

το σχρίπτο

του νέου κιθαρωδού

τρίτη έκδοση

σχρίπτο κόκκινο
ρομαντικίζοντα

επιμέλεια: λεωνίδας δρίζης
μπόχουμ, Ιούνιος 1998

“Το σκρύπτο”
Γ(6. 98)

Πέρασαν πάνω από δέκα χρόνια από τότε που το “σκρίπτο” ξεκίνησε την ζωή του, σαν ένα ντοσιέ με φθαρμένα χειρόγραφα και ξεθωριασμένες φωτοτυπίες. Όλα αυτά τα χρόνια άλλες φορές ξεχνιόταν για μήνες στο βάθος κάποιου ντουλαπιού και άλλες φορές ξαναερχόταν στην επιφάνεια, μη σταματώντας να αλλάζει, να μεγαλώνει και να μεταμορφώνεται ξανά και ξανά.

Σ’ αυτά τα χρόνια το “σκρίπτο” ήταν συνέχεια κοντά μας σε πολλές μικρές και μεγάλες ευτυχισμένες στιγμές, σε ταξίδια, φιλικά σπίτια, αμμουδιές και πάρκα, αλλά και πάνω στη σκηνή. Ήταν μαζί μας πολλές ζεστές αξέχαστες νύχτες έξω, κάτω από το φως των κεριών ή της λάμπας υγραερίου, να μάς θυμίζει μερικά από τα πιο μεγάλα ελληνικά τραγούδια που υπάρχουν, άλλα γνωστά σε όλους και πολλά άλλα ξεχασμένα. Ύστερα έγινε ηλεκτρονικό και πολλαπλασιάστηκε, δίνοντας την ευκαιρία σε πολλούς ακόμη να το έχουν κοντά τους στην παρέα, αλλά και σε μοναχικές στιγμές.

Το τραγούδι απογειώνει τους ανθρώπους και τους φέρνει πιο κοντά μεταξύ τους. Το “σκρίπτο” μάς βοήθησε πολλές φορές να πετύχουμε εκείνες τις ανεπανάληπτες στιγμές, που δεν μπορούν να τυπωθούν στο χαρτί και που κάνουν τη ζωή μας πιο ζεστή και πιο ανθρώπινη.

Η συλλογή αυτή είναι αφιερωμένη σε όλους τους νέους κιθαρωδούς. Αυτούς, που όπως έλεγε ο Μάνος Χατζηδάκις στην “Οδό Ονείρων”...

... όμως τη νύχτα δεν τους πιάνει ο ύπνος.
Κι όταν δεν ονειρεύονται, τραγουδούν...

Πολλές ευχαριστίες...

...σε αυτούς που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο βοήθησαν στην πραγματοποίηση αυτής της προσπάθειας.

Ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω τους (αλφαβητικά):

*Σταύρο Ανεστόπουλο
Ζώη Βρεττό
τον αδελφό μου Μάριο
Μαρίνο Κούρτη
Παντελή Κρητικό
Τηλέμαχο Κυπραίο
Κώστα Λαμπρέτσα
Alkan Öztürk
Γιώργο Παππά
Κώστα Πουλάκη
Δημήτρη Πρανδέκο
Δημήτρη Σκουλουδιάνο
Γιάννη Φαρμάκη*

για τα τραγούδια που μου έμαθαν, τους δίσκους που μου έδωσαν και για τις πολύτιμες συμβουλές τους.

α' έκδοση: Ιούλιος 1996, 776 τραγούδια
β' έκδοση: Φεβρ. 1997, 860 τραγούδια
γ' έκδοση: Ιούνιος 1998, 1050 τραγούδια

Εξώφυλλο: “Ο νέος κιθαρωδός”, 21.6.98

Επεξηγήσεις*

Σε αυτό το βιβλίο οι νότες συμβολίζονται με το γερμανικό σύστημα, που διαφέρει ελαφρά από το αγγλικό/αμερικανικό που χρησιμοποιείται πολλές φορές. Οι νότες στο γερμανικό σύστημα συμβολίζονται ως εξής:

C	= Ντο
D	= Ρε
E	= Μι
F	= Φα
G	= Σολ
A	= Λα
B	= Λα δίεση / Σι ύφεση
H	= Σι

Οι μείζονες συγχορδίες (ματζόρε) συμβολίζονται με κεφαλαία γράμματα (C, D, E, F, ...) και οι ελάσσονες συγχορδίες (μινόρε) με μικρά (c, d, e, f, ...). Στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου υπάρχει ένας συνοπτικός πίνακας των κυριότερων συγχορδιών για κιθάρα, μπαγλαμά και λαούτο.

Το σύμβολο ° δηλώνει συγχορδία ελαπτωμένης (ντιμινουέτο). Τα αριθμητικά ψηφία δηλώνουν συγχορδίες έκτης, εβδόμης, ενάτης, κλπ. (E6, E7, E9, ...).

Ο λόγος που επιλέχτηκε αυτός ο συμβολισμός για τις συγχορδίες, είναι γιατί απαιτεί τον ελάχιστο δυνατό χώρο. Έτσι, ακόμη και πολύπλοκες αλλαγές συγχορδιών μπορούν να απεικονιστούν σύντομα και πρακτικά.

Η καταγραφή των στίχων έγινε έτσι ώστε να βοηθά τον τραγουδιστή. Έτσι απεικονίζονται όλες οι επαναλήψεις συλλαβών ή στίχων σύμφωνα με τον ρυθμό του κάθε τραγουδιού. Η τονικότητα των συγχορδιών είναι αυτή με την οποία το τραγούδι παρουσιάζεται στην πρώτη ή στην πιο γνωστή του εκτέλεση. Φυσικά, για πολλά τραγούδια (ιδιαίτερα δημοτικά, ρεμπέτικα, κλπ.) δεν υπάρχει πρώτη εκτέλεση ή είναι δύσκολο να βρεθεί, ή υπάρχουν πολλές γνωστές εκτελέσεις. Σε αυτή την περίπτωση χρησιμοποιήθηκε κάποια εκτέλεση που αποδίδει καλύτερα τον “χαρακτήρα” του τραγουδιού.

* Για περισσότερες πληροφορίες βλέπε και τις “Ερωτήσεις και Απαντήσεις” στις τελευταίες σελίδες του μαύρου σκρίπτου.

Σκρίπτο Κόκκινο

Περιεχόμενα

Φάτα Μοργκάνα.....	K-1
Κι εσύ τρελή με τυραννάς.....	K-2
Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ.....	K-3
Εημερώνει.....	K-4
Μοναξιά.....	K-5
Ο μέτοικος.....	K-6
Σ' αγαπώ.....	K-7
Όλα σε θυμίζουν.....	K-8
Σαν με κοιτάς.....	K-9
Σκόνη.....	K-10
Κίτρινη πόλη.....	K-11
Οδός Αριστοτέλους.....	K-12
Όλες του κόσμου οι Κυριακές.....	K-13
Ο αρκηγός.....	K-14
Όχι, δεν πρέπει να συναντηθούμε.....	K-15
Επεφτε βαθιά σιωπή.....	K-16
Θα 'θελα να 'xa.....	K-17
Τ' άσπρα πουλιά.....	K-18
Το γράμμα.....	K-19
Κουτσή κιθάρα.....	K-20
Αν μ' αγαπάς φύλα σταυρό.....	K-21
Μιά παρέα είμαστε.....	K-22
Πρωινό τσιγάρο.....	K-23
Η ακτή.....	K-24
Μένω εκτός.....	K-25
Μιά καλημέρα.....	K-26
Νανούρισμα.....	K-27
Θα πιώ απόψε το φεγγάρι.....	K-28
Όλα δικά σου.....	K-29
Πιο καλή η μοναξιά.....	K-30
Κόκκινο γαρύφαλλο.....	K-31
Μάτια μπλε.....	K-32
Αχ αγάπη.....	K-33
Θα με θυμηθείς.....	K-34
Θα σε θυμάμαι.....	K-35
Φεύγω.....	K-36
Τύποτα δεν πάει χαμένο.....	K-37
Σε ψάκνω.....	K-38
Ερωτικό.....	K-39
Ωμορφή μου Κατερίνα.....	K-40
Πάει η αγάπη μου.....	K-41
Η μπαλάντα των αισθήσεων.....	K-42
Φωτοβολίδα.....	K-43
Αχ, να σε δω.....	K-44
Κάτι μου κρύβεις.....	K-45
Στην αγορά του Αλ Χαλίλι.....	K-46
Πες μου.....	K-47
Τσιγάρο ατέλειωτο.....	K-48
Τα πάγια.....	K-49
Να βάλω τα μεταξωτά.....	K-50
Να μ' αγαπάς.....	K-51
Η αγάπη είναι ζάλη.....	K-52
Ζήτα μου ό, τι θες.....	K-53
Το ταγκό της Νεφέλης.....	K-54
Μάγισσα.....	K-55
Να ζίσω ή να πεθάνω (Flamenco).....	K-56
Το φιλαράκι.....	K-57
Το καδάκι.....	K-58
Δεν μετανιώνω.....	K-59
Τι είναι αυτό που μάς ενώνει.....	K-60
Δεν θα δακρύσω πια για σένα.....	K-61
Μιά βραδιά στο λούκι.....	K-62
Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον.....	K-63
Γέλα πουλί μου.....	K-64
Ρίτα-Ριτάκι.....	K-65
Μικρή μου μέλισσα.....	K-66
Και βγάλε το κραγιόν σου.....	K-67
Πάμε στον Άδωνι για καφέ.....	K-68

Καλοκατράκι (Εγώ κι εσύ)	K-69
Βόλτα με κλεμμένο αμάξι	K-70
Πέστο κι έγινε	K-71
Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε	K-72
Κρουαζέρα	K-73
Σημαδούρα	K-74
Μάσκες	K-75
Ανοιξιάτικη βροκούλα	K-76
Στη μπανιέρα δυό-δυό	K-77
Σε Θέλω	K-78
Θα 'θελα να 'μουν κππουρός	K-79
Απόκληρος	K-80
Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε	K-81
Ο κουρσάρος	K-82
Στέλλα	K-83
Χαιρετίσματα	K-84
Ο μαύρος γάτος	K-85
Άσε με να κάνω λάθος	K-87
Τρίτος παγκόσμιος	K-88
Ο στρατιώτης	K-89
Σ' ακολουθώ	K-90
Μη με ρωτάς	K-91
Πάρε με	K-92
Να μ' αγαπάς	K-93
Αγαπάω και αδιαφορώ	K-94
Μπαγάσας	K-95
Το μαχαίρι	K-96
Ο Γουλλι, ο μαύρος θερμαστής	K-98
Οι 7 νάνοι στο S/S Cyrenia	K-99
Ιδανικός κι ανάξιος εραστής	K-100
Ο σταυρός του νότου	K-101
Σαλονίκη	K-102
Άννα, μην κλαίς	K-103
Κάμποι της Σαλονίκης	K-104
Τα λόγια και τα χρόνια	K-105
Λέγκω (Ελλάδα)	K-106
Δε λες κουβέντα	K-108
Για το καλό μου	K-109
Σαν σταφ του σινεμά	K-111
Ροζ	K-112
Απ' τ' αεροπλάνο	K-113
Βρε δεν βαριέσσαι αδελφέ	K-114
Ο Στρατής	K-115
Νακαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη	K-116
Σ' αγαπώ	K-117
Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει	K-118
Κι ύστερα	K-119
Ο σιδερομάσας	K-120
Ο χορός των μπιζελιών	K-121
Τα θερινά σινεμά	K-122
Υμνος των μαύρων σκυλιών	K-123
Ένα γουρούνι λιγότερο	K-125
De cadenza	K-126
Αχ Ρίτα	K-127
Για ένα κλαρίνο	K-128
Στη Βουλιαγμένη	K-129
Είμαι ένας φτωκός	K-130
Τα βεγγαλικά σου μάτια	K-131
Στο εστιατόριο	K-132
Οι κήρες	K-133
Στο Σου-Μιτζού	K-134
Σφίγγα	K-135
Μη φοβάσαι	K-136
Η πίκρα σήμερα	K-137
Μην τον ρωτάς τον ουρανό	K-138
Μιά Παναγιά	K-139
Χάρτινο το φεγγαράκι	K-140
Κάπου υπάρχει η αγάπη μου	K-141
Ο ταχυδρόμος πέθανε	K-142
Το μαντολίνο	K-143
Ο ηθοποιός	K-144
Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι	K-146

Αερικό	K-147
Ο αμαξάς	K-148
Το πέλαγο είναι βαθύ	K-149
Μανούλα μου	K-150
Ο Γιάννης ο φονιάς	K-151
Τώρα που πας στην ξενοπιά	K-152
Τ' αστέρι του βοριά	K-153
Η προδοσία	K-154
Κουρασμένο παλικάρι	K-155
Η μπαλάντα του Ούρι	K-156
Πάει ο καιρός	K-157
Εμπερώνει	K-158
Συνέβη στην Αθήνα	K-159
Ο μύθος	K-160
Ο τσάμικος	K-161
Αθήνα	K-162
Σαν σφυρίζεις τρεις φορές	K-163
Μίλησέ μου	K-164
Έκτορας κι Ανδρομάκη	K-165
Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι	K-166
Ναύτη, γέρο-ναύτη	K-167
Η Κρασογιώργανα	K-168
Ο κυρ-Μιχάλης	K-169
Στην ποταμιά ωπαίνει το κανόνι	K-170
Με την Ελλάδα καραβούρη	K-171
Ο Υμηττός	K-172
Γαρύφαλλο στ' αυτή	K-173
Κλωτσοσκούφι	K-174
Έκω ένα μυστικό	K-175
Πες μου μιά λέξη	K-176
Μάγκας	K-177
Η μικρή Ραλλού	K-178
Κάθε τρελό παιδί	K-179
Στη βάρκα	K-180
Θαλασσοπούλια	K-181
Στο Λαύριο γίνεται κορός	K-182
Το φεγγάρι είναι κόκκινο	K-183
Εφτά τραγούδια θα σού πω	K-184
Ο κυρ-Αντώνης	K-185
Η Περικηπανού	K-186
Θάλασσα πλατιά	K-187
Ο εφιάλτης της Περσεφόνης	K-188
Οδός ονείρων	K-189
Τα παιδιά κάτω στον κάμπο	K-190
Το μεθυσμένο κορίτσι	K-191
Ο Κεμάλ	K-192
Αθανασία	K-193
Στου Διγενή τ' αλώνια	K-194
Το παιδί από την Κρήτη	K-195
Απσιμονημένη	K-196
Το φίλο μας που κάσαμε	K-197
Μη μιλάς άλλο γι αγάπη	K-198
Συννεφούλα	K-199
Ζεϊμπέκικο	K-200
Η Δημοσθένους λέξις	K-201
Στη συγκέντρωση	K-202
Άγγελος εξάγγελος	K-203
Οι δεκαπέντε	K-204
Βιετνάμ γιέ-γιέ	K-205
Οι παλιοί μας φύλοι	K-206
Παράγκα	K-207
Εγερτίριο	K-208
Σαν τον καραγκιόζη	K-209
Οι μάγοι	K-210
Ο πολιτευτής	K-211
Σα ρεμπέτικο παλιό	K-212
Ας κρατήσουν οι κοροί	K-213
Η κυρία Μάρω	K-214
Το περιβόλι	K-215
Οι πίω μου σελίδες	K-216
Τι έπαιξα στο Λαύριο	K-217
Μιά θάλασσα μικρή	K-218
Είδα την Άννα κάποτε	K-219
Μικρό παιδί	K-220
Έλα μαζί μου	K-221
Νάνι του ρήγα το παιδί	K-222
Η Μαρία των βράχων	K-223
Μαυρομαλλούσα κοπελιά	K-224
Η Ελένη στο μπαλκόνι	K-225
Πάει κι αυτή η Κυριακή	K-226
Να διώξω τα σύννεφα	K-227
Ο τρλανδός κι ο ιουδαίος	K-228
Ο Ροβινσών στη Μύκονο	K-229
Άκρη δεν έχει ο ουρανός	K-230
Πέρα από τη θάλασσα	K-231
Μιά φορά θυμάμαι	K-232
Τα μικρά παιδιά	K-233
Άσπρα καράβια	K-234
Τα καραβάκια	K-235
Χριστινάκι	K-236
Μιά γιορτή	K-238
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω	K-239
Το πέτρινο καμάρελο	K-240
Ήταν καμάρι της αυγής	K-241
Το λέει και το τραγούδι	K-242
Η ομίχλη μπαίνει από παντού	K-243
Μιά αγάπη για το καλοκαίρι	K-244
Οι βασικές συγκορδίες της κιθάρας	K-245
Οι βασικές συγκορδίες του μπαγλαμά	K-247
Οι βασικές συγκορδίες του λαούτου	K-248
Γενικό Ευρετήριο Τίτλων και Πρώτων Στίκων	K-249

Φάτα Μοργκάνα.

Κων/Καββαδίας

Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό
στάλα τη στάλα συναγμένο απ' το κορμί σου
σε τάσι αρχαίο, μπακιρένιο, αλγερινό
που κοινωνούσαν πειρατές πριν πολεμήσουν

Πούθ' έρχεσαι; Απ' τη Βαβυλώνα
Πού πας; Στο μάτι του κυκλώνα
Ποιάν αγαπάς; Κάποια τσιγγάνα
Πώς τη λένε; Φάτα Μοργκάνα

Πανί δερμάτινο αλειμμένο με κερί^C
Οσμή από κέδρο, από λιβάνι, από βερνίκι
όπως μυρίζει αμπάρι σε παλιό σκαρί^F
χτισμένο τότε στον Ευφράτη, στη Φοινίκη

Πούθ' έρχεσαι...^G

Σκουριά πυρόχρωμη στις μύνες του Σινά
οι κάβες της Γερακινής και το Στρατώνι
Το επίχρισμα, η άγια σκουριά που μάς γεννά
μάς τρέφει, τρέφεται από μάς και μάς σκοτώνει

Πούθ' έρχεσαι...^H

Κι εσύ τρελή με τυραννάς.

Κωκ

HΔες με, πίσω από λάστιχα, τροχούς

Hβαλμένος σταθερά μέσα σε πρέσα

HΔες με, πίσω από γυάλινα φτερά

Hπου φόρεσα γερά γιατί σ' αρέσαν

eΚι εσύ τρελή με τυραννάς

eκαι πίκρες με κερνάς πρωί και βράδι

HΜοιάζεις με κόρη μάγισσας

Hπου αλλάζει πρόσωπο μες στο σκοτάδι

Δες με, δεκάξι ώρες στο ντορό

γεννιέμαι και πεθαίνω στο τιμόνι

Δες με, δεκάξι ώρες δεν περνούν

μες στον πνικτό αέρα που σκοτώνει

Κι εσύ τρελή με τυραννάς...

Κι εσύ τρελή με τυραννάς...

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ

Κραουνάκης/Νικολακοπούλου

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ γιατί ποτέ C να σ' αποκτήσω δε μπορώ $G^{\#}$
Δεν είχα φταίξει πουθενά F G κι άσε με δω C στα σκοτεινά να προκωρώ G
Κυκλοφορώ κι αδιαφορώ κι αν υποφέρω κι αν ανοίγω σα φτερό C
Για κείνο που 'χει πια χαθεί κάνω το τραύμα πιο βαθύ κι αποκωρώ

Και απορώ που μιά G κυκλοφορώ $G^{\#}$ και σε λατρεύω
αλλά δεν είμαι και Θεός να σε παιδεύω C
Και απορώ που μια G από παιδί παρακαλάω
Μα ούτε σ' ένα παραμύθι δε χωράω

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ γιατί ποτέ να σ' αποκτήσω δε μπορώ
Δεν είχα φταίξει πουθενά κι άσε με δω στα σκοτεινά να προκωρώ

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ και σ' έχω απάνω μου σα ρούχο καθαρό
Μες στου μυαλού μου τις φωτιές τις μαγεμένες σου ματιές να λαχταρώ
Κυκλοφορώ κι αδιαφορώ κι ούτε που θέλω τις αλήθειας το νερό
Κι αν ήταν ψέμα το φιλί, εγώ που το 'θελα πολύ, το συγχωρώ

Και απορώ που μιά G ...

Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ γιατί ποτέ να σ' αποκτήσω δε μπορώ
Δεν είχα φταίξει πουθενά κι άσε με δω στα σκοτεινά να προκωρώ

Ξημερώνει.

Βαρδής/Αλεξίου

e Εημερώνει, κι εγώ στους δρόμους τριγυρνώ

F Κι αν χαράζει, το φως δε φτάνει εδώ

e Πού να είσαι, ποιά **F** κέρια σε κοιμίζουνε

F Ποιά τραγούδια σε νανουρίζουνε

Μιά καρδιά **C** έκω μόνο, μιά καρδιά, **D G a e** ααα...

Που για σένα κλαίει κάθε βραδιά, **D G a e** ααα...

Εημερώνει, κι εγώ στους δρόμους τριγυρνώ

Κι αν χαράζει, το φως δε φτάνει εδώ

Εημερώνει, στου κόσμου όλου τις καρδιές

Μα για μένα δε χάραξε ποτές

Μιά καρδιά έκω μόνο, μιά καρδιά, ααα...

Που για σένα κλαίει κάθε βραδιά, ααα...

Σε φωνάζω και να μ' ακούσεις δε μπορείς

Εημερώνει, και συ δε λες να ρθεις

Mοναξιά

Μουστακή/Χριστοδούλου

Εζησα μες στην παγωνιά *E F#* χωρίς την αγκαλιά σου
Μα σε σκεφτόμουνα βαθιά, *E F#* σα να 'μουνα κοντά σου
Μέρες και νύχτες πέρασα *C#* και ήσουν η σκιά μου
Εσύ που είσαι μιά ζωή *H F#* και εισ' η μοναξιά μου

Ποτέ *E* δεν είμαι μοναχός μέσα στη μοναξιά μου

Έρχεσαι πάντα σιωπλή κοντά μου σαν τραγούδι
Κίνησης βαθύς ο ύπνος μας και συ λευκό λουλούδι
Στ' αλήθεια πού θα πάει αυτό με σένα μοναξιά μου
Θα πνίγομαι στα όνειρα και συ να 'σαι κοντά μου

Ποτέ δεν είμαι μοναχός μέσα στη μοναξιά μου

Μ' έμαθες τόσα μοναξιά και τόσα έκω χάσει
Που κι αν μ' αφήσεις μιά στιγμή τίποτα δε θ' αλλάξει
Κι αν έζησα στη μοναξιά ποτέ δεν ήμουν μόνος
Κι αν πέρναγε η μιά πληγή με τύλιγε ο πόνος

Ποτέ δεν είμαι μοναχός μέσα στη μοναξιά μου

Ο μέτοικος

Μουστακί/Χριστοδούλου

CΣαν σύννεφο απ' τον καιρό, μονάχο μες στον ουρανό
πήρα παιδί τους δρόμους **d**

FΠερπάτησα όλη τη γη μ' ένα λουλούδι στην καρδιά **G**
και τη βροχή στους ώμους **C**

CΜ' αυτά τα χέρια σαν φτερά που δεν εγνώρισαν καρά
πάλεψα με το κύμα **d**

FΚι είχα βαθιά μου μιά πληγή, αγάπη που δε βρόκε γη **d**
καμένη μες στο κρύμα **C**

Με πρόσωπο τόσο πικρό από τον ήλιο τον σκληρό
χάθηκα μες στη νύχτα
Κι ο έρωτας με πήγε εκεί που 'χα στα κείλη το φιλί
μα συντροφιά δεν είχα

Με την καρδιά μου μιά πληγή περπάτησα σ' αυτή τη γη
που είχα να τη ζήσω
Μα μού τα πήρανε μαζί, το όνειρο και την αυγή
και φεύγω πριν αρχίσω

Σαν σύννεφο απ' τον καιρό, μονάχο μες στον ουρανό
θα ρθω ξανά κοντά σου
Μέσα σε κείνη τη βροχή που σ' άφησα κάποιο πρωΐ
κι έχασα τη ζωή μου

Θα ρθω ξανά απ' τα παλιά σαν το πουλί απ' το νοτιά
την πόρτα να κτυπήσω

Θα ναι μιά άνοιξη πικρή, όλα θ' ανοίγουνε στη γη | 2x
κι απ' την αρχή θ' αρχίσω | 2x

Σ' αγαπώ.

Κουγιούμτζής/Δασκαλόπουλος

*Ax περιστέρι μου μη φεύγεις βιαστικό
κι από το χέρι μου έλα να πιείς νερό*

*Απόψε δε θα κοιμηθώ, θα μείνω πάλι να σκεφτώ
πως πονώ, πως πονώ, πως πονώ*

*Το γέλιο το ζωγραφιστό, το βήμα το δεξιωριστό
σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, σ' αγαπώ*

*Μ' ένα μαχαίρι άνοιξέ μου την καρδιά
Κανείς δεν ξέρει τι περνώ κάθε βραδιά*

*Κάθε βραδιά, κάθε πρωί, μού λιγοστεύει η ζωή
πως πονώ, πως πονώ, πως πονώ
Το γέλιο σου σαν θυμηθώ, το βήμα το δεξιωριστό
σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, σ' αγαπώ*

Απόψε δε θα κοιμηθώ...

Όλα σε Θυμίζουν

Λοΐζος/Paolo Ulysse

Όλα σε θυμίζουν, απλά κι αγαπημένα

πράγματα δικά σου, καθημερινά

Σα να περιμένουν και αυτά μαζί με μένα
νά 'ρθεις κι ας χαράξει για στερνή φορά

Όλη μας η αγάπη την κάμαρα γεμίζει

σαν ένα τραγούδι που λέγαμε κι οι δυό^{G# F C G}
Πρόσωπα και λόγια και τ' όνειρο που τρίζει
σαν θα ξημερώσει τι θα 'ναι αληθινό

Όλα σε θυμίζουν...

Όλα σε θυμίζουν, κι οι πιό καλοί μας φίλοι
άλλος στην ταβέρνα, άλλος σινεμά

Μόνη μου διαβάζω, το γράμμα που 'χες στείλει
πριν να φιληθούμε πρώτη μας φορά

Όλη μας η αγάπη...

Όλα σε θυμίζουν...

Σαν με κοιτάς

Σπανός/Αλεξόπουλος

C Σαν με κοιτάς, **G#** ήλιοβασίλεμα στα μάτια σου φωτιά **C**

C Καίγομαι μέσα στη δική σου τη ματιά **g**

g Λιώνω σα φλόγα την αυγή, σαν με κοιτάς **C**

Σαν με κρατάς, είναι τα μπράτσα σου μιά θάλασσα πλατιά
που μέσα χάνομαι και πνίγομαι βαθιά
μεσ' στα μαβιά της τα νερά, σαν με κρατάς

C Μνη μού μιλάς, νιώσε στα στήθη μου τους χτύπους της καρδιάς **C**

C Μεσ' στην παλάμη μου το ρύγος της νυκτιάς **C#**

Να μ' αγαπάς, να μ' αγαπάς, να μ' αγαπάς **C**

Και σ' αγαπώ, δεν έχω τίποτ' άλλο, τίποτα να πω
Το καλοκαίρι αυτό θα σβήσω, θα χαθώ
Άσε με απλά να σ' αγαπώ, να σ' αγαπώ

Σαν με κοιτάς...

Μνη μού μιλάς...

Και σ' αγαπώ...

Σκόνη.

Μαχαιρίτσας/Μαρματάκης

Ax, η αγάπη που χάθηκε στη σκόνη

Ax, η ζωή, η ζωή που χάθηκε στη σκόνη

Ax, το φεγγάρι, το φεγγάρι που έσβησε

τ' ασημένιο φεγγάρι

Η αγάπη, ax, η αγάπη που χάθηκε στη σκόνη

C D G D C D G G D G

Η μέρα μου, η μέρα μου έρουμ, κίτρινη μέρα

Χαρές, χαρές που βουλιάζανε, πνιγμένες χαρές μου

Ζωή μου, ζωή μου που καίγεσαι

στον κίτρινο αγέρα

Η αγάπη, ax η αγάπη, που χάθηκε στη σκόνη

Η ζωή, ax, η ζωή, που χάθηκε στη σκόνη

Κίτρινη πόλη

Σπανός/Παπαδόπουλος

Κίτρινη πόλη, παφαμονές *d E*
το πόμολο της πόρτας παγωμένο
Ακόμα μιά νύκτα *A d* που σε περιμένω | 2x
μά πάλι δε θα ρθεῖς | 2x

Πέρασ' η ώρα, ντιβάνι μισερό²
στρωσίδι που μυρίζει απ' τη κλεισούρα
Ακόμα μιά νύκτα στην ανεμοδούρα | 2x
να τρέμω τον καιρό | 2x

Βήματα ξένα στη σκάλα την παλιά
θα είναι ο απέναντι εργένης
Ακόμα μιά νύκτα που ζεις και πεθαίνεις | 2x
σε άλλη αγκαλιά | 2x

Οδός Αριστοτέλους

Σπανός/Παπαδόπουλος

Σάββατο κι απόβραδο και ^d ασετυλίνη
στην Αριστοτέλους που γερνάς ^a
Έβγαζα απ' τις τσέπες μου φλούδες μανταρίνι
σου 'ρικνα στα μάτια να πονάς ^a

Παίζαν οι μικρότεροι κλέφτες κι αστυνόμους ^C
κι ήταν αρχηγός η Αργυρώ ^d
^d Και φωτιές ανάβανε στους απάνω δρόμους
τ' αν Γιάννη θα 'τανε, θαρρώ ^E

Βγάζανε τα δίκωχα οι παλιοί φαντάροι
Γέμιζε η πλατεία από παιδιά
Κι ήταν ένα πράσινο, πράσινο φεγγάρι
να σου μακαιρώνει την καρδιά

Παίζαν οι μικρότεροι...

Όλες του κόσμου οι Κυριακές.

Νικολόπουλος/Παπαδόπουλος

a F H a E d E
a F H a d E d E a

a Όλες του κόσμου οι Κυριακές λάμπουν στο πρόσωπό σου

a Τι χρώματα, τι μουσικές μες στο χαμόγελό σου

d Τι χρώματα, τι μουσικές μες στο χαμόγελό σου

E Όλες του κόσμου οι Κυριακές λάμπουν στο πρόσωπό σου

a G F E
a G F

Σαν τη φωτιά είσαι **d** ζεστός, είσαι **F** ο ίδιος **d** χριστός

Ένας χριστός της **d** γειτονιάς, που ξέρει τι θα πει **d** **E** **a**

Τι όμορφο να σ' αγαπώ και να σε καρτεράω

Να σού γλυκαίνω τον καμιό, να σε παρηγοράω

Να σού γλυκαίνω τον καμιό, να σε παρηγοράω

Τι όμορφο να σ' αγαπώ και να σε καρτεράω

Σαν τη φωτιά είσαι ζεστός...

Ο αρχηγός.

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

h F# h
Φτιάκναμε καπέλα από χαρτί
G H e
κι είχαμε και ξύλινα τουφέκια
e h
κι ήτανε ο πόλεμος γιορτή
F# e F#
στα παλιά μας στέκια
e h
κι ήτανε ο πόλεμος γιορτή
F# h
στα παλιά μας στέκια

Όλοι σε φωνάζαν αρχηγό
κι ήξερες μονάχα να διατάζεις
κι έτρεχα ξωπίσω σου κι εγώ | 2x
για να με κοιτάζεις | 2x

Έγειρες στη γη να κοιμηθείς
κι έγιν' η καρδιά σου κυπαρίσσι
Σού 'πα θα πεθάνω αν σκοτωθείς | 2x
κι όμως έχω ζήσει | 2x

΄Οχι, δεν πρέπει να συναντηθούμε.

Μαρκόπουλος/Χρονάς

Οχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

πριν απ' τη δύση του ήλιου

στο δάσος με τις άδειες κονσέρβες

απέναντι στη Σαλαμίνα

στη Βηρυτό και στην θάσια

Οχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

πριν απ' τη δύση του ήλιου

στην κάμαρα που παίζουν πρέφα

στην κάμαρα που παίζουν τάβλι

για ένα τσιγάρο οι χαμένοι

Οχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

κι η μάνα μου, κι η μάνα σου στα μαύρα

κι ο αδερφός στο υπόγειο

Οχι, δεν πρέπει, δεν πρέπει, να συναντηθούμε] 2x

πριν απ' τη δύση του ήλιου

το πλούτο έφυγε

Έπεφτε βαθιά σιωπή.

Πλέσσας/Παπαδόπουλος

h f# h
Έπεφτε βαθιά σιωπή στο παλιό μας δάσος

h f# e f#
Τρέξε να σε πιάσω, μού 'κες πρωτοπεί

h f# he A D
Κι όταν έτριζ' η βροχή στα πεσμένα φύλλα
e h f# h
πόση ανατριχίλα μέσα στην ψυχή

Κίτρινο, πικρό κρασί, κίτρινο φεγγάρι
Φεύγαν οι φαντάροι, έφευγες και συ
Κι είχες μέσα στη ματιά ένα σκούρο θάμπος
Ένα σκούρο σάμπως να 'πεφτει η νυκτιά

Κάποια κόκκινη πληγή που δε λέει να κλείσει
το μικρό ξωκλήσσι, δίπλα στην πηγή
Και μιά κίτρινη σιγή στο παλιό μας δάσος
Πώς να σε ξεχάσω, που σε πήρε η γη

Θα 'θελα να 'χα.

Πουλόπουλος

Θα 'θελα να 'χα μιά αγάπη μόνο
 να βλέπω πήλιο και ξαστεριά
 Να 'χα μονάχα μόνο ένα πόνο
 και μιά ημέρα όλο πουλιά

Θα 'θελα να 'χα μιά αγάπη μόνο
 να βλέπω πήλιο και ξαστεριά
 Να 'χα μονάχα μόνο ένα πόνο
 και μιά ημέρα όλο πουλιά

Θα 'θελα να 'χα δύο αστέρια
 να μη τα βλέπω πια μακριά
 Να 'χα δικά μου δυό άσπρα χέρια
 και έναν πήλιο στην παγωνιά

Θα 'θελα να 'χα μιά αγάπη μόνο...

Τ' άσπρα πουλιά.

Πουλόπουλος

h f# h
Τ' άσπρα πουλιά πετάξανε
e h
μέσα απ' τα δυό σου χέρια
h f# h
Στέλνεις μ' αυτά τον έρωτα
e h
σ' απάτητα λημέρια

G h
Τ' άσπρα πουλιά καθίκανε
G h
στ' ορίζοντα την άκρη
e f#
Μες στις φτερούγες τους κρατούν
G h
ένα καμένο δάκρυ

D e
Τ' άσπρα πουλιά δεν γύρισαν
e D
πίσω στην αγκαλιά σου
D e
Αν είσαι μάνα κι αδερφή
e f#
Αν είσαι η αγάπη του η μικρή
G h
πνίξε τα δάκρυά σου

Το γράμμα

Μπακαλάκος

h Γειά και χαρά σας, αγάπες μου, γειά χαρά σας
F#
Ας ήταν όνειρο που είμαι μακριά σας
e Η μοναξιά την καρδιά μου λιώνει | 2x
F#
τη ματώνει, τη ματώνει | 2x

h Να δώσεις δυό φιλάκια στη **A** Μυριόκαλη **h**
e κι αυτό το λουλουδάκι για σένα
h Κι αύριο μνη **A** ξεχάσεις, που είναι Κυριακή **h**
e να βάλεις τα καλά σου για μένα
e' αγαπώ πολύ, **h F#** σ' αγαπώ πολύ | 2x

Είχε μιά γλύκα τέτοια ο φετεινός χειμώνας
Έβγαλε ανθάκια ακόμα κι ο στρατώνας
Χτες βγήκα και πήγα στο Βαγγέλη | 2x
καιρετίσματα σού στέλνει | 2x

Να δώσεις δυό φιλάκια...

Γράψε μου, θέλω να μάθω το πώς περνάτε
και η Αννούλα μας αν με θυμάται
Για τη γαρδένια μου στο μπαλκόνι | 2x
μαραζώνει, μαραζώνει | 2x

Να δώσεις δυό φιλάκια...

Κουτσή κιθάρα

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

Τέσσερα πόδια δυνατά και μιά κουτσή κιθάρα

Νάχαμε τώρα δυό τσιγάρα και δύο γιά μετά
Νάχαμε τώρα δυό τσιγάρα και δύο γιά μετά

Θάταν ο κόσμος μαγικός, παράδεισος η πλάση

Στου φεγγαριού το τάσι καφές βαρυ-γλυκός
Στου φεγγαριού το τάσι καφές βαρυ-γλυκός

Νάχαμε, λέει, ένα σουγιά κι ένα διπλό καρβέλι
Νάχαμε και δυό στάλες μέλι, να γλύκαιν' η καρδιά
Νάχαμε και δυό στάλες μέλι, να γλύκαιν' η καρδιά

Θάταν ο κόσμος μαγικός...

Ένας γαλάζιος ουρανός, παράθυρο και σκέπη
Νάχαμε τρεις δραχμές στη τσέπη και τρεις ο διπλανός
Νάχαμε τρεις δραχμές στη τσέπη και τρεις ο διπλανός

Θάταν ο κόσμος μαγικός...

Στου φεγγαριού το τάσι καφές βαρυ-γλυκός

Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό.

Χατζηνάσιος/Λογοθέτης

a Δυό πουλιά, δυό πετροπούλια

δώρο κάνανε στην πούλια

G την αγάπη μας **E**

a Ήρθαν και δυό χελιδόνια

ήρθαν κι έστρωσαν σεντόνια

G στο κρεβάτι μας **E**

C Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό **G F** | 2x

F κι εγώ θα ψάξω και θα βρω **FC** | 2x

C κι εγώ θα ψάξω και θα βρω **A d** | 2x

αν λες αληθειά **C** | 2x

Κάθε νύκτα που περνάει
η καρδούλα σου πονάει
κι απελπίζεσαι
Στα ψηλά τα κυπαρίσσια
που 'χουν το κορμί τους ίσια
μην ορκίζεσαι

Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό...

Μιά παρέα είμαστε

Χατζηνάσιος/Μπουρμπούλης

d Κλείσανε τα κέντρα, τα σινεμά και τα καφενεία
g Μιά παρέα είμαστε που χωρίζει σε μιά γωνία
Αύριο σκορπίζουμε σαν πουλιά στην κοσμοπλημμύρα
σα τους πρόσφυγες που δεν έχουνε μες τον ήλιο μούρα
Τρένα θα μάς πάρουνε την αυγή *C* και λεωφορεία
Γειά σου Στέλλα, γειά σου Αγγελική *d* και μνη κλαίς Μαρία
και μνη κλαίς Μαρία

Είχαμ' όνειρα όπως τα παιδιά, όπως οι ανθρώποι
τώρα ένας φεύγει γι' Αμερική κι άλλος για Ευρώπη
Αύριο σκορπίζουμε...

Σύννεφα σκεπάσαν τον ουρανό, φεύγει η λιακάδα
Ένας κρύος και έρομος σταθμός μοιάζει η Ελλάδα
Αύριο σκορπίζουμε...

Πρωινό τσιγάρο.

Μαυρουδής/Αλκαίος

Χαράζει η μέρα και η πόλη ^H έχει ρεπό
Στη γειτονιά μας καπνίζει ένα φουγάρο
^{E7} Κι εγώ σε ζητάω, σαν πρωινό τσιγάρο
και σαν καφέ πικρό, ^H α και σαν καφέ πικρό ^D ε

Άδειοι οι δρόμοι, δεν φάνηκε ψυχή
και το φεγγάρι μόλις χάθηκε στη δύση
Κι εγώ σε γυρεύω σα μοιραία λύση
και σαν ανατολή, και σαν ανατολή

Βγήκε ο ήλιος, το ράδιο διαπασών
μ' ένα χασάπικο που κλαίει για κάποιον Τάσο
Κι εγώ σε ποντάρω κι ύστερα πάω πάσσο
σ' ένα καρέ τυφλών, σ' ένα καρέ τυφλών

Η ακτή

Σπανουδάκης

Πώς βαφιέμαι σε τούτη την ακτή που ο ήλιος με ξεραίνει

Δεν είμ' έρημος, δεν είμαι νησί μα ούτε κι η Ελένη

Και το 'ξερες

Πώς θα μοιάζω μετά από καιρό, πώς μ' έχεις σημαδέψει

Με κρατάς και να φύγω δε μπορώ, κανείς μας δε θ' αντέξει

Και το 'ξερες

Πέφτω στη θάλασσα και πάλι βρέχομαι, και πάλι έρχομαι κοντά

Μέσα απ' τα κύματα πιάνω τα σώματα που με φωνάζουν στ' ανοικτά

Πώς βαφιέμαι σε τούτη την ακτή που μ' έχεις φυλακίσει

Δεν είμ' άνεμος, δεν είμαι πανί, δε λέει να φυσίξει

Και το 'ξερες

Πώς θα μοιάζουν μετά από καιρό, τα οράματα που ζούμε

Στην ακτή με τ' αθάνατο νερό κι οι δυό μας θα καθούμε

Και το 'ξερες

Πέφτω στη θάλασσα και πάλι βρέχομαι, και πάλι έρχομαι κοντά

Μέσα απ' τα κύματα πιάνω τα σώματα που με φωνάζουν στ' ανοικτά

Πέφτω στη θάλασσα.. .

Μένω εκτός.

Dinkjian/Nικολακοπούλου

h Μένω εκτός, θυμάμαι ονόματα *e*

D Τρέχω με ταχύτητα φωτός *A* *h*

Μένω εκτός, σαν κάτι στόματα
που 'διωξε απ' τον κόσμο ένας λωτός

h Τα βράδια μου τα εργένικα τραγούδια λέω αφμένικα *G*

e Θέλω να γυρίσω, μα ο παράδεισος κλειστός

Τα βράδια μου τα εργένικα τραγούδια λέω αφμένικα
Θέλω να μιλήσω, μα είν' ο τόπος μου σβηστός

Μένω εκτός, μιλάω με σύρματα

Στη σιωπή ζυγιάζω σαν αντός

Μένω εκτός, σαν κάτι σκήματα

που 'φτιαξε στην άμμο ένας πιστός

Τα βράδια μου τα εργένικα...

Τα βράδια μου τα εργένικα...

Μιά καλημέρα

Λοΐζος/Χριστοδούλου

Στο μονοπάτι σαν θα βγεις μιάς ανοιξιάτικης αυγής
να μη ξεχάσεις να της πεις μιά καλημέρα της ζωής

Μιά καλημέρα είν' αυτή, πες την κι ας πέσει χάμω
πες την κι ας πέσει χάμω
Παλάτια κτίζουν οι θεοί, κι εμείς πάνω στην άμμο
κι εμείς πάνω στην άμμο

Με τα χαράματα σαν βγείς από την πόρτα της ζωής
μιά καλημέρα να τής πεις κι ας είσαι μόνος μεσ' στη γης

Μιά καλημέρα...

Μιά καλημέρα...

Νανούρισμα.

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

Θα κεντήσω πάνω στου αλόγου σου τη σέλα
με διαμαντόπετρες σωρό του φεγγαριού το πήγαινε-έ-λα
στο πελαγίσιο το νερό
Αγόρι μου, αγόρι μου, αγόρι μου να σε χαρώ

Θα κεντήσω στα ασημοπίστολά σου πλάι
της χελιδόνας το φτερό κι ένα σταυρό να σε φιλάει
τις νύχτες που σε καρτερώ
Αγόρι μου, αγόρι μου, αγόρι μου να σε χαρώ

Θα κεντήσω πάνω στο δίκοπό σου λάζο
το βλέμμα σου το καθαρό, αυτό το βλέμμα το γαλάζο
που δε κορταίνω να θωρώ
Αγόρι μου, αγόρι μου, αγόρι μου να σε χαρώ

Θα πιώ απόψε το φεγγάρι.

Πλέσσας/Παπαδόπουλος

Θα πιώ απόψε το φεγγάρι
και θα μεθύσω και θα πω
αφού πονάς για κάποιον άλλο
ρίξε μακαΐρι να κοπω

Κι όταν με κόψει το μακαΐρι μετανοιώμενη θα μού πεις
πάρε του φεγγαριού το δάκρυ κι από το αίμα να πλυθείς
πάρε του φεγγαριού το δάκρυ κι από το αίμα να πλυθείς

Κι εγώ θα κόψω το φεγγάρι
να στο καρφώσω στα μαλλιά
και σαν πλαγιάσουμε θα έχω
τον ουρανό στην αγκαλιά

Κι όταν ξυπνήσουμε και πάμε ξανά στα στέκια τα παλιά
σκέψου τι όμορφη που θάσαι με το φεγγάρι στα μαλλιά
σκέψου τι όμορφη που θάσαι με το φεγγάρι στα μαλλιά

Όλα δικά σου.

Πλέσσας/Παπαδόπουλος

g C g
Νύσταξες άστρο μου, φεγγάρι μου
C g
στην αγκαλιά μου αποκοιμήσου
Εύπνοιες ήλιες αποθροχάρη μου
πάρε το γέλιο μου και πλύσου

g D# F
Όλα δικά σου μάτια μου
D# F
κι ο πόνος σου δικός μου
D# F d g
Είδαν πολλά τα μάτια μου
c g d g
στις γειτονιές του κόσμου

Δύψασες λεύκα μου, κουράστηκες
ρίξε τις ρίζες σου σε μένα
Ήρθε βοριάς και ξεμαλλιάστηκες
πάρ' την καρδούλα μου για χτένα

Όλα δικά σου μάτια μου...

Πιο καλή η μοναξιά.

Βαρθακούρης/Πάριος

A Να 'χε χρώμα η μοναξιά, στο χαρτί να ζωγραφίσω **b**

h Να την κάνω θαλασσιά και αγέρα πελαγίσο **A**

A Να της βάλω και πανιά **c#e** για ταξίδι τελευταίο **D**

F° Λιμανάκι στο Αιγαίο, **A E** τη δική μου αγκαλιά **A**

A Πιο καλή η μοναξιά **D** από σένα που δε φτάνω **A**

A Μιά σε βρίσκω, μιά σε χάνω **d**

d Πιο καλή η μοναξιά **A**

Να 'ταν πέτρα η μοναξιά, σκαλοπάτι να τ' ανέβεις

Να χαθείς στη λησμονιά για να μη σε δω που φεύγεις
και να γίνεσαι καπνός, σαν τσιγάρο που τελειώνει
τώρα πια θα είσαι μόνη και θα είμαι μοναχός

Πιο καλή η μοναξιά . .

Κόκκινο γαρύφαλλο.

Ιγνατιάδης

D Για να με γνωρίσεις μες στο πλήθος

h φόρεσα γαρύφαλλο στο στήθος

G από μιά γιορτή που μόλις τέλειωσε

G μιά γιορτή που διστασες να πας

D Κόκκινο γαρύφαλλο, κόκκινο γαρύφαλλο

G πάνω στο πουκάμισο, στο μέρος της καρδιάς

Κόκκινο γαρύφαλλο, κόκκινο γαρύφαλλο

πάρ' το από το στήθος μου, ελπίδες να κρατάς

Ρώτησα χαμένη μες στο πλήθος
ποιός φοράει γαρύφαλλο στο στήθος
κι ήρθα να το πάρω με τα χέρια μου
είναι αυτά τα χέρια που αγαπάς

Κόκκινο γαρύφαλλο...

Κόκκινο γαρύφαλλο...

Μάτια μπλε.

Ξαρχάκος/Παπαδόπουλος

Μάτια μπλε, καλοκαιρινά, σαν δυό στάλες Αιγαίν-ο
Μάτια μπλε, που τα δειλινά τα θυμάμαι και κλαίω

Ποιός ταξιδεύει στα μάτια σου
και ποιός ξαγρυπνά στο κορμί σου
Μάτια μπλε, στα μεγάλα ταξίδια σου
θα 'μαι εγώ, θα 'μαι πάντα μαζί σου
Μάτια μπλε, στα μεγάλα ταξίδια σου
θα 'μαι εγώ, θα 'μαι πάντα μαζί σου

Μάτια μπλε, φθινοπωρινά, τυλιγμένα σε πάχνη
Μάτια μπλε, που παντοτινά η καρδιά θα σάς ψάχνει

Ποιός ταξιδεύει στα μάτια σου...

Αχ αγάπη.

Βαρδής/Πυθαγόρας

e Θέλω να σού μιλήσω, μα τρέμει η φωνή μου **H e** | 2x

e λες κι αγαπάω πρώτη φορά στη ζωή μου **H e** | 2x

a Θέλω να τραγουδήσω, μα δε μ' αφήνει το δάκρυ **D G** | 2x

a Αχ, αγάπη, αγάπη, αγάπη **H e** | 2x

G Θέλω να σού μιλήσω κι έχω στο νου **D** μου χιλιάδες σκέψεις **G**

G Όμως μπροστά σε σένα χάνουν το νόημα και οι λέξεις **D G**

e Κι όπως σε αγκαλιάζω και στο κορμί σου φιλιά καράζω **H e**

e φεύγεις και μένω μόνος και σού φωνάζω, και σού φωνάζω **H e**

a Αχ, αγάπη, αγάπη, αγάπη **H e**

Θέλω να σού μιλήσω, μα πάλι σωπαίνω | 2x

Θέλω να σε κορτάσω, μα δε σε κορταίνω | 2x

Μέσα στα δυό σου μάτια βλέπω τον ήλιο να λάμπει | 2x

Αχ, αγάπη, αγάπη, αγάπη | 2x

Θέλω να σού μιλήσω κι έχω στο νου μου...

Θα με θυμηθείς.

Σπανός/Πυθαγόρας

Θα με θυμηθείς, να το θυμηθείς *f# h*

όταν φύγω πια κι όταν αισθανθείς παγωνιά και τέλος *D C#*

Τότε τι να πεις για παρηγοριά *f#h f# h*

Τότε θα 'ν' αφγά, τότε θα 'ν' αφγά, τότε θα 'ν' αφγά *f#*

Θα 'ρθουνε στιγμές *h F# h* δάκρυα γεμάτες

Μόνη σου θα κλαις, κλείσανε θα λες της ζωής οι στράτες *C#*

Θα με θυμηθείς, όταν πια θα δεις *f# h*

πόσο σ' αγαπώ, θα με θυμηθείς, θα με θυμηθείς *f#*

Θα με θυμηθείς, να το θυμηθείς

όταν θα χαθώ θα με νοσταλγείς και θα με γυρεύεις

Τότε τι να βρεις μες στην ερημιά

Τότε θα 'ν' αφγά, τότε θα 'ν' αφγά, τότε θα 'ν' αφγά

Θα 'ρθουνε στιγμές...

Θα σε θυμάμαι.

Σπανός/Πυθαγόρας

E Δεν είσαι αγάπη, δεν είσαι φίλη
E δεν είσαι δάκρυ περαστικό
E Μες στο σκοτάδι ήσουν καντηλι
στη μπόρα χέρι στοργικό

E Θα σε θυμάμαι, αγάπη σου θα 'μαι
αγαπημένος και αδερφός
E Θα σε θυμάμαι, κι όταν κοιμάμαι
στα όνειρά μου θα 'σαι το φως
Θα σε θυμάμαι

Δεν έχει νύχτα να μη δακρύσω
Δεν έχει μέρα που να χαρώ
Όποιο τραγούδι κι αν ψιθυρίσω
μες στον καμπό του θα σε βρω

Θα σε θυμάμαι, ήσκιος σου θα 'μαι...

F.. Θα σε θυμάμαι, ήσκιος σου θα 'μαι...

Φεύγω.

Βαρδής/Αλεξίου

e Κάποτε έκτιζα ένα όνειρο τη μέρα

D τώρα η στράτα μου δεν πάει παραπέρα

C φεύγω, **h e C D e** τώρα φεύγω

Κάποτε κοίταζα τον ήλιο μεσ' τα μάτια
κι αυτόν τον ήλιο μού τον κάνανε κομμάτια
φεύγω, τώρα φεύγω

Τώρα ο ουρανός δεν με φοβίζει δύο κι αν βρέχει
τώρα η ελπίδα μου ταυτότητα δεν έχει
φεύγω, τώρα φεύγω

C φεύγω, φεύγω και παίρνω την καρδιά μου
C h a e κι ένα τραγούδι συντροφιά μου, φεύγω, φεύγω
C h φεύγω, κι αφήνω πύσω μου συντρίμια
C a e αρρωστημένους και αγρίμια, φεύγω, φεύγω
C h e C D e φεύγω, τώρα φεύγω

Δεν το αντέχω να βουλιάζω μεσ' το ψέμα
τώρα κατάλαβα πως ήμουν ένα δέμα
φεύγω, τώρα φεύγω

Θέλω να ζήσω τη ζωή μου έξω απ' τα μέτρα
τώρα που σκλήρυν' η καρδιά μου σαν την πέτρα
φεύγω, τώρα φεύγω

Τώρα ο κόσμος κι οι φωνές δεν με τρομάζουν
τώρα τα χέρια μου ένα σύνθημα χαράζουν
φεύγω, τώρα φεύγω

Φεύγω, φεύγω και παίρνω...

Τίποτα δεν πάει χαμένο.

Λοΐζος/Ρασούλης

F#
Σχεδόν πενήντα χρόνια βάσανα και διωγμοί **h**

A Τώρα στη μαύρη αφρώστια ανάξια πλερωμή **e h D**

A Τώρα στη μαύρη αφρώστια ανάξια πλερωμή **e h D F# h**

Το δίκιο του αγώνα πολλά σού στέρησε
μα n ζωή λεχώνα ελπίδες γέννησε] 2x

D Τίποτα δεν πάει χαμένο στη χαμένη σου ζωή **h**

Τ' **G** όνειρό σου **A h D** αναστατώνω και το κάθε σου γιατί **G F#**

Τ' **h** όνειρό σου **A h D** αναστατώνω και το κάθε σου γιατί **F# h**

Ποτέ δε λες n μούρα πως σε αδίκησε
μα μόνο n ιστορία αλλιώς σού μίλησε] 2x

Σκυφτός στα καφενεία, στους δρόμους σκεφτικός
μα χτες μες στην πορεία περνούσες γελαστός] 2x

Τίποτα δεν πάει χαμένο...

Τίποτα δεν πάει χαμένο...

Σε ψάχνω

Λοΐζος/Σιτζάνη

f# G e f#

f# G e f#
Σε ψάχνω στα λαμπρά σφαγεία των δρόμων
στις νευρωτικές διαδρομές, σε σταθμούς και στοές, σε ψάχνω
h f# G
Στα μικρά τα στοπ, στα απαγορεύεται
e f# h
στα τρύπια μου χέρια
G e h
στη θάλασσα που δεν θα ρθει ξανά
f# G
βαρέθηκε ν' αλλάζει χρώματα
D e f#
για να την αγαπάμε

Σε ψάχνω στις παλιές φωτογραφίες τις κλωμές
όπου δεν μπορώ να σε βρω, σε ρυθμούς και κραυγές, σε ψάχνω
Στον καθρέφτη που άφοσες το πρόσωπό σου
κι αυτός ράγισε
μέσα στ' ανθρωπομάρκετ το τρελό¹
σκουπίδι και Θεός
μέσα στον πυρετό σε ψάχνω

Σε ψάχνω στα λαμπρά, σφαγεία των δρόμων

Ερωτικό.

Μικρούτσικος/Αλκαίος

^a Με μια πιρόγα φεύγεις και γυρίζεις
^G
 τις ώρες που αγριεύει η βροχή
^d
 Στη γη των Βησιγότθων αρμενίζεις
^a
^d και σε κερδίζουν κάποια κρεμαστοί
^E μα τα φτερά σου σιγοπριονίζεις
^{F G a}

Σκέπασε αρμύρα το γυμνό κορμί σου
 σού 'φερα απ' τους Δελφούς γλυκό νερό
 Στα δύο είπες πως θα κοπεί η φωνή σου
 και πριν προλάβω τρις να σ' αρνηθώ
 σκούριασε το κλειδί του παραδείσου

Το καραβάνι τρέχει μεσ' τη σκόνη
 και την τρελή σου κυνηγάει σκιά
 Πώς να ημερέψει ο νους μ' ένα σεντόνι
 Πώς να δεθεί η Μεσόγειος με σκοινιά
 Αγάπη, που σε λέγαν Αντιγόνη

Ποιά νυκτωδία το φως σου έχει πάρει
 και σε ποιόν γαλαξία να σε βρω
 Εδώ είναι Αττική, Θεού νταμάρι
 Εδώ ένα πεδίο βολής φτηνό
 που ασκούνται βρίζοντας ξένοι φαντάροι

Ποιά νυκτωδία...

Όμορφή μου Κατερίνα

Παπαβασιλείου/Τεάζης

Cάνει βόλτα το φεγγάρι, **d** βγαίνουν έξοδο οι φαντάροι
Fκι είναι μιά βραδιά ωραία, **d G** στην Αθήνα, στον Περαία **C**
Χάθηκαν οι καστανάδες κι οι αργόσκολοι βοριάδες
κι απ' τη ρίζα του χειμώνα φύτρωσε μιά ανεμώνα

Cόμορφή μου Κατερίνα, **d F** του μπαξέ **G** μου καρδερίνα
A d F Άνοιξε τα βλέφαρά σου και τα ροδοπέταλά σου
Να χυμίξω στ' ακρογιάλια του κορμιού σου τα καθάρια
Που 'χουν βότσαλα κοκύλια του ουρανού τα πετραχείλια

Κάνει βόλτα η λατέρνα στολισμένη ως τη φτέρνα
κι ένα αμούστακο χαμίνι, μιά μικρή τον ήλιο πίνει
Κι ένας άνεμος αντάρτης σαν ηλιοκαμένος ναύτης
βγήκε βόλτα στα σοκάκια, να γλυκάνει τα φαρμάκια

Όμορφή μου Κατερίνα...

Πάει η αγάπη μου.

Καραλής

Πάει η αγάπη μου, πάει, με αφοσε

μόνο σε κάποια γωνιά

Να τανε Θεέ μου καλύτερα φάρσα

Ax, να τανε πρωταπριλιά

Κάποιο παιγκάκι κοιτάζω στο πάρκο
και χίλια θυμάμαι φιλιά
Όρκοι κομμάτια και πίκρα στα μάτια
δε λέει να σβήσει η φωτιά

Πάει το όνειρο, πάει η ελπίδα
χαμένη, και πού να σε βρω
Ήταν μιά μέρα, θυμάμαι τ' Απρίλη
που χάθηκες στο δειλινό

Πάει η αγάπη μου...

Η μπαλάντα των αισθήσεων

Χατζηδάκις/Δαβαράκης

e H

e Σαν παλιό σινεμά και σαν τη Χαλιμά h
που μιλάει με τα παιδιά, σου κρύβω την αλήθεια C
κι αφήνω από τα στήθια μου να βγούν E a
παραμύθια για κείνους που αγαπούν D G H

e Για στιγμές μυστικές, για λάμψεις μαγικές e
για αγκαλιές ερωτικές, για νύχτες φωτεινές h H

Σαν παλιό σινεμά...

Για στιγμές μυστικές...

f Σ' αγκαλιάζω στο σκοτάδι, c b σε τυλίγω μ', éνα χάδι D# C

f Τώρα είμαι γυμνός, μοιάζω σαν Θεός f
φωτεινός, δυνατός, μπορείς να μ' αγαπήσεις C#
μπορείς να μού φωτίσεις μιά στιγμή b
Το κορμή μου είναι μόνο η αφορμή D# G# C

Για στιγμές μυστικές...

Φωτοβολίδα

Περίδης

F# D E h
Μιά φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει
D c# D A c#
κι η καρδιά μου σπάει μες στο φως σε είδα
Γίναν τα κομμάτια μιά καινούργια γη
μες στην αλλαγή βλέπω μ' άλλα μάτια

Γίναν τα κομμάτια... (A E)

A E A D
Όλα είναι ίδια αν δε τ' αγαπάς
E h G DE
όλα μένουν ίδια άμα δε τα πας
A E A D
Κι όλα αυτά που είναι γίνονται ξανά
E h GD
μέσα απ' τη δικιά σου τη ματιά
E D E f#
μέσα απ' τη δικιά σου τη ματιά

Μιά φωτογραφία κομματάκια δυό^{μέση}
έχω να σε δώ χρόνια αστεία αστεία
Πιάνω την κολλάω σε ξανακοιτώ
πιό όμορφη θαρρώ δείχνεις μου όσο πάω

Όλα είναι ίδια...

Στην καρδιά σου καίει μιά μικρή φωτιά
κι από τη ματιά ένα φως που ρέει
Σα φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει
κι ας ξαναγυρνάει πίσω η σελίδα

Σα φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει
κι ας ξαναγυρνάει πίσω η σελίδα

Όλα είναι ίδια...

Αχ, να σε δω.

Περίδης

Από τα βάθη της ψυχής κι από του νου τα υψηλά

Απ' το βυθό της θάλασσας ως τις βουνοκορφές

ψάχνω να σε βρω Δ ε

Μιά σφαίρα υγρή γύρω απ' τη γη, μιά ουράνια δεξαμενή

εκεί που λούζονται οι ψυχές, πριν να καθούν στο σύμπαν

με ένα πήδο ένα πρωί να μπω με μιά βουτιά εκεί

Απ' τον βυθό, απ' τον πάτο να δω τα πάνω κάτω

να βρω όλα τα καμένα, ίσως να βρω κι εσένα

Αχ, να σε βρω, αχ, να σε βρω, μόνο για λίγο να σε δω | 2x

Ν' ακούσω τη σκιά σου να μού φωνάζει γειά σου | 2x

Ακούς στα δέντρα τα πουλιά, άνθρωποι είναι με φτερά

που φέρνουν τα μπνύματα από τον άλλο κόσμο

Φυσάει αέρας στα κλαδιά, μού απαντούν ψιθύριστά

κι αυτό που ψάχνεις θα στο πουν τα πιο βαθιά πηγάδια

Έψαξα γη και ουρανό, μιά περπατώ και μιά πετώ

στων δύο κόσμων το κενό να βρω την χαραμάδα

Στα βάθη των ωκεανών ακούω τον ήχο των σεισμών

κι από την γη που άνοιξε περνάω στον κάτω κόσμο

να βρω όλα τα καμένα, ίσως να βρω κι εσένα

Αχ, να σε βρω...] 2x

Κάτι μου κρύβεις.

Περίδης

g d c F g c d g c d

d
Κάτι μου κρύβεις, την καρδιά σου δε μ' ανοίγεις
κι όλο περνάει απ' το μυαλό μου το κακό
Πες μου τι τρέχει κι η καρδιά μου εμένα αντέχει
Ω, τι κι αν πεις, δεν φταις εσύ ούτε κι εγώ

d
Πες μου αν άλλον αγαπάς, πες μου αν σε χάνω
g D#
Εγώ θα γράψω ένα τραγούδι παραπάνω
Δε θα μιλάνε οι στίχοι για γυναίκες σκάρτες
για κείνες που κρατάνε τις καρδιές σαν κάρτες

Κι αν βρήκες άλλον ν' αγαπήσεις κι αν σε χάσω
θα βγω στους δρόμους και δεν ξέρω που θα φτάσω
g D#
Σε μέρη άγνωστα μονάχος θα γυρνάω
Να τραγουδάω

Στα όνειρά μου δοκιμάζω την καρδιά μου
Σε βλέπω σ' άλλη αγκαλιά να ξενυχτάς
Κι όλο μου λείπεις, είσαι δίπλα μου και λείπεις
...

Πες μου αν άλλον αγαπάς...

Κάτι μου κρύβεις, την καρδιά σου δε μ' ανοίγεις
κι όλο περνάει απ' το μυαλό μου το κακό

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι

Ζούδιαρης

a Ο άνεμος θα καίει στη γη του Νείλου

G μιά αρκαία μυρωδιά θα μάς μεθά

a Στον τροπικό όπως θα 'σαι τους **d** Καρκίνου

G μέσα σου θα γεννιέται μιά **a** θεά

Μ' άγιο καπνό θα υφάνεις το χροσμό σου
για να μού δώσεις όταν θα ζητώ
να μπω τεροφάντης στο ναό σου
να σ' ερμηνεύσω και να ερμηνευτώ

d Στην αγορά του Αλ Χαλίλι θα πουλάν τα δυό σου χείλη
δυό περιουσίες κι άλλη μιά **a**

G Τέσσερις εγώ θα δώσω, θα πληρώσω όσο-όσο
να μού κάνουν μία μελανιά, να μού κάνουν μία μελανιά **a**

Θα σού αγοράσω στο Καρνάκ μπακίρια
με καλλιτέχνες θα τα πιούμε ιθαγενείς
Τις νύχτες θα σού κάνω τα χατήρια
όσα ποτέ σου δε σού έκανε κανείς

Θα 'μαι η πηγή στην όαση της Σίβας
θα είσαι ο διαμαντένιος ουρανός
Θα γίνεις η βασίλισσα της Θήβας
κι εγώ ένας μαγεμένος Φαραώ

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι...

Στην αγορά του Αλ Χαλίλι...

Πες μου.

Ζούδιαρης

a D a D

a Βγήκε ο ήλιος **D** νύχτα στο λιμάνι **a Da** και πώς να κοιμηθώ
e' αν το θέλεις να μπορέσω, στρώσ' τα μάτια σου να πέσω
Μες στις πρωινές εφημερίδες τρέχω να κρυφτώ
σε είδα όμως κι ας μη με είδες να χορεύεις στις σελίδες

h G C e Πες μου, πες μου, αν έχω μπει στο αύριο
ή αν επιστρέψω, πες μου, στις εκβολές του χτες μου
h G C e Πες μου, πες μου, αν έχω μπει στο αύριο
ή αν επιστρέψω, πες μου, στις εκβολές του χτες μου

Η λοξή ματιά του αστυνόμου με κάνει κι απορώ
Ίσως να του εφάνη όμως ύποπτο να είμαι μόνος
Πέφτει βροχή, δρόμοι καθρέφτες και μέσα τους γλιστρώ
Τα όνειρά μου είναι οι φταίχτες, συλλαμβάνονται σαν κλέφτες

Πες μου, πες μου...

Πες μου, πες μου...

Τσιγάρο ατέλειωτο.

Μάλαμας/Αθανασόπουλος

a h C D
a h C D e

a Θα περπατήσω μοναχός κι αυτό το βράδι
G μήπως και βρω της λησμονιάς σου το νερό
C και σε υπόγεια σκοτεινά θα βρω σημάδι
h μ' ένα ποτήρι ως της αυγής τον πανικό

G Τσιγάρο ατέλειωτο, βαρύ η μοναξιά μου **h a** | 2x
a μοιάζει γυναίκα κουρασμένη απ' το δρόμο | 2x
C Ρίχνει το γέλιο της και κάθεται κοντά μου | 2x
h κερνά τα επόμενα και με χτυπάει στον ώμο **a(2:D) h(2:e)** | 2x

Σ' ένα ποτήρι με φυτίλι αναμένο
βλέπω τα μάτια σου και κλαίω σιωπηλά
και το μυαλό μου που 'ναι πάλι θολωμένο
στριφογυρνά των τραγουδιών σου τη θηλειά

Τσιγάρο ατέλειωτο...

Τα πάγια.

Μάλαμας

g B f g
f G# g G# f g

g Τα βράδια είν' ατέλειωτη, c f αιώνες g# μαζεμένη
c μέσα στον ύπνο το βαθύ, B πόλη ταξιδεμένη
g Άλλοι γυρνάνε με το νου και άλλοι στα εμπόδια
c Άλλοι ψηλά αφμενίζουνε, B έχουν φτερά στα πόδια

G# Κι εγώ που θέλησα πολλά έμεινα με τα λίγα
c Ma γρήγορα συνήθισα B τα νιάτα μου τ' ατίθασα
G# Έπλασα κόσμο μυστικό και μπήκα σε λημέρι
c Εέχασα τις αγάπες μου που μου 'στησαν καρτέρι

g Να 'σαι μονάχος σου θα πει να είσαι αντρειωμένος
c να μη σε πιάνει πανικός, B ούτε κι ο ίδιος ο Θεός
G# Άλλιώς στα πάγια κολλάς, σέρνεσαι, f βρίζεις και πονάς
c Αγάπες σε κυκλώνουνε B G# και στο μαντρί σε κώνουνε

Κι εγώ που θέλησα...

Να βάλω τα μεταξωτά.

Μάλαμας/Τσατσόπουλος

F# Μέρες βαριές, χοντρές ψυχάλες πάνω σε χάπια και μπουκάλες

D Δε θα γυρέψω νοσηλεία στα σινεμά και στα βιβλία *f#*

Πάω ν' αδειάσω το τασάκι κι αυτό το σκούρο σου σακάκι
Θα το πετάξω απ' το μπαλκόνι, να βρει κανένα που κρυώνει
κι εγώ

D Να βάλω τα μεταξωτά και να φυσάει

h στα εργοστάσια μπροστά *f#* και στα σκουπίδια πλάι

c# Να μπερδευτώ με τους εργάτες, *h* να πω τον πόνο μου στις γάτες
f# και στη φουφού *E* του καστανά *D* στάχτη να γίνεις σατανά *f#*

Έχει ψυχρούλα και μ' αρέσει κι αν δεν μού πάει θα σπάσω μέσον
Η αγάπη πάει με μπαστούνι κι εγώ με γκάζια στο τακούνι

Το άσθμα μου κι ο βρυχηθμός μου στα ραδιόφωνα του κόσμου
Με τρύπια βάρκα και ναυτία βγαίνω λοιπόν στην πειρατεία
κι εγώ

Να βάλω τα μεταξωτά...

Να βάλω τα μεταξωτά...

Να μ' αγαπάς.

Ανδρέου

D Είδα πολλά κι άλλα πολλά **G** μες στην ζωή την ταξιδεύτρα

D Εύπα κι εγώ το σ' αγαπώ, **G** αχ τι καμός, **D** μα βγήκα ψεύτρα

Κι είπα **d** ξανά, φτάνει ως εδώ, **C** μόνη θα ζω κι ας με ματώνει
κι όσο που είκα γιατρευτεί, **a** ήρθες εσύ, **h** ήρθες εσύ

h Να μ' αγαπάς, **C** να 'σαι καλός, **h** να μ' αγαπάς, **a** να μη με κρίνεις

h Ένας μικρός **C** να 'σαι Θεός, **h** όταν με τρως κι **a** όταν με πίνεις

h Να μ' αγαπάς, **C** να 'σαι παιδί, **h** να μ' αγαπάς **a** σαν την ζωή σου

h Να 'σαι φωτιά, **C** να 'σαι βροχή, **h** όσο κορυφή, **a** τόσο ψυχή

Είδα πολλά κι άλλα πολλά μες στην ζωή την ξελογιάστρα

Το ριζικό μου για να βρω, του ταξιδιού άναψα τ' άστρα

Μοίρα σκληρή, άγριος καιρός, κρύψαν το φως, χάθηκε η μέρα

Ψάκνω στεριά, ψάκνω νησί, κι ήσουνα εσύ, ήσουνα εσύ

Να μ' αγαπάς, να 'σαι καλός...

Η αγάπη είναι ζάλη.

Μικρούτσικος/Μικρούτσικος

e Mn μου το πεις, ο δρόμος της καρδιάς σου πόσο άλλαξε
Mn μου το πεις, η μοναξιά σου πλούτο που δεν άφαξε

e Na μου το πεις το σ' αγαπώ και πάλι | 2x

D Na μου το πεις, η αγάπη είναι ζάλη | 2x

Mn μου το πεις, τα χρόνια που περάσαν πως μαράθηκαν

Mn μου το πεις, τα όνειρα που κάναμε πως χάθηκαν

Na μου το πεις...

Na μου το πεις...

Na μου το πεις...

Ζήτα μου ό,τι θες.

Αλεξίου

B Απόψε θα σου ορκιστώ πως σ' **C** αγαπάω

F Εσύ με σπρώχνεις στο κακό κι εγώ γελάω
Ο, τι έμεινε απ' το χαλασμό θα σου χαρίσω
το τελευταίο μου ναυάγιο πριν ζήσω

B Ζήτα μου ό, τι **d** θες, πάρε με όπου **D#** θες, εσύ **Bc** | 2x
F Ζωή μισή δεν **B** θέλω πια να ζω | 2x

Απόψε η νύχτα μ' έβαλε να σε παιδέψω
πριν τον τρελό χορό της σου χορέψω
Κι όσο τα κόκκινα τα πέπλα μου θα υφαίνεις
μες στον καθρέφτη θα σε βλέπω να πεθαίνεις

Ζήτα μου ό, τι θες...

Το ταγκό της Νεφέλης.

McKennitt/Αλεξίου

h
Το χρυσό κουρέλι

που στα μαλλιά της φόραγε η Νεφέλη
να ξεχωρίζει απ' όλους μες στ' αμπέλι
ήρθανε δυό μικροί, μικροί αγγέλοι
και το κλέψανε

Δυό μικροί αγγέλοι
που στα όνειρά τους θέλαν τη Νεφέλη
να την ταΐζουνε ρόδι και μέλι
να μη θυμάται, να ξεχνάει τι θέλει
την πλανέψανε

e
Υάκινθοι και κρίνα
της κλέψαν το άρωμά *h* και το φοράνε
F#
κι οι έρωτες πετώντας σαϊτιές
h
την περιγελούν

Μα ο καλός ο Δίας
της παίρνει το νερό της εφηβείας
την κάνει σύννεφο και τη σκορπά
για να μη τη βρούν

Λα, λα, λα...

Δυό μικροί αγγέλοι...

Λα, λα, λα...

Το χρυσό κουρέλι...

Μάγισσα.

Αντύπας/Νικολακοπούλου

δ' Έλεγαν μάγισσα που καρδιές *ράγισα*
Χόρευα κι άργησα, κάθε αρχή κατάργησα
δ' Στο λαιμό το φιλί και στο νου το δάκρυ μου
δ' Πολεμώ κι οι πολλοί πολεμούν την άκρη μου

δ' Πέσ μου εσύ, να φύγω, να ζήσω ή να χαθώ *A* | 2x
Ποιό κρασί στο χώμα να στάξω για να κοιμηθώ *d* | 2x
δ' Μεθυσμένο φιλί στο λαιμό το δάκρυ μου
δ' Πολεμώ κι οι πολλοί πολεμούν την άκρη μου

Μ' έλεγαν μάγισσα ποιές καρδιές ναυάγησα
Ρώταγα κι άργησα, μιά ζωή νοστάλγησα

Πέσ μου εσύ, να φύγω...

Η ζωή μου η τρελή μιά φωτιά, μιά μάγισσα

Πέσ μου εσύ, να φύγω...

Να ζήσω ή να πεθάνω (Flamenco).

Αντύπας/Νικολακοπούλου

C Δεν έχει απόψε η γη φεγγάρι
G να βγούνε οι μοναξιές ζευγάρι
Να πιάσουν της καρδιάς το αγρίμι
κάτω απ' της ξαστεριάς το ασήμι

D# Φλέβα η ζωή που γρήγορα **G** χτυπά

C Να ζήσω ή να πεθάνω σ' ένα φλαμένγκο απάνω, μάτια μου
F Σαν τρελή φωτιά που διψάει για μιά μαύρη ματιά **D#** **A°** **G**
Να ζήσω ή να πεθάνω μ' ένα κορμί ό, τι κάνω, μάτια μου
Ν' απογειωθώ κι απ' τη γη με το φως να ενωθώ

Δεν έχει απόψε η γη κρεβάτια
για κείνους που κοιτούν στα μάτια
Κι αν τους βωτήσεις λένε ίσως
κάποια μου αγάπη να ταν μίσος

Φλέβα η ζωή που γρήγορα χτυπά

Να ζήσω ή να πεθάνω...

f Θέλει ο έρωτας κι ο θάνατος ψυχή
G# Πες το κι άρχισε ουρανέ **G** μια βροχή

Φλέβα η ζωή που γρήγορα χτυπά

Να ζήσω ή να πεθάνω...

Το φιλαράκι

Βόσσου

a Στο τηλέφωνο φοβάμαι να σε πάρω να σού πω

G πόσο μόνη νιώθω

Στους διαδρόμους του μυαλού μου τώρα σε αναζητώ
με μεγάλο πόθο

F Δε την βρίσκω την άκρη πουθενά και πες μου τι να κάνω
Έχω γεμίσει ασφυκτικά με καπνό το δωμάτιο ως απάνω
d και ο χρόνος μού γελάει σαν μωρό

Πού να γύρω το κορμί μου όταν γυρνάω απ' τα μπαρ
κι απ' τα ξενύχτια

Πού να βρω ένα φιλαράκι να μού πει πως
μ' αγαπάει στ' αλήθεια, αφού κι εσύ έχεις εξαφανιστεί

Μοιάζει ν νύχτα μακριά σου να 'ναι ερεθιστική
σαν την αμαρτία

Μα ν μορφή σου δραπετεύει από κρυψώνα μυστική
με χτυπά με βία

Δε την βρίσκω την άκρη...

Πού να γύρω...

Κι ούτε συ έχεις τη λύση να μού δώσεις που γυρεύω
τη λύση που ζητάω

Μπλοκαρισμένος από χρόνια στα δικά σου τα γρανάζια
που γιά μέρες τραγουδάω

Δε την βρίσκω την άκρη...

Πού να γύρω...

Δε την βρίσκω την άκρη...

Πού να γύρω...

Το χαδάκι

Βόσσου

e Το μυαλό μου γυρίζει **D** με κίλιες στροφές
με τρομάζει ένα αύριο που θάναι σα χθες
Σε μιά πόλη που μοιάζει παρτίδα στημένη
η ματιά σου δεν είναι ευκαιρία χαμένη

G Τώρα είμαι χαδάκι που κάνω ταξιδάκι **D**
πάνω στου κορμιού **C** σου το μικρό, **D e G e D**
ωκεανό

Άδειοι οι δρόμοι και όλα τα φώτα σβησμένα
Δε με νοιάζει καθόλου, φωτεινό έχω εσένα
Σαν την άνοιξη μπαίνεις στο δικό μου το χρόνο
Έρχομαι σα χαδάκι κι αυτό το δηλώνω

Τώρα είμαι χαδάκι...

Δεν μετανιώνω.

Μικρούτσικος

C

f Av n καρδιά μου ράγισε

G# av n ζωή ναυάγησε

D# μόνο μιά λέξη θα θελα

f ακόμα να σού πω

C Δεν μετανιώνω G C | 2x

που αγάπησα εσένα f μόνο | 2x

δεν μετανιώνω B | 2x

που μόνο εσένα αγαπώ G | 2x

Δεν μετανιώνω G C

Av óla autá pou zísáme
μιά νύκτα ta skoropísaume
μόνο μιά λέξη θα θελα
ακόμα να σού πω

Δεν μετανιώνω...

Τι είναι αυτό που μάς ενώνει.

Ντράγκιτσ/Πλιάτσικας

e θελα μιά νύχτα στου ανέμου το νησί^G
να βρισκα της μούρας το ψεύτικο κρασί^D
εκείνο που σε βγάζει απ' την παγωνιά
να το πιώ **C** και να φύγω μακρυά^{D e}

Για να σε δω στης Σμύρνης την άσβεστη φωτιά
να μού φανερώνεις του Αιγαίου τα μυστικά
Να μού τραγουδήσεις πράγματα γνωστά
και να νιώθω πως σε ξέρω από παλιά

C Τι είναι αυτό που μάς ενώνει, **D** μάς κωρίζει, μάς πληγώνει
C κι είναι ο χρόνος που τελειώνει **D** και ξανά **a** μένουμε μόνοι **H4**

Τι είναι αυτό που μάς ενώνει...

Δεν θα δακρύσω πια για σένα.

Πλιάτσικας/Ξυδούζ

C Μέτροσα προχθές τις μικρές μας στιγμές
C Ήσουνα κι εσύ μιά σταγόνα στη βροχή
C Κι αν δε μπορώ να σ' αγγίξω πάλι μόνος προσπαθώ
C να κρυφτώ, να σε χάσω, να καθώ

d Ma δε θα δακρύσω πια για σένα
G και μη ρωτάς για μένα
d Ma δε θα δακρύσω πια για σένα
G και μη ρωτάς για μένα

Μέθυσα προχθές στις μικρές μας στιγμές
Ήσουνα κι εσύ μιά σταγόνα από κρασί¹
Κι αν δε μπορώ να σ' αγγίξω πάλι μόνος προσπαθώ
να κρυφτώ, να σε χάσω, να καθώ

Ma δε θα δακρύσω πια για σένα | 4x
και μη ρωτάς για μένα | 4x

Μιά βραδιά στο λούκι

Αδελφοί Κατσιμίχα

Προχθές ^G εκεί που τα ^D πίνα με κάποιο κολλητό ^G μου
κοιτώ και βλέπω πίσω μου δυό ^G μάτια, δυό ^D ματάκια
Γυρίζω στον δικό μου, ο τύπος ^h μου Νικόλα
και μένα μ' απαντάει, και 'κει αρχίσαν όλα

Εγώ αυτοσυγκεντρώθηκα για να την μαγνητίσω
αυτά είναι κόλπα ζόρικα που κάνουν στην Ινδία
Αλήθεια σάς το λέω, απότυχα τελείως
Δε μού 'δινε καμία, μα καμία σημασία

Όπως καταλαβαίνετε, δεν μ' έπαιρνε καθόλου
αλλά εξακολούθησα ερήμην να κοιτάω
Ο φίλος μου εγκρίνεται, ρε Χάρη σού μιλάω
για πες μου σε κοιτάει; Καθόλου, τού απαντάω

Σε μιά στιγμή το βλέμμα της πλανήθηκε στο χώρο
κι απάνω μου σταμάτησε σαν κάτι να ζητούσε
Ταράχτηκα και σκέφτηκα, Θεέ μου εμένανε κοιτάει
Όμως εκείνη κοίταγε να βρει τον σερβιτόρο

Βοήθεια χριστιανοί, κοντεύω να φλιπάρω
εγώ για κείνη χάνομαι και κείνη ούτε με ξέρει
Αχ να 'μουν αεράκι, καπνός από τσιγάρο
Στα στήθια της να μπαίνω κι εκείνη ας μη με θέλει

Βοήθεια χριστιανοί, κοντεύω να φλιπάρω
Ζηλεύω όποιον τής μιλά και όποιον την κοιτάει
Μα πιο πολύ ζηλεύω εκείνον π' αγαπάει
Σαν τρέμει το κορμάκι της και σαν λιγοθυμάει

e C e C D

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον

Τσακνής

a Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως θέλετε
a Αφού n ιστορία σάς ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Στ' αυτιά μου δεν κωράνε υποσχέσεις
το έργο το έχω δει, μη με τρελαίνετε
Το πλούτο των ονείρων μου με πάει
σε κόσμους που εσείς δεν τους αντέχετε

C Μένω μονάχος στο παρόν μου	2x
F να σώσω οτιδήποτε αν σωζεται	2x
E Κι ας έχω τις συνέπειες του νόμου	2x
d συνένοχο στο φόνο δεν θα μ' έχετε	2x

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
το κόλπο είναι στημένο και στα μέτρα σας
Εεγράψτε με απ' τα κατάστιχά σας
στον κόπο σας δε θέλω και στα έργα σας

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως θέλετε
Αφού n ιστορία σάς ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Μένω μονάχος στο παρόν μου... | 3x

Γέλα πουλί μου.

Αδελφοί Κατσιμίκα

Μού φαίνεται σα να *F* 'ναι χθες μα πάνε τόσα χρόνια
που σα βιολί το σώμα σου στα *g F g* μου κρατούσα
Με το ραδιόφωνο *F D#* μες στ' απαλό σκοτάδι
θα τρόμαζες αν *F g F g* πόσο σε αγαπούσα

Τίποτα δεν έχει αλλάξει
και τίποτα δεν είναι όπως παλιά
Μένει όμως ακόμα ένα πείσμα
που δεν είναι συνήθεια μοναχά

Γέλα, γέλα πουλί μου γέλα *G#* | 8x
γε-λα, κι είν' n ζωή μιά τρέλα *g* | 8x

Ρίτα-Ριτάκι.

Αδελφοί Κατσιμίχα

A Παλεύει το ποτάμι στη θάλασσα να βγει
Κι ο ποιητής γυρεύει τη μούσα του να βρει
Το κύμα ψάχνει να 'βρει την άκρη του γιαλού
A Κι εγώ γυρεύω εσένανε,
εσένανε που μ' **E** έστησες **D** ξανά στο ραντεβού

A F# D E (συνέχεια)

Έψαχνα να 'βρω το μπελά μου και τελικά τον βρήκα
Και πήγα και αγάπησα ένα μωρό, τη Ρίτα
Ρίτα δεκαοχτώ χρονών κι εγώ σαρανταπέντε
Ρίτα εσύ 'σαι στην αρχή κι εγώ στο παραπέντε

Ρίτα-Ριτάκι, κανένα δε φοβάσαι
Ρίτα-Ριτάκι, τίποτα δε θυμάσαι
Ρίτα-Ριτάκι, απόψε πού κοιμάσαι

Μού το 'χες πει πολλές φορές ότι δε μ' αγαπούσες
Συγγνώμη, δεν κατάλαβα ότι το εννοούσες
Γι αυτό λοιπόν σε χαιρετώ και φεύγω δίκως λόγια
Με το κεφάλι μου ψηλά και την ψυχή στα πόδια

Ρίτα-Ριτάκι...

Ti volio, si ti volio...

Μικρή μου μέλισσα.

Μπίγαλης

Κάναμε τόσα όνειρα *F* τα δυό μας τα παμπόνηρα
μα ίσως λογαριάζαμε *C F D#D* χωρίς τον ξενοδόχο
Το χρόνο τον παλέψαμε *C* και στ' άπειρο πιστέψαμε
Τ' όνειρο σημαδεψαμε *C F D* μα χάσαμε *G* το στόχο

B Πού 'σουν μικρή, *F* πού 'σουν μικρή μου μέλισσα
χθές *C* βράδι που, *F D# F G* χθες βράδι που σε θέλνσα
B Να πάρεις *F C G* α-, να πάρεις απ' τη γύρη μου
της έκστασης εσύ το πανηγύρι μου

F Πού 'σουν μικρή μου μέλισσα, *F G* το βράδι που σε θέλνσα
F G F G να πάρεις απ' τη γύρη μου, του πάθους *F G* ξυπνητήρι μου
F G F G Άχ, μελισσούλα, μελισσάκι, *F G* πήγες σ' άλλο λουλουδάκι
F G C D# F G Ποιός να ξέρει πού κοιμάσαι, σε ποιαν αγκαλίτσα θα 'σαι

Πόσες φορές μαλώσαμε και πάλι ανταμώσαμε
στο πάθος μας ενώσαμε την ώρα της ανάγκης
Πόσες φορές γυρίσαμε και ξαναπροσπαθήσαμε
μα λίγο-λίγο σβήσαμε τη φλόγα της αγάπης

Πού 'σουν μικρή...

Πού 'σουν μικρή...

Και βγάλε το κραγιόν σου.

Κορκολής/Δρούτσας

g G Κάνεις τ' ασήμαντα σημαντικά *D* και τα μικρά κάνεις μεγάλα

g G Παίρνεις τ' αστεία σοβαρά, *D* μα ν ζων είναι μιά στάλα *D#*

A Μα ν ζων είναι μιά στάλα *D*

g Ντύσου πρόχειρα και βγάλε το κραγιόν σου | 2x

c Πες ο έρωτας πως είμ' ο παιδικός σου | 2x

c κι έλα πάρε με αγκαλιά *D* μιά ανέμελη βραδιά *g*

Ντύσου πρόχειρα...

Κάνεις τη φλόγα δυνατή φωτιά και τη βροχή κάνεις πλημμύρα

Λες και δεν ξέρω εγώ καλά, πως ν ζων είναι αλμύρα

Πως ν ζων είναι αλμύρα

Ντύσου πρόχειρα...

g#... Ντύσου πρόχειρα...] 2x

Πάμε στον Άδωνι για καφέ.

Κραουνάκης/Νικολακοπούλου

D Όπου κι αν πας θα 'σαι πάντα εδώ **f#**

G θα 'χεις κλειδί και θ' ανοίγεις την πόρτα **D**

Όμως φοβάμαι μωρό μου μην φύγω εγώ **G**

A Ήλα να πάμε οι δυό μας μια βόλτα **D**

D Πάμε στον Άδωνι για καφέ **A**

A που πηγαίνουν τεκνά και φρικιά

και αράζουνε και αθλητές **D**

και που πηγαίνει και μία χοντρή νευρικιά **A**

Κυριακή **D** να τής φύγει το στρες

A Κι όλα μοιάζουνε ένα τίποτα

και κυκλοφορούν ανύποπτα **D**

F# κι εισαι η λαχτάρα μου **h**

A ο καφές και τα τσιγάρα μου **D**

Ο, τι και αν ζήσουμε το 'κουμε δει

σαν μιά σκηνή από άλλη ταινία

κι όλος ο κόσμος, μωρό μου, μπορεί και το ζει

Ήλα, κερνάω καφέ στην πλατεία

Καλοκαιράκι (Εγώ κι εσύ).

Πορτοκάλογλου

D A h G
Το καλοκαιράκι στην ακρογιαλιά
D A h G
μέσα στο νεράκι πλέουμε αγκαλιά
Πέφτει το βραδάκι, πιάνει η δροσιά
Δώσ' μου ένα φιλάκι κι έλα πιο κοντά

D A G
Εγώ κι εσυ, εσύ κι εγώ, μόνοι πάνω στη γη | 2x
D A A
Ω, ω, ω, μόνοι στη γη | 2x

Ήταν η Αθήνα κόμπος στο λαιμό¹
νέφος και ρουτίνα και άγκος τρομερό²
Δώσ' μου ένα τσιγάρο, δώσ' μου και φωτιά³
Θεέ μου, θα σε πάρω στην καυτή την αμμουδιά

Εγώ κι εσυ, εσύ κι εγώ...

Τηλέφωνο κτυπάει, βουλιάζει το νησί⁴
και τ' όνειρο σκορπάει στου γραφείου τη βουή⁵
Πετάγομαι ιδρωμένος, δουλεύεις και γελάς⁶
Σ' ακούω σα χαμένος το ρεφραίν να τραγουδάς

Εγώ κι εσυ, εσύ κι εγώ...

Βόλτα με κλεμμένο αμάξι.

Φωτιάδης

*F# E F#
Το φεγγάρι κάνει βόλτα στο κορμάκι σου
F# E F#
κι ο αέρας σού κουνάει το φουστανάκι σου
h F#h
Σε κοιτάζω κι είμαι μόνος στη γωνία
f# E DC#
Δε με θες και με τρελαίνει η αγωνία*

Στις παρέες με τ' αγόρια κάνεις χαβαλέ
Όλο κόλπα είσαι και το παίζεις κυριλέ
Είμαι άφραγκος, μωρό μου, τι να κάνω
Σ' αγαπάω όμως κάτι παραπάνω

*F# E
Έλα, έλα, κοντά μου έλα, έλα, φύγαμε, έλα
D C#
Βόλτα με κλεμμένο αμάξι
Έλα, έλα, κοντά μου έλα, έλα, έλα, φύγαμε, έλα
Άσε την καρδιά σου ν' αράξει
Φύγαμε, f# έλα*

Μοιάζουν σα μαργαριτάρια τα ματάκια σου
Ένα αστέρι τρεμοπαίζει στα χειλάκια σου
Σού φωνάζω πόσο είμαι ερωτευμένος
Ξέρω όμως από χέρι είμαι χαμένος

Στις παρέες με τ' αγόρια κάνεις χαβαλέ
Όλο κόλπα είσαι και το παίζεις κυριλέ
Σε περίμενα κι απόψε πέντε ώρες
να σε πάω στων ονείρων μου τις χώρες

Έλα, έλα, κοντά μου έλα...

Έλα, έλα, κοντά μου έλα...

Πέστο κι έγινε.

Πορτοκάλογλου/Τσάκαλος

C Αν θέλεις βόλτα βραδυνή *b* στην πόλη

C Αν θέλεις σινεμά *b*

Αν θές χορό εκεί που τρέχουν όλοι
Ξενύχτι και λοιπά

f Αν θέλεις κούρσα ως την παραλία *D#*

f Ραδιόφωνο στο φουλ *D#*

C Αν πάλι θέλεις τη γνωστή *b* γωνία

D# Άπλα ένα ραντεβού *f*

D# Πέστο κι έγινε, *b D#* πέστο κι έγινε, *C#* μωρό *b* μου

D# *bD#* Η μέρα έφυγε και τι έγινε, *C#* μικρό *b* μου

D# Η νύχτα αρχίζει και...

D# *G#* Πέστο κι έγινε

Αν θες ν' αλλάξω τα παλιά μου ρούχα
ν' αλλάξω και μυαλά

Αν θες να διώξω την αγάπη που 'χα
κι ακόμα πιο πολλά

Αν θες να πάρουμε μαζί τους δρόμους
τις εθνικές οδούς

Να βρούμε αλλιώτικους, δικούς μας κόσμους
χαμένους θησαυρούς

Πέστο κι έγινε...

Πέστο κι έγινε...

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε.

Θαλασσινός / Νικολάου

Απόψε λέω να κάνουμε ένα πάρτι
στην άμμο με ραδιάκι φορητό
Στο λέω πως δε γουστάρω άλλος να 'ρθει
Το πάρτι είναι για δύο, για μάς τους δυό

Απόψε το φεγγάρι θα φοράει
το φως απ' τη δική σου τη μορφή
Το μόνο που θ' ακούσεις να μιλάει
Θα 'ναι η φωνή του βραδινού εκφωνητή

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε
Να πάμε κατευθείαν για δουλειά
Απόψε στ' ακρογιάλι θα τη βρούμε
Θα πιούμε όλες τις μπύρες αγκαλιά

Θα φύγουμε απ' το θόρυβο της πόλης
μιά νύχτα που δεν έζησε κανείς
Απόψε θα ζηλέψει ο Κηλανδόνης
το πάρτι που θα κάνουμε εμείς

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε...

Απόψε και με λίγη φαντασία
θα μοιάζει με φιλμάκι γαλλικό
Χρειάζεται αυτή η διαδικασία
μάπως μπορέσω και σού πω το σ' αγαπώ

Απόψε λέω να μην κοιμηθούμε...

Κρουαζιέρα.

Γερμανός

F#7
Το πλούτο θα σαλπάρει το βραδάκι
H
Πάρε το μετρό για Πειραιά
F#7
Μέσα στο γλυκό καλοκαιράκι
H
να πάμε κρουαζιέρα στα νησιά
H7
Στο κύμα θ' αφενίζει το βαπόρι
E
τ' αγέρι θα μάς παίρνει τα μαλλιά
F#7
Θα γίνουμε στον έρωτα μαστόρι
H
κι οι σκέψεις θα πετάξουν σαν πουλιά

E F# H G#
Α, α, κρουαζιέρα θα σε πάω
E F# H G#
Α, γιατί σε νοιάζομαι και σ' αγαπάω
E F# H G#
Α, α, Μύκονο και Σαντορίνη
E F# H
Α, α, σαν ερωτευμένοι πιγκουίνοι

Άσε τον παλιόκοσμο να σκούζει
σε πλαζ, εστιατόρια, πανσιόν
Εμείς με σλίπιγκ μπαγκ και με καρπούζι
θα κάνουμε το γύρο τον νησιών
Γυμνοί θα κολυμπάμε στ' ακρογιάλια
Τον ήλιο θ' αντικρίζουμε ανφάς
Θα σ' έχω σαν κινέζικη βεντάλια
και στο γραφείο δε θα ξαναπάς

Α, α, ...

Α, α, ...

Σημαδούρα

Γερμανός

A Είναι βελόνα περασμένη στο κορμί
h που ταξιδεύει και την ζωή μου κλέβει **A**
Είναι μιά δίψα μιά φωτιά
σαν από πάνθηρα δαγκωματιά

Είν' η αγάπη μας απλά
μιά σημαδούρα στ' ανοιχτά
και μιά γοργόνα στην κορφή
τής δίνει σχήμα και μορφή] 2x

Τρελλό σαξόφωνο και νύχτα μαγική
μιά περιπέτεια ζωντανή
μπροστά στου κόσμου την ψευτιά
θα ξεγυμνώνεται κάθε βραδιά

Είν' η αγάπη μας...

Μάσκες

Γερμανός

E Σύδερα, κοτρώνια, βρέχει ο ουρανός
A Βρόντα το ταμπούρλο σου, αφκουδιάρη
A Προκοπή δεν **H** εχω κι είμαι μοναχός
A' σ' αυτό τον **H** κόσμο τον ζηλιάρη

Είχα ένα φίλο, φίλο καρδιακό
ξενύχτη, γλέντη και σεργιάνη
Πελώριο κι αχόρταγο θεριό
τον ρούφηξε της πόλης το ποτάμι

Κίτρινα μάτια, στόματα φαρδιά
τύποτα δεν πήρατε χαμπάρι
Το δρόμο αφήνω, χάνομαι στα στενά
παρέα μ' ένα σκουπιδιάρη

Φύσηξε αγέρι, φύσηξε βροχή
κι εγώ γυρίζω σαν τσακάλι
Άσκημη μάλλον διάλεξα εποχή
μες στο κενό και μες στη ζάλη

Φουρτουνιασμένη, στείρα μου πηγή
αόρατε, μαύρε καβαλλάρη
το καρναβάλι τέλειωσε κι αυτοί
μάσκες πουλάνε στο παζάρι

Λαβύρινθο και πόρτα μυστική
σκάβω στο χώμα σαν σκαθάρι | 2x
Άσκημη μάλλον διάλεξα εποχή | 2x
μάσκες πουλάνε στο παζάρι | 2x

Ανοιξιάτικη βροχούλα

Γερμανός

D Με τις τσέπες αδειανες **A** κι ένα φόβο στην καρδιά **G** **D**
απ' του κόσμου τις φωνές **e** μες στη γιορτινή βραδιά **D**
h σε περίμενα κι απόψε σαν το μάνα του ουρανού **D**
A Μα ξημέρωσα μονάχος **D** με το φως του αυγερινού

Ανοιξιάτικη βροχούλα η αγάπη μου η παλιά στην αγάπη την και νούργια δώρα στέλνει και φιλιά με το ίδιο το τραγούδι που γυρίζει σιγανά και ξυπόληπτη χορεύει στα σοκάκια τα στενά

Ανοιξιάτικη βροχούλα μού ψιθύρισε στ' αυτή
για έναν κόσμο καμωμένο με σοφία κι αφετή
Τ' ουρανού το περιβόλι μοναχά για μας τους δυό^{περιμένει} φυλαγμένο στους μυαλούς σου το βυθό

Μα οι κουβέντες του κοσμάκη, οι ελπίδες του κοινού
με ποτίσανε φαρμάκι, μού θολώσανε το νου
Πλάσμα του Θεου χαμένο, στο πλευρό σου περπατώ
Στέκομαι στο περιβόλι και σε γλυκοκατρετώ

Ανοιξιάτικη βροχούλα, ανοιξιάτικη βροχή
διαλεξεί μαζί μου αν θα 'ρθεις, ή αν θα μείνεις μοναχή
Φαγητό, κρασί, κρεβάτι και τα ρούχα μας κοινά
Μα νι ' αυτούς που μένουν μόνοι, δεν υπάρχει νιατοειά

Στη μπανιέρα δυό-δυό

Γερμανός

E Η λεκάνη μου πετρέλαιο δεν έχει
C# ή Μεσόγειος δεν έχει νερό
Η μπανιέρα μου θα είναι ό, τι πρέπει
G# θα 'μαι πλούσιος μ' ελάχιστα, θα φρώ

Δυό-δυό, στη μπανιέρα δυό-δυό
Δυό-δυό, στη μπανιέρα δυό-δυό
Δυό-δυό, στη μπανιέρα δυό-δυό **A H E**

Μες στην αντάρα και το σεισμό
αντί για την πόρτα, ανοίγω τη βρύση
Βάζω μπρός στην σκάφη να κατρακυλήσει
σαν του Νώε την αρχαία κιβωτό

Δυό-δυό...

Πόσο σ' έχω πικράνει, μπτέρα
που δεν έγινα φίρμα λαική
Μα σχεδόν από μωράκι στη μπανιέρα
τραγουδούσα με παράξενη φωνή

Δυό-δυό...

Σε Θέλω

Γερμανός

Σε μιά ατέλειωτη παρτίδα σε κερδίζω και σε χάνω
και ποντάρω τη ζωή μου στην αγάπη σου απάνω
Ερωτόκριτος θα γίνω και το δράκο θα ξεκάνω
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Δεν ακούς που ωλολύζω σαν ερωτευμένος γάτος
σαν της Βίβλου το καμίνι και σαν φλεγομένη βάτος
Με τραγούδια σκάβω τούνελ τρεις χιλιάδες μέτρα βάθος
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Ξανά είχα αγαπήσει κι αφρώστησα καιρό
μα τούτο είναι φρενίτιδα και πάθος φοβερό

Με βελόνες πυρωμένες τατουάζ θε να χτυπήσω
μιά καρδιά και μ' αλυσίδες κι άγκυρες θα τη στολίσω
και τα μπράτσα με ξυράφι πόντο-πόντο θα μετρήσω
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Πάρε κροτικό μαχαίρι κι έλα κόψε το λαιμό μου
και το αίμα σε μαντήλι μάζεψέ το το δικό μου
και στον κόσμο, αν σε ρωτήσει, πες πως το 'κανες μωρό μου
γιατί σε θέλω, ναι σε θέλω

Θα 'θελα να 'μουν κηπουρός

Γερμανός

Θα 'θελα να^A, θα 'θελα να 'μουν κηπουρός^d
σ' ένα κοραλλένιο κάπο στο βυθό^A
Γέρο-πουρός θαυματοποιός^F
με τα στοιχειά της νύκτας να μεθω^d

Θα 'θελα να, θα 'θελα να 'μουν παπουτσίς
Το χρόνο να μετρώ με το σφυρί^G
το γυάλινο γοβάκι της
να κρύψω και κανείς να μην το βρει

^{CF}
Βάλε βήμα κι έλα στο χορό^B
Γέλα και σου^F, αγαπούλα χρυσή^C
Βάλε βήμα κι έλα στο χορό^B
το δάκρυ σου είναι το δικό μου αθάνατο νερό^{F C d C}

Θα 'θελα να, θα 'θελα να 'μουν κυνηγός
χαμένος σ' ένα δάσος μαγικό^E
σαν τον Ορφέα το μουσικό^E
από τις μάγισσες να φαγωθώ

Μ' αφού δεν εί-, μ' αφού δεν είμαι κυνηγός
ας ήμουν της αγάπης μας φρουρός^E
Μ' αφού δεν είμαι κυνηγός
ας γίνω στην ποδιά σου ναυαγός

Βάλε βήμα...

Απόκληρος

Γερμανός

A Απόκληρο με είπες μιά βραδιά
και μού **D** 'μεινε για πάντα η ρετσινιά **h**
E Όλα στα χαρίζω, το λόγο πάρε πίσω
και φύγε κι αφοσέ **A°** με πιά
Απ' την αρχή ν' αρχίσω, να τα **D** ξεκαθαρίσω
Το δρόμο μου να βρώ **A° A** ξανά

Ήρθε το τέλος του μηνός
και πουθενά δεν βλέπω φως
Το νούκι δε μού φτάνει, παράπονο με πιάνει
σε ποιόν τον πόνο μου να πω
Κανένας δε μού κάνει, κι αυτή θα με τρελάνει
Απόκληρος στον κόσμο αυτό

Από παντού με διώχνουνε
Στο τρόλεϊ με σπρώχνουνε
Αχ ν' ανασάνω λίγο, καιρός μου να το στρίβω
σε μιάν απόμερη γωνιά | 2x
Στο λέω πριν να φύγω, αν μ' αγαπούσες λίγο | 2x
απόκληρος δεν θα 'μουν πιά

Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε

Γερμανός

h E D f#

h Κι άλλο καλοκαίρι *D G D* πέρασε

G Ήλιο και φυλή *D h* με κέρασε

Μιά *e* μικρή φωλιά *H* θα κτίσω

Χελιδόνι *f# h* γύρνα πίσω

Κι άλλο καλοκαίρι...

Ο κουρσάρος

Παπαδόπουλος/Μάτεσος

a Στην άσφαλτο κουρσάρος, με καράβι τη μοτοσυκλέτα

F παντιέρα, το μπουφάν το πλαστικό

a Στα δεκαοκτώ σου, έσπασες τα φρένα

F ταξιδεύεις για ταξίδια, άλλα

C Κυκλοφοράς, μονάχα, φτιαγμένος

F ο κόσμος όλος χίλια κυβικά

C Είσαι αγριεμένος είσαι κουρασμένος

F έχεις τη ζωή σου, στη σέλα σου γραμμένη

a Για κάποιο φόνο, **G** είσαι γεννημένος

a Άπο παρέες τριγυρισμένος

F δεν τους φοβάσαι, δεν σ' αγαπούν

C Και η ζωή να περνάει λαθραία
μα εσύ φοβάσαι, φοβάσαι να κοιμηθείς

Και το ταξίδι ξαναφέζεις

a.. Το δάκτυλο στο φρένο, κοκκαλωμένο
μια στάλα, αίμα στο μπουφάν σου

a.. Πλάι στα χίλια στα χίλια κυβικά σου
Πλάι στα χίλια κυβικά σου

C..
Μόναχος χάραμα | 2x
χάραμα, στη λεωφόρο | 2x
Και περιμένεις, ασθενοφόρο | 2x

Από τις τρεις και δέκα, σκοτωμένος

ΣΤΕΛΛΑ

Ζουγανέλης/Οικονομέας

a Γεμίσαν οι πλατείες με **d**
και σύνδερα **F G a**

a και κάθε που βραδιάζει η πόλιτεία μοιάζει
με σύνεμα **F G a**

a Κι εγώ σού λέω Στέλλα, στην **e** αγκαλιά μου **a**
να κοιμηθείς **F d a**

a Ειναι μεγάλη η μέρα, αδέσποτη σα σφαίρα
και θα καθείς **Fd a**

Σε κάθε της γωνία δράμα και κωμωδία
και κλάματα
Στους δρόμους ζευγαράκια, έρωτες τσαλιμάκια
και βάσανα

Κι εγώ σού λέω Στέλλα...

Φώτα μικρά μεγάλα, έργα πορνό και μπάλα
για τους φτωχούς
Στους τοίχους διαφυμίσεις, παντού και πάντα λύσεις
για τυχερούς

Κι εγώ σού λέω Στέλλα...

Χαιρετίσματα

Παπακωνσταντίνου/Μάνου

F
Εγώ δεν θέλω στην ζωή να κυβερνήσω
B C
θέλω να μείνω οπαδός φανατικός
F
αυτών που πάντοτε την τρώνε από **a**
και στο μπδέν **B C F** ξαναγυρνάνε διαρκώς

d
χαιρετίσματα λοιπόν στην εξουσία
B C F
Εγώ κρατάω την ουσία κι ονειρεύομαι
d
Παίρνω την κιθάρα μου και τραγουδάω
B C F
Σας αγαπάω, μα δεν παντρεύομαι

Εγώ δεν θέλω να με κάνετε σατράπη
ούτε συνένοχο σε κόλπα ομαδικά
Απ' το ραδιόφωνο σάς στέλνω με αγαπη
τα τραγουδάκια μου και δυό γλυκά φιλιά

χαιρετίσματα λοιπόν...

Εγώ δεν θέλω τον αρμόδιο να παίξω
ν' αποφασίζω κεκλεισμένων των θυρών
Είμαι απ' αυτούς που πάντα μένουνε απ' έξω
γιατί δεν έχω ούτε γραβάτα ούτε παπιγιόν

χαιρετίσματα λοιπόν...

Ο μαύρος γάτος

Παπακωνσταντίνου

DΗταν ένας γάτος, μαύρος πονηρός **E**

GΚάθε που εβράδυαζε, ντύνονταν γαμπρός **A**
Τα μαλλιά του έκανε λίγο κατσαρά^D
κι ένα κόκκινο παπιγιόν φορούσε στην ουρά

hΣε κάθε σπίτι πήγαινε, όπου έβλεπε καπνό **A**

AΖητούσε τα κορίτσια, δήθεν για σκοπό **h**
Κι αυτές, άλλο δεν θέλανε, φορούσαν νυφικά
Κάλλιο μ' ένα γάτο, παρά με κοιλαρά

hΜα όπως είπα στην αρχή, ο γάτος πονηρός

AΒόλευε τα κορίτσια και γίνονταν καπνός **h**
Με τόση καρπερότητα, αχ να 'xa μιά σταλιά
γεμίσαν τα ιδρύματα με μπάσταρδα γατιά

D..Οι άρχοντες φοβήθηκαν, μην πάθουνε ζημιά
και την κουτάλα χάσουνε μαζί με τα ζουμιά
Ρε θες να κάνουν κίνημα του γάτου οι καρποί
και ό, τι γλυκά ροκάνιζαν, σα φούσκα να καθει

h..Ετσι αφού σκεφτήκαν, βρήκαν το πιο σωστό
Το γάτο να τσακώσουνε σα μούτρο αναρχικό^B
Βγήκε λοιπόν σεργιάνι το χαφιεδότσουρμο
Αυτοί που αποτελούνε τον εθνικό κορμό

h..Αχ καμένε γάτο μου, την έχεις πια βαμμένη
Του έθνους τα λαγωνικά στην έχουνε στημένη
Κι όπως το λέω έγινε, το πιάσανε το αλάνι
Τους είδε μαύρους, νόμιζε με φύλους πως θα κάνει

D..Τώρα κλαίει κι οδύρεται, μαζεύεται κουβάρι
μήπως τους κρύους δικαστές μπορέσει να τουμπάρει
Αχ μη καλοί μου άνθρωποι, εγώ δεν είμαι γάτος

Εγώ είμ' ένας άνθρωπος μ' αισθήματα γεμάτος

h..
Κοιτάζω το συμφέρον μου, διάβαζω εφημερίδα
και στο στρατό υπηρέτησα για τη μαμά πατρίδα
Μα 'κείνοι πού ν' ακούσουνε, τον στήσανε στον τοίχο
Τα μάτια κάπως παίξανε στης τουφεκιάς τον ήχο

h..
Άν μία κόρη έχετε, κρατήστε την αθώα
Μπορεί ο γάτος να μην 'ρθεί, μα θα 'ρθουν άλλα ζώα
Κι αν είστε κάποιος άρχοντας και παρεξηγηθείτε
στα όργανά μου μιά χαρά χωράει να γραφτείτε

Άσε με να κάνω λάθος

Τσιλιφώνης

Ασε με να κάνω λάθος **F** μνη μού λες πως είν' ντροπή
Aσε με να βρω μονάχος **F** ποιό το τέλος, ποιά n αρκή
BΆσε με μονάχο μου να νιώσω την ουσία μέσα σε όλα που 'χεις πει **a**
Cαν αντίρροπον μού φέρεις **G** θα θυμώσω και το ξέρεις
Fαν με χάσεις αιτία θα 'σαι εσύ **a G a**

Άσε με να κάνω λάθος άσε με να κουραστώ
άσε με να' ρθω μονάχος και συγγνώμη να σού πω
Έχω μπόλικο καιρό να κοροιδεύω κάθε λέξη
κάθε έννοια και σκοπό¹
Έχω όρεξη πολλή να αλπτεύω κι ας μνη ξέρω για τι ψάχνω
ή τι θα βρω

Μνη μού λες γιά εξερευνήσεις, και γιά χώρες μακρινές
μνη μού λες γιά κατακτήσεις, και γιά μαζικές δομές
πες μου μόνο πώς περνούν την νύκτα
με δυό φύλους σ' ένα υπόγειο σκυφτό
n σειρήνα πάνω ουρλιάζει και n σύριγγα αδειάζει
και το αίμα κύνεται ζεστό

Άσε με να κάνω λάθος, άσε με να δω καλά
άσε με να βρω μονάχος, τι μού παίρνει τα μυαλά
Άσε με να σού σφυρίξω στο σκοτάδι ένα γνώριμο, παλιό σκοπό²
άσε με να σού γεμίσω κάποιο βράδυ
τα κενά με μουσική, ροκ εντ ρολ που συμπαθώ

Άσε με να κάνω λάθος, μνη παριστάνεις τον Θεό³
δεν μ' αφέσουν οι σωτήρες, δεν γουστάρω να σωθώ
δεν πειράζει αν μετά θα μετανιώσω
δεν τρέχει τίποτα αν διπλά θα κουραστώ
δεν με νοιάζει απογοήτευση αν νιώσω
αφού ξέρω πως έπαιξα και γω

Τρίτος παγκόσμιος

Λοΐζος/Νεγρεπόντης

C Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς **F**

σε φάμπρικα δούλευαν φτιάχνοντας τανκς **G**

D# Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς **F**

ακώριστοι γίνανε φτιάχνοντας τανκς **C** **F** **G**

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς

δουλεύαν στον Μπράουν, στον Φίσερ, στον Κραφτ

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ

ακώριστοι γίνανε φτιάχνοντας τραστ

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς

ανέμελοι δούλευαν πάντα στα τανκς

Ποτέ τους δεν διάβασαν Μαρξ

ιδέα δεν είχαν γιά τραστ και γιά κραχ

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ

χωρίσαν σε Μπράουν, σε Φίσερ, σε Κραφτ

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ

εχθροί τάχα γίναν, χαλάσαν το τραστ

Και πριν μάθουν τι είπε ο Μαρξ

στρατιώτες τους πήραν, στον πόλεμο παν

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς

σαν ήρωες έπεσαν κάτω απ' τα τανκς

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ

σκεφτήκαν και είπαν πως φταιίει ο Μαρξ

Ο Μπράουν, ο Φίσερ, ο Κραφτ

ξανάσμιξαν πάλι και φτιάξανε τραστ

Ο στρατιώτης

Λοΐζος/Μπροπούλου

g
Τού 'παν θα βάλεις το χακί *c*

D
Θα μπεις στην πρώτη τη γραμμή *g*

D#
Θα μπεις στην πρώτη τη γραμμή *D*

και ήρωας θα γίνεις *g*

Εκείνος δεν μιλάει πολύ
Τού 'ναι μεγάλη η στολή
Τού 'ναι μεγάλη η στολή
και βάσανο οι αρβύλες

g
Το εμβατήριο που τού *c* 'μαθαν να λέει *D*

είναι μονότονο και τού *c* 'ρχεται να κλαίει *g*
Είναι μονότονο και ντρέπεται να κλαίει
το εμβατήριο που τού 'μαθαν να λέει

Δεν τού 'γραφε ποτέ κανείς
Τις νύχτες ξύπναγε νωρίς
Τις νύχτες ξύπναγε νωρίς
και μίλαγε για λάθος

Μιά μέρα έγινε στουπί
Πέταξε πέρα τη στολή
Πέταξε πέρα τη στολή
και έκλαψε μονάχος

Το εμβατήριο...

Σ' ακολουθώ

Λοΐζος

Σ' ακολουθώ, στην τσέπη σου γλυστράω *D#*

σαν διφραγκάκι τόσο δα μικρό *d*

Σ' ακολουθώ, και ξέρω πως χωράω *D#*

Μες το λακάκι που 'χεις στο λαιμό *d d c*

Έλα κρατησέ *G* με, *e* και περπατησέ *F* με

d μες το μαγικό σου το *C* βυθό

Πάρε με μαζί σου, *e* στο βαθύ φιλί σου *F*

d μ' αφήνεις μόνο, θα καθώ *C*

Σ' ακολουθώ, και ξέρω πως χωράω *D#*

μες το λακάκι που 'χεις στο λαιμό *d*

Σ' ακολουθώ, και πάνω σου κολλάω
σαν φανελλάκι καλοκαιρινό

Σ' ακολουθώ σ' αγγίζω και πονάω
κλείνω τα μάτια, και σ' ακολουθώ

Έλα κρατησέ με...

Μη με ρωτάς.

Λοΐζος/Παπαδόπουλος

Τα πολυβόλα σώπασαν, οι πόλεις αδειάσαν και κλείσαν **G**

Ένας βοριάς **f** παγωμένος σαφώνει την έρημη γη **C**

Στρατιώτες **G#** έρχονται, πάνε, ρωτάνε γιατί πολεμήσαν **G**

G κι εσύ νουχάζεις, το δάκτυλο βάζεις να δεις την πληγή **C**

Μη με ρωτάς, δε θυμάμαι **f**

μή με ρωτάς, μη με ρωτάς, μη με ρωτάς **G**

Με με κοιτάς, σε φοβάμαι **f**

μη με κοιτάς, μη με ρωτάς, μη με ρωτάς **C**

Στην πολιτεία βραδιάζει, το χιόνι τις στέγες σκεπάζει

Ένα καμιόνι φορτώνει και κόβει στα δυό τη σιγή

Περιπολία στους δρόμους και κάποια φωνή που διατάζει

και σύ νουχάζεις, το δάκτυλο βάζεις να δεις την πληγή

Μη με ρωτάς, δε θυμάμαι...

Πάρε με

Παπακωνσταντίνου/Μάνου

Σαν δυό φωτάκια βραδυνού αεροπλάνου
τα δυό σου μάτια και χαράζουν τον αέρα
Η αγκαλιά σου είναι σκάλα του Μιλάνου
κι εγώ απόψε έχω επίσημη πρεμιέρα

Πάρε με, πάρε με, μέσα σου να κρυφτώ
Σαν να μνη έζησα πριν απ' το βράδυ αυτό

Θέλω να δω το πρόσωπό σου ανθισμένο
να με φιλάς όλη τη νύχτα, όσο αντέξεις
Σαν φλυπεράκι γελαστό, ξετρελαμένο
σού δίνω ακόμα μία μπύλια για να παίξεις

Πάρε με, πάρε με...

Κι ύστερα ξάπλωσε κοντά μου και κοιμήσου
Εγώ θα πιάσω μιά γωνίτσα στο κρεβάτι
Όχι πως έχω το κλειδί του παραδείσου
Μα σ' αγαπώ κι αυτό νομίζω είναι κάτι

Πάρε με, πάρε με...

Να μ' αγαπάς.

Θωμόπουλος

C Σού γράφω πάλι από ανάγκη
F **G** **C**
n ώρα πέντε το πρωί
C Το μόνο πράγμα που 'χει μείνει
F **G** **C**
δρθιο στον κόσμο είσαι εσύ¹
F **G** **C**
Τι να τις κάνω τις τιμές τους
F **G** **Ca**
τα λόγια τα θεατρικά
a **G**
Μες στην οθόνη του μυαλού μου
F **C**
χάρτινα είδωλα, νεκρά

C **d** **C**
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς

Κοιτάζοντας μες στον καθρέφτη
βλέπω ένα πρόσωπο γνωστό
Κι ίσως n ασκήμια του να φύγει
μόλις πλυθώ και ξυριστώ
Βρωμάει n ανάσα απ' τα τσιγάρα
Βαραίνει ο νους μου απ' τα πολλά
Στον τοίχο κάποια Μόνα-Λίζα
σε φέρνει ακόμα πιο κοντά

Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς, να μ' αγαπάς

Av και τελειώνει αυτό το γράμμα
n ανάγκη μου δε σταματά
Σαν το πουλί πάνω στο σύρμα
Σαν τον αλήτη που γυρνά
Θέλω να βθεις και να μ' ανάψεις
Το παραμύθι να μού πεις
Σα μάνα γή να μ' αγκαλιάσεις
Σαν άσπρο φως να ξαναπεί

Αγαπάω και αδιαφορώ

Ἄσιμος

ε Ἀγαπάω και αδιαφορώ

ε και κρατάω τον κατάλληλο χορό

ε Το λοιπόν θα αγαπάω και μένα

Η ε Η ε
όπιως εσένα

ε Μήν παρανοείς τα λόγια που α 'κω πει

Η ειν' η πιο απλή του κόσμου συνταγή

Νιώσε με για να σε νιώσω κι ας πονάς

ειν' πανάκριβο στο λέω ν' αγαπάς

Κοίτα με στα μάτια με υπομονή

διώξε του άλλου κόσμου την επιφρονή

Νιώσε με για να σε νιώσω κι ας πονάς

ειν' πανάκριβο στο λέω ν' αγαπάς

Αγαπάω και αδιαφορώ

και μαζί σου το 'κω μάθει και αυτό

παραδόξως ν' αγαπάω και μένα

όπιως εσένα

Την εικόνα αυτού του κόσμου δεν μπορώ
ούτε μέσα στη σκιά του θα καθώ

Μάγεψαν και σένανε τα ξωτικά

κάνεις πάλι κύκλους σ' άλλη αγκαλιά

Και μη μάς τρομάζουν φως μου οι πληγές

στις χρυσές στιγμές μας πλάι και αυτές

Νιώσε με για να σε νιώσω κι ας πονάς

ειν' πανάκριβο στο λέω ν' αγαπάς

Αγαπάω και αδιαφορώ

κι έχω φτιάξει έναν καινούργιο εαυτό

τώρα πια με αγαπάω και μένα

όπιως εσένα

Μπαγάσας.

Άστρος

Αφήνω πίσω τις αγορές και τα παζάρια
Θέλω να τρέξω στις καλαμιές και τα λιβάδια
Να ξαναγίνω καβαλάρης
και ξαναέλα να με πάρεις, ουρανέ
Για δεν υπόρξα κατεργάρης
και τη χρειάζομαι τη χάρη σου, μωρέ

Ρε μπαγάσα, περνάς καλά κει πάνω
Μιάν ανάσα γυρεύω για να γιάνω
Δεν το πιστεύω να με χλευάζεις
Σα σε χαζεύω δε χαμπαριάζεις
Πρότεινέ μου κάποια λύση, δε θα σου παρακοστίσει
Και θα σου φτιάχνω τραγουδάκια
με τα πιο όμορφα στιχάκια στο ρεφράν
Για το χαμένο μου αγώνα
που τ' αστεράκια μείναν μόνα να τον κλαιν

Αφήνω πίσω το σαματά και τους ανθρώπους
Έχω χορτάσει κατραπακιές και ψάχνω τρόπους
Πώς να ξεφύγω από τη μούρα
και έχω μέσα μου πλημμύρα, ουρανέ
Για δεν υπόρξα κατεργάρης
και θα το θες να με φλερτάρεις, γαλανέ

Ρε μπαγάσα, περνάς καλά κει πάνω
Κάνε πάσα και μιά ματιά και χάμω
Κει πού κοιμάσαι και αφμενίζεις
ξάφνου αστράφτεις και μπουμπουνίζεις
Κι ό, τι σου 'ρθει κατεβάζεις, μη θαρρείς πως με ταράζεις
γιατί σου φτιάχνω τραγουδάκια...

Το μαχαίρι

Μικρούτσικος / Καββαδίας

a Απάνω μου όχι πάντοτε στη ζώνη μου σφιγμένο
E Ένα μικρό αφρικάνικο, ατσάλινο μαχαίρι
a όπως αυτά που συνηθούν και παίζουν οι αφριπάδες
E που από έναν γέρον έμπορο τ' αγόρασα στ' Αλγερί^{a d a E a}

Θυμάμαι ως τώρα να τανε το γέρο παλαιοπώλη
όπου έμοιαζε με μιά παλιά ελαιογραφία του Γκόγια
ορθό πλάι σε μακριά σπαθιά και σε στολές σκισμένες
να λέει με μιά βραχνή φωνή τα παρακάτω λόγια

Ετούτο το μαχαίρι εδώ που θέλεις ν' αγοράσεις
με ιστορίες αλλόκοτες ο θρύλος το 'χει ζώσει
κι όλοι το ξέρουν πως αυτοί που κάποια φορά το 'χαν
καθένας κάποιον άνθρωπο δικό του έχει σκοτώσει

Ο Δον Μπασίλιο σκότωσε μ' αυτό τη Δόνα Τζούλια
την όμορφη γυναίκα του, γιατί τον απατούσε
Ο Κόντε Αντόνιο μιά βραδιά το δύστυχο αδελφό του
με το μαχαίρι τούτο εδώ κρυφά δολοφονούσε

b... Ενας αράπης τη μικρή ερωμένη του από ζήλια
και κάποιος ναύτης ιταλός ένα γραικό λοστρόμο
Χέρι σε χέρι ξέπεσε και στα δικά μου χέρια
Πολλά έχουν δει τα μάτια μου, μ' αυτό μού φέρνει τρόμο

h... Σκύψε και δες το, μιά άγκυρα κι ένα οικόσημο έχει
Είναι ελαφρύ, για πιάσε το, δεν πάει ούτε ένα κουάρτο
Μα εγώ θα σε συμβούλευα κάτι αλλο ν' αγοράσεις
Πόσο έχει; Μόνο φράγκα εφτά, αφού το θέλεις, πάρτο

C..
Ἐνα στιλέτο ἔχω μικρό στη ζώνη μου σφιγμένο
που η ιδιοτροπία μ' ἔκανε και το 'κανα δικό μου
κι αφού κανέναν δε μισώ στον κόσμο να σκοτώσω
φοβάμαι μην καμιά φορά το στρέψω στον εαυτό μου

C#...
Σκύψε και δες το...

Ο Γουΐλι, ο μαύρος θερμαστής.

Μικρούτσικος / Καββαδίας

C Ο Γουΐλι, ο μαύρος θερμαστής από το Τζιμπουτί **B**

B όταν απ' τη βάρδια του τη βραδυνή σχολούσε **G**
στην κάμαρά μου ερχότανε γελώντας να με βρει
κι ώρες πολλές για πράματα περίεργα μού μιλούσε

Μού 'λεγε πώς καπνίζουνε στ' Αλγερι τον καπνό¹
και στο Άντεν πώς χορεύοντας πίνουν την άσπρη σκόνη
Κι έπειτα πώς φωνάζουνε και πώς μονολογούν
όταν η ζάλη μ' όνειρα περίεργα τους κυκλώνει

Μού 'λεγε ακόμα ότι δα αυτός μιά νύχτα που 'χε πιεί
πως πάνω σε άτια κάλπαζε στην πλάτη της θαλάσσης
και πισωθέ του ετρέχανε γοργόνες με φτερά
Σαν πάμε στο Άντεν, μού 'λεγε, και συ θα δοκιμάσεις

Εγώ γλυκά τού χάριζα και λάμες ξουραφιών
και τού 'λεγα πως ο καπνός τον άνθρωπο σκοτώνει
Και τότε αυτός συνήθιζε γελώντας τρανταχτά
με το 'να χέρι του ψηλά πολύ να με σπιώνει

Μες στο τεράστιο σώμα του είχε μιά αθώα καρδιά
κάποια νυχτιά μέσα στο μπαρ ρετσίνα στη Μαρσίλια
Για να φυλάξει εμένανε από έναν ισπανό²
έφαγε αυτός μιά αδειανή στην κεφαλή μποτίλια

Μιά μέρα τον αφήσαμε στεγνό απ' τον πυρετό
πέρα στην Άπω Ανατολή, να φλέγεται, να λιώνει
Θεέ των μαύρων, τον καλό συγχώρεσε Γουΐλ | 2x
και δώσ' του κεί που βρίσκεται λίγη απ' την άσπρη σκόνη | 2x

Οι 7 νάνοι στο S/S Cyrenia.

Μικρούτσικος / Καββαδίας

d Εφτά σε παίρνει αφιστερά, μην το ζορίζεις
d Μάτσο χωράνε σε μιά κούφια, να, *C d*
Θυμίζεις κάμαρες κλειστές, στεριά μυρίζεις
Ο πιο μικρός αχολογάει με ένα καλάμι

Γυαλίζει ο Σιμ της μπχανής τα δυό ποδάρια
Ο Ρεκ λαδώνει στην ανάγκη το τιμόνι
Μ' ένα φτερό ξορκίζει ο Γκόμπι τη μαλάρια
κι ο στραβοκάνης ο Χαράμ πίτες ζυμώνει

Απ' το μποδόσταμο ππδάνε ως τη γαλέτα
Μπορώ ποτέ να σου χαλάσω το χατήρι
Κόρη ξανθή και γαλανή που όλο εμελέτα
Ποιός ρήγα γιός θε να την πιεί σ' ένα ποτήρι

d C d C G C

Ράμαν, αλλοίθωρε, τρελέ, που λύνεις μάγια *a C a C d*
κατάφερε το σταυρωτό του νότου αστέρι
σωρός να πέσει να σκορπίσει στα σπιράγια
και πες του κάτω από 'να δέντρο να με φέρει

Ο Τομ τού λείπει το 'να χέρι, μα όλο γνέθει *B C d*
τούτο τ' απίθανο συνάφι να βρακώσει
Εσθήρ, ποιά βιβλική σκορπάς περνώντας μέθη
Ρουθ, δε μιλάς, γιατί τρεκλίζουμε οι διακόσιοι

Κουφός ο Σάλαχ το κατάστρωμα σαρώνει
Μ' ένα ξυστρί καθάρισέ με απ' τη μοράβια
Μα είναι κάτι πιο βαθύ που με λερώνει
Γιε μου πού πάς – Μάνα θα πάω στα καράβια

Κι έτσι μαζί με τους εφτά κατηφοράμε
με τη βροχή, με τον καιρό που μας ορίζει
Τα μάτια σου ζούνε μια θάλασσα, θυμάμαι
Ο πιο στερνός μ' έναν αυλό με νανουρίζει

Κουφός ο Σάλαχ...

Ιδανικός κι ανάξιος εραστής

Μικρούτσικος / Καββαδίας

Θα μείνω πάντα ιδανικός κι ανάξιος εραστής
των μακρυσμένων ταξιδιών και των γαλάζιων πόντων
Και θα πεθάνω μιά βραδιά σαν όλες τις βραδιές
κωρίς να σκίω τη θολή γραμμή των οριζόντων

Για το Μαντράς, τη Σιγκαπούρη, τ' Αλγέρι και το Σφαξ
θ' αναχωρούν σαν πάντοτε περήφανα τα πλοία
κι εγώ σκυφτός σ' ένα γραφείο με χάρτες ναυτικούς
θα κάνω αθροίσεις σε χοντρά λογιστικά βιβλία

Θα πάψω πια για μακρινά ταξίδια να μιλώ
Οι φίλοι θα νομίζουνε πως τα 'κω πιά ξεχάσει
κι η μάνα μου χαρούμενη θα λέει σ' όποιον ρωτά
Ήταν μιά λόξα νεανική, μα τώρα έχει περάσει

Μα ο εαυτός μου μιά βραδιά εμπρός μου θα υψωθεί
και λόγο ως ένας δικαστής στυγνός θα μού ζητήσει
κι αυτό τ' ανάξιο χέρι μου που τρέμει θα οπλιστεί
θα σημαδέψει, κι άφοβα τον φταίχτη θα κτυπήσει

Κι εγώ που τόσο επόθησα μιά μέρα να ταφώ
σε κάποια θάλασσα βαθιά στις μακρινές Ινδίες
θα 'κω ένα θάνατο κοινό και θλιβερό πολύ
και μιά κηδεία σαν των πολλών ανθρώπων τις κηδείες] 2x

Ο σταυρός του νότου

Μικρούτσικος / Καββαδίας

Πρώτο ταξίδι έτυχε ναύλος για το νότο
Δύσκολες βάρδιες, κακός ύπνος και μαλάρια
Είναι παράξενα της Ήντιας τα φανάρια
και δεν τα βλέπεις, καθώς λενε, με το πρώτο

Πέρα απ' τη γέφυρα του Αδάμ στη νότιο Κίνα
Χιλιάδες παραλάβαινες τσουβάλια σόγια
Μα ούτε στιγμή δεν ελοσμόνοσες τα λόγια
που σού 'πανε μιά κούφιαν ώρα στην Αθήνα

Στα νύχια μπαίνει το κατράμι και τ' ανάβει
Χρόνια στα ρούχα το ψαρόλαδο μυρίζει
κι ο λόγιος της μες στο μυαλό σου να σφυρίζει
Ο μπούσουλας είναι που στρέφει, ή το καράβι

Νωρίς μπατάρησε ο καιρός κι έχει χαλάσει
Σκαντζάρησες, μα σε κρατάει λύπη μεγάλη
Απόψε ψόφησαν οι δυό μου παπαγάλοι
κι ο πίθηκος που 'κα με κούραση γυμνάσει

Η λαμαρίνα, η λαμαρίνα όλα τα σβήνει
Μάς έσφιξε το Κούρο-Σίβι σαν μιά ζώνη
κι εσύ κοιτάς ακόμη πάνω απ' το τιμόνι
πώς παίζει ο μπούσουλας, καρτίνι με καρτίνι

Σαλονίκη

Μικρούτσικος / Καββαδίας

Ήταν εκείνη η νυκτιά που φύσαγε ο Βαρδάρης
το κύμα η πλώρη εκέρδιζε οργιά με την οργιά
Σ' έστειλε ο πρώτος τα νερά να πάς για να γραδάρεις
μα εσύ θυμάσαι την Σμαρώ και την Καλαμαριά-α-α-α-α-α

Ξέχασες 'κείνο τον σκοπό που λέγαν οι Χιλιάνοι
Άγιε Νικόλα φύλαγε κι Άγια Θαλασσινή
τυφλό κορίτσι σ' οδηγάει παιδί του Μοντιλιάνι
που τ' αγαπούσε ο δόκιμος κι οι δυό Μαρμαρινοί

Απάνω στο γιατάκι σου φίδι νωθρό κοιμάται
και φέρνει βόλτες ψάχνοντας τα ρούχα σου η μαϊμού
εκτός από την μάνα σου κανείς δεν σε θυμάται
σε τούτο το τρομακτικό ταξίδι του χαμού

Κάτω από φώτα κόκκινα κοιμάται η Σαλονίκη
πριν δέκα χρόνια μεθυσμένη μου είπες σ' αγαπώ
αύριο σαν τότε και χωρίς χρυσάφι στο μανίκι
μάταια θα ψάχνεις το στρατί που πάει για το Ντεπό

Άννα, μην κλαις.

Μικρούτσικος/Μπρεχτ

Μιλάνε για καιρούς ^D δοξασμένους και πάλι
Άννα, μην ^a κλαις, θα γυρέψουμε βερεσέ ^D απ' το μπακάλη
Μιλάνε για του έθνους ξανά την τιμή
Άννα, μην κλαις, στο ντουλάπι δεν έχει ψίχα ψωμί
Μιλάνε για νίκες που το μέλλον θα φέρει
Άννα, μην κλαις, εμένα δε με βάζουν στο χέρι
Ο στρατός ξεκινά, Άννα, μην κλαις, θα γυρίσω ξανά
Θα ακολουθώ άλλες σημαίες, ο στρατός ξεκινά

Μιλάνε για καιρούς δοξασμένους...

Κάμποι της Σαλονίκης.

Λάγιος/Ελύτης

d Κάμποι της Σαλονίκης κι όρη του Μωριά **C F**] 2x
που 'ν' τα παρμένα κάστρα, που 'ναι τα χωριά **C d**] 2x

A Μες στον αέρα κοίτα μίσοφέν γγαρο
g κοίτα κορίτσι πράμα, που να το χαρώ
d Δευτέρα μεγαλώνει, Τρίτη πολεμά **C d** | 2x
Τετάρτη γονατίζει, Πέμπτη ξεψυχά **F A** | 2x

Κάμποι της Σαλονίκης...

Μες στον αέρα κοίτα μίσοφέν γγαρο...

Τα λόγια και τα χρόνια

Μαρκόπουλος/Ελευθερίου

d Τα λόγια και τα χρόνια **D d**
και τους καμπούς που σκέπασε καπνός
d **Ddc d**
η ξενητιά τα βρήκε αδελφωμένα
Κι οι ξαφνικές χαρές που πρθαν για μένα
ήταν σε δάσος μαύρο κεραυνός
κι οι λογισμοί που μπόρεσα για σένα

F Κι σού μιλώ σ' αυλές και σε μπαλκόνια **d**
F και σε καμένους κίπους του Θεού **d**
B κι όλο θαρρώ πως έρχονται τ' απόνια **g d**
F με τα καμένα λόγια και τα χρόνια **d**
d εκεί που πρώτα ήσουνα παντού **Dd**
d και τώρα μες στο κρύο και στα χιόνια **Ddc d**

d.. Η μούρα κι ο καιρός το 'χαν ορίσει στον κόσμο αυτό να βίξω μπετονιά
κι η νύκτα κύλια χρόνια να γυρίσει
Στο τέλος της γιορτής να τραγουδήσει αυτός που δεν εγνώρισε γενιά
και τους καμπού την πόρτα να κτυπίσει
και τους καμπού την πόρτα να κτυπίσει
E και τους καμπού την πόρτα να κτυπήσει **FGBc d**

Δεν ήτανε ρολόι σταματημένο σε ρημαγμένο κι άδειο σπιτικό
οι δρόμοι που με πήραν και προσμένω
Τα λόγια που δεν ξέρω σού τα δένω
με τους ανθρώπους που 'δαν το κακό
και το 'χουν στ' όνομά τους κεντημένο

Αυτός που σπέρνει δάκρυα και πόνο θερίζει την αυγή ωκεανό
μαύρα πουλιά τού δείχνουνε το δρόμο
Κι έχει τη ζωγραφιά κοντά στον ώμο, σπιμάδι μυστικό και ριζικό
πως ξέφυγε απ' τον Άδη κι απ' τον κόσμο

Η μούρα κι ο καιρός...

Λέγκω (Ελλάδα)

Μαρκόπουλος

Στην κυρά μάνα μας μη δίνετε βοήθεια
ούτε μαγκούρα στο προσκέφαλο σιμά
γιατί θα δέρνει κάθε μέρα τα παιδιά της
κι όταν μιλάω θα με λέει αληταρά
Κι αν δέρνει κάθε που γουστάρει τα παιδιά της
θα καταντήσουνε εμπόροι δουλικοί
Τα νιάτα χάνονται στα βρώμικα σοκάκια
για να μετρήσουνε το μπόι τους στη γη
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, πάψε να με κυβερνάς
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, πάψε να με τυραννάς

Κι αν θέλω τώρα να ακούγεται η φωνή μου
με πιάνει τρόμος από ίσκιους μακρινούς
Χρυσάφι μοιάζει η συντροφιά σου στη ζωή μου
κι η ομορφιά σου μού γιατρεύει τους καπουός
Ρε μπάρμπα κάτσε να μάς πεις μιά ιστορία
πώς ήταν τότες η μανούλα μας παλιά
Έπεφτε ξύλο σα γινόταν φασαρία
ή σάς νανούριζε με χάδια και φιλιά
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μού σπαράζεις τη καρδιά
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μού πληγώνεις τη χαρά

Κι ο μπάρμπας τότε σοβαρεύτηκε λιγάκι
την κούτρα ξύνει και παράγγειλε καφέ
Μπέρα, είπε, ήταν ένα κοριτσάκι
που ορφανό μάζευε άνθη σε μπαξέ
Τα άνθη στόλιζαν τ' αγέρωχο κεφάλι
μα όταν κοιμόταν πάλι πέφτανε στη γη
κι από τα λούλουδα που ο χάρος είχε βάλει
εμένα κράτησε να βλέπω τη ζωή
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μού 'χεις φάει την ψυχή
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, φύλοι θα βρεθούμε όλοι μαζί

Αυτή παιδιά μου ήταν τότες η μανούλα
ο κήπος ύστερα εγέμισε ληστές
Το κοριτσάκι μας το ντύσανε γριούλα
κι απ' τα κουρέλια του φαινότανε οι πληγές
Κι αν μάς χτυπάει με μανία και φωνάζει
την βάζουν άλλοι με συμφέροντα πολλά
Το όνειρο που φεύγει την τρομάζει
ν' αναζητάει μιά καμένη ελευθεριά

Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μάνα στο καμίνι της φωτιάς
Λένγκω, Λένγκω, Λένγκω, μάνα πες μας πάλι τι ζητάς

Δε λες κουβέντα

Μούτσος/Τριπολίτης

D Δε λες κουβέντα, κρατάς κρυμμένα μυστικά *g D* και ντοκουμέντα

D Κι ακούω μόνον συνθήματα μεταλλικά των μικροφώνων *g D D#D*

G Ξέρω τ' όνομά σου, την εικόνα σου | 2x

H και πάλι από την αρχή *e* | 2x

D Ψάκνω για μιά διέξοδο, γυρεύοντας | 2x

μιά αλλιώτικη ζωή *A D* | 2x

Περνάν οι νύχτες, τα δευτερόλεπτα βαριά στους λεπτοδείκτες
Ζητώντας κάτι που να γίνεται ουρλιαχτό κι οφθαλμαπάτη

Ξέρω τ' όνομά σου...

Σταν κιλιομέτρων την ερημιά και στη σιωπή των χρονομέτρων
Ακούγονται τώρα σειρήνες, μεταγαγικά κι ασθενοφόρα

Ξέρω τ' όνομά σου...

Δε λες κουβέντα...

Για το καλό μου

Μπλιώκας

Είδα ένα κόσμο να γκρεμίζεται μπροστά μου
είδα να γίνεται γιαπί π γειτονιά μου, για το καλό μου
Είδα τα δέντρα που σκαρφάλωνα κομμένα
σε φορτηγό τα όνειρά μου φορτωμένα, για το καλό μου

Είδα το δάσκαλο να με χτυπάει με ζήλο
είδα τα χέρια μου προσμένα από το ξύλο
Είδα τα νεύρα μου σιγά σιγά να σπάνε
με καλωσύνη και στοργή να με χτυπάνε

Γιά το καλό μου, γιά το καλό μου
ώσπου δεν αντεξε στο τέλος το μυαλό μου
Πήρε ανάποδες στροφές γιά το καλό μου
και είμαι στο θάλαμο εννιά για το καλό μου
στην ηρεμία, για να βρω τον εαυτό μου

Είδα να κόβουν τη μπουκιά για την μπουκιά μου
ρούχα να φτιάχνουν απ' τα ρούχα τα παλιά μου, για το καλό μου
Είδα τη μάνα μου να κλαίει απελπισμένα
είδα το γέρο μου να φεύγει γιά τα ξένα, για το καλό μου

Είδα τους φίλους μου να σκίζονται για μένα
είδα να θέλουν να ξεκόψω από σένα
Είδα χαράματα να με τραβάν στο τμήμα
γιά να γλυτώσω το κελλί να πω το ποίημα

Γιά το καλό μου...

Για το καλό μου, για το καλό μου
έχει μουδιάσει το κορμί και το μυαλό μου
ενέσεις, χάπια, πλεκτροσόκ για το καλό μου

Σήμερα πάρανε νεκρό τον διπλανό μου
ενώ παλεύω για να βρω τον εαυτό μου
κι έχω κρυμμένο το σουγιά για το καλό μου

Σαν σταρ του σινεμά.

Ζιώγαλας

Τι να 'ναι αυτό που ξαφνικά μ' αναστατώνει **d**
d όταν τα πόδια σου προβάλλουν στα σκαλιά **Fa**
d Χάνω τον έλεγχο και κάνω χίλια λάθη **d**
d, αφεντικό τη γράφει τη ζημιά **A**

Μνη ξαναρθείς **d** απ' τη δουλειά, δεν το αντέχω
 Δεν το μπορώ **d** να σ' αντικρύσω φιλικά **FA**
 Εγώ ξεδιπλωσα τα φύλλα της καρδιάς μου **A**
 κι εσύ υπόγραψες σαν σταρ του σινεμά

Τι να 'ναι αυτό που ξάφνου μέσα μου φουντώνει
 όταν σε βλέπω να γελάς με σιγουριά
 Χάνω τον έλεγχο, το μάτι μου θολώνει
 Κάτι με σπρώκνει να σου ρίξω μιά μπουνιά

Μνη ξαναρθείς...

(Σόλο)

Μνη ξαναρθείς...

Ροζ.

Μηλιώκας

F# h F#
Πάντα ονειρευόμουνα έν' ανοικτό τζιπάκι
D G A D
Μόνο αυτό μάς έλειπε, τώρα τι να σού πω
e h F# h
Πάντα γκρινιάρα ήσουνα κι αγύριστο κεφάλι
e h F# h
Κι εσύ είχες την απαίτηση να σε υπηρετώ

Ήθελα στην ντουλάπα μου να υπάρχει μία τάξη
Ήθελα στην ντουλάπα μου να γίνεται χαμός
Παλιές φωτογραφίες σου θα 'θελα να 'χες κάψει
Μπροστά στους ξένους θα 'θελα να 'σαι πιο σοβαρός

h
Πόσο άλλαξες, πόσο *A* άλλαξα
F# h A D
Τα όνειρά μου κόκκινα, τα όνειρά μου άσπρα
e h F# h
ρούχα μαζί που πλύθηκαν κι έχουνε γίνει ροζ
e h F# h
ρούχα μαζί που πλύθηκαν κι έχουνε γίνει ροζ

Ήθελα στα γενέθλια να μού 'φερνες λουλούδια
Ήθελα στα γενέθλια μόνος μου να τα πιώ
Να με γλυκονανούριζες τα βράδια με τραγούδια
Άσε με, πήγε τέσσερις, θέλω να κοιμηθώ

Κοίτα καλε πού έμπλεξα, θα σκάσω απ' το κακό μου
Πάνω που ετοιμαζόμουνα το ίδιο να σού πω
Βρε, αν δε σ' ερωτευόμουνα, θα 'κανα το δικό μου
Εγώ να δεις τι θα 'κανα, μα έλα που σ' αγαπώ

Πόσο άλλαξες, πόσο άλλαξα...

Απ' τ' αεροπλάνο.

Χατζής/Τσώτου

CΠολύ με πίκρανες ζωής

FΜακριά θα φύγω ένα πρωΐ

dΘα ανέβω σ' ένα αεροπλάνο

dΝα δω τον κόσμο από κει πάνω **C F G**

Όταν κοιτάς από ψηλά, μοιάζει νησί με ζωγραφιά
και συ την πήρες σοβαρά, και συ την πήρες σοβαρά

aΜοιάζουν τα σπίτια με σπιρτόκουτα

aΜοιάζουν μυρμήγκια οι ανθρώποι

FΤο μεγαλύτερο ανάκτορο

dμοιάζει μ' ένα μικρούλι τόπι

Κι όλοι αυτοί που σε πικράνανε
από ψηλά αν τους κοιτάξεις
θα σού φανούν τόσο ασύμαντοι
dπου στη στιγμή θα τούς ξεχάσεις **E G**

Αγαπημένη μου, μνη κλαις, πάμε μαζί ψηλά, αν θες
Να δεις τη γη απ' τη σελήνη, ένα φεγγάρι είναι και κείνη

Όταν κοιτάς από ψηλά...

Μοιάζουν οι πύργοι με κουκλόσπιτα
και τα κανόνια με παιχνίδια
Από ψηλά δεν ξεκωρίζουνε
οι ομορφιές και τα στολίδια

Κι ό, τι σε πλήγωσε νησί σε θάμπωσε, από ψηλά αν το κοιτάξεις
θα σού φανεί τόσο ασύμαντο, που στη στιγμή θα το ξεχάσεις

Αγαπημένη μου μνη κλαις...

Βρε δεν βαριέσαι αδελφέ.

Χατζής/Τσώτου

A Κάποιο παράθυρο έχει φως, κάποιον τον τρώει ο πυρετός
μάς φεύγει βήμα **A** βήμα

Κάποιο καράβι στ' ανοικτά, με χίλια βάσανα βαστά
να μνε το πιεί **E** το **A** κύμα

Κι εμείς οι **D** τρείς στον καφενέ, τσιγάρο πρέφα και καφέ | 2x
βρε δεν βαριέσαι, δεν βαριέσαι αδελφέ | 2x

Κάποιος στην άκρη του γιαλού, κοιτάει το τέλος τ' ουρανού
μονάχος του πεθαίνει

Κάποιος στην μάχη πολεμά, η σφαίρα δύπλα μας περνά
στα στήθια του πηγαίνει

Κι εμείς οι άλλοι μα το ναι, κάνουμε πάρτυ ρεφενέ | 2x
βρε δεν βαριέσαι, δεν βαριέσαι αδελφέ | 2x

Έξω αστράφτει και βροντά, κι ένας διαβάτης περπατά
χαμένος μεσ' τη μπόρα

Κάπου δεν θα 'χουνε ψωμί, κάπου πεινάει ένα παιδί
και κλαίει αυτή την ώρα

Κι εμείς χορτάτοι μα το ναι, κάνουμε γλέντια ρεφενέ | 2x
βρε δεν βαριέσαι, δεν βαριέσαι αδελφέ | 2x

Πόσοι απόψε ξαγρυπνούν, σαν κολασμένοι τριγυρνούν
και κλαίνε και πονάνε
Στάσου και σκέψου μιά στιγμή, πόσοι σκοτώνονται στη γη
την ώρα που μιλάμε

Μα εμείς οι τρείς...

Ο Στρατής.

Χατζής/Τσώτου

Τα νειάτα του έφαγε ο Στρατής στα ναυπηγεία ολημερίς
Φτιάχνει τα πιό ^D γερά σκαριά, να παν οι ^D άλλοι μακριά
Να ταξιδέψουνε τη γη, οι ^H τυχεροί, οι ^e τυχεροί

Τ' απόβραδο στο καππλειό με τον Γιωργή τον παραγιό
λένε για χώρες μακρινές, που δεν τις είδανε ποτές
Ζηλεύουνε τους ναυτικούς, τους τυχερούς, τους τυχερούς

Όταν πεθάνω, βρε Γιωργή, όταν σαλπάρω από τη γη
βάλε στην κάσα μου πανιά, βάλε της άλμπουρα, σκοινιά
Πες πως ταξίδεψε κι αυτός, ο τυχερός, ο τυχερός

Ναχαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη...

Χατζής

Νάχα είναι ουρανό νάχα και μιά θάλασσα
 νάχα είναι σπιτικό κάτω στο γιαλό^E
 Παίζοντας με βότσαλα να μιλώ στα κύματα
 και στην άμμο να πατώ και να τραγουδώ^A

Α
Μα τι λέω ο τρελλος^E ^D έχω τα δυό μάτια σου
 μοιάζουνε με ουρανο μοιάζουνε με θάλασσες^A
 Έχω το δυό μάτια σου θάλασσα και ουρανό^E
 Έχω την αγάπη σου για το σπιτικό^{D E A}

Νάχα είναι σύννεφο και να με ταξίδευε
 πέρα από τα σύνορα κι απ' τη μοναξιά
 νάχω φύλους τα πουλιά, τ' άστρα νάχω συντροφιά
 να μιλώ στον ουρανό και να τραγουδώ

Μα τι λέω ο τρελός, έχω τα δυό χέρια σου
 μοιάζουνε με σύννεφα, μοιάζουν με πουλιά
 Μα τι λέω ο τρελλός, έχω τα δυό χείλη σου
 έχω τα δυό μάτια σου άστρα και ουρανό

Νάχαν όλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη όπως και γω
 θάμαστε όλοι στη γη φύλοι και αδελφοί

Σ' αγαπώ.

Χατζής/Τσώτου

G Σ' αγαπώ, όπως η μάνα το παιδί, όπως η φλόγα το δαδί^a
όπως ο γέρος τη ζωή που τον αφήνει
G Σ' αγαπώ, όπως η άβυσσος το φως, όπως τα όνειρα ο φτωχός
κι ο κουρασμένος στρατιώτης την ειρήνη

G Δεν έχω τίποτα άλλο, είμαι μιά φωνή^b
C D G Είμαι δυό χέρια αδειανά που σε τυλίγουν
Μα σ' αγαπώ, και κούτα, ανοίγουν οι ουρανοί^c
Οι ουρανοί, που τόσο δύσκολα ανοίγουν

Σε ζητώ, όπως το χώμα τη βροχή, όπως το γέλιο η ψυχή
κι οι οδοιπόροι τα βαθύσκια πλατάνια
Σε ζητώ, όπως το κιόνι τη φωτιά, ο πονεμένος τη γιατρειά
κι η μεγάλη αμαρτία τη μετάνοια

Δεν έχω τίποτα άλλο...

Μα σ' αγαπώ...

Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει.

Χατζής/Τσώτου

dΆσε με να κάτσω πλάι σου κι ό, τι θέλεις συλλογήσου **A**

Δεν θα σού **A** μιλήσω, δεν θα σού **d** μιλήσω

dΜίλα με τους άλλους **A** γύρω σου, για ν' ακούω τη φωνή σου

Σε παρακαλώ, **C** σε παρακαλώ **F**

gΣύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει

πόσο σ' **A** αγαπώ, ποσο σ' **d** αγαπώ

gΓέρνεις και ο ίσκιος σου μ' αγγίζει

κι εγώ **E A** ριγώ, κι εγώ **d** ριγώ

Άσε με απ' το ποτήρι σου μιά γουλιά να πιω ακόμα
Δύψασα πολύ, δύψασα πολύ

Φεύγει η ζωή και χάνεται και τ' αφίλοτό μου στόμα
κλαίει για ένα φιλί, κλαίει για ένα φιλί

Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει...

Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει...

Κι ύστερα.

Χατζής/Τσώτου

F Κι ύστερα πήρες από πάνω μου το χιόνι
C κι ύστερα τίναξες τη στάχτη απ' τη ζωή μου
F Πήρες στα μάτια το παράπονο να λιώνει
κι ύστερα έκλαψα κοντά σου ως το πρωί **C**

d Κι ύστερα, κι ύστερα, μα δεν υπάρχει **a** ύστερα
Κλείσαν ξανά τα σίδερα κι όλα τελειώνουν σήμερα
d Κι ύστερα, κι ύστερα, μα δεν υπάρχει **a** ύστερα
Κλείσαν ξανά τα σίδερα κι όλα τελειώνουν σήμερα **a d C**

Κι ύστερα τίναξες τη στάχτη απ' την καρδιά μου
κι έγινε διάφανο στα χέρια σου γιαλί¹
Το ουράνιο τόξο είχε καθήσει στα μαλλιά μου
και κάποιος έπαιζε στα σύννεφα βιολί

Κι ύστερα, κι ύστερα . .

Ο σιδερομάσας

Πλάτωνος/Κριεζή

AΣτη βιομηχανική πλευρά του Πόρτο-Λίλι
ένα μόνο μηχάνημα θα δεις
Σιδερομάσας είναι τ' όνομά του
το ξακουστό στα πέρατα της γης

HΜάσα, σιδερομάσα, μάσα, σιδερομάσα
μάσα, δυνατά
Πετρέλαιο, βενζίνα, κωκ και ορυκτά

DΚαι βγάζε, βγάζε, βγάζε απανωτές

Dκονσέρβες, σαγιονάρες, τσίχλες ευαδιαστές
F#σαμπρέλες, ζελατίνες και νάιλον κλωστές
και **G** ο, τι άλλο θέλουν οι καταναλωτές **d**

Είσαι της επιστήμης το καμάρι
Είσαι της τεχνικής ο Παρθενών
και σε ζπτωκραυγάζουν μ' ένα στόμα
οι τεχνοκράτες όλων των χωρών

Μάσα...

Και βγάζε, βγάζε, βγάζε απανωτές
νάιλον σακούλες, σκόνες χρωματιστές
φορμάικες, λεκάνες και βάρκες φουσκωτές
και ο, τι άλλο θέλουν οι καταναλωτές

Ο χορός των μπιζελιών

Πλάτωνος/Κριεζή

a Το χοντρό μπιζέλι χορεύει τσιφτετέλι
a χορεύει τσιφτετέλι στο χορό των μπιζελιών
και τα κολοκυθάκια χτυπάνε παλαμάκια
πάνω στην πρασινάδα και πάνω στο γκαζόν

C Μ' ένα πράσινο καινούργιο παπιγιόν **d**
προκωρώ **G** για τον χορό των μπιζελιών **C**
C Ήρθ' η ώρα πια και γω, ήρθ' η ώρα πια και γω
να χορέψω με λαχτάρα, αγκαλιά με μιά αγκινάρα
C το πρώτο μου **G** ταγκό **C**

Βλήτο και σπανάκι χορεύουνε συρτάκι
χορεύουνε συρτάκι στο χορό των μπιζελιών
κι η μπάμια η μεγάλη χορεύει πεντοζάλη
πάνω στην πρασινάδα και πάνω στο γκαζόν

Μ' ένα πράσινο...

Τα Θερινά σινεμά

Κηλανδόνης

Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια
ώρα με την ωρα βιαστικά
Νιάτα που περνούν, που δε θα ξαναφθούν
και κείνο που βλέπω να μένει τελικά

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι
μες στα θερινά τα σινεμά
Νύχτες που περνούν, που δε θα ξαναφθούν
μ' αγιόκλημα και γιασεμιά

Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια
κάποιος μάς τα κλέβει μυστικά
Χρόνια που περνούν, που δεν θα ξαναφθούν
και κείνο που βλέπω να μένει τελικά

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι...

Ὕμνος των μαύρων σκυλιών

Κηλαπδόνης

A Στα ξενύχτια λέμε ναι, και στις τρέλλες λέμε ναι **E**

Στα μεθύσια λέμε ναι, στα κορίτσια λέμε ναι **A**

A Στους απέξω λέμε ναι, στους εντάξει λέμε ναι **D**

D Όχι λέμε στις κότες, **A** Όχι και στους ξενέρωτους **A**

D Όχι λέμε στις κότες, **E** Όχι στους κυριλέ **A**

Στους δικούς μας λέμε ναι, και στους ξύπνιους λέμε ναι

Στους μουσάτους λέμε ναι, στους φευγάτους λέμε ναι

Στα μπαράκια λέμε ναι, στα παπάκια λέμε ναι

Όχι στους τεχνοκράτες, όχι και στις κυρίες τους

Όχι στους τεχνοκράτες, όχι στους λογικούς

E Στη τρέλλα, ναι, **A** στα πάρτυ, ναι

E Στη δράση, ναι, **A** στη βράση, ναι

D Στη σάμπα, ναι, **A** στο τσάμπα, ναι

E Στη ρέγγε, ναι, **A** στην ντίσκο, ναι

D Στους μαύρους, ναι, **A** στους γαύρους, ναι

E Στους αναλφάβητους, ναι **A**

Στους φαντάρους λέμε ναι, και στους γύφτους λέμε ναι

Στους μαλλιάδες λέμε ναι, στους ροκάδες λέμε ναι

Στα μαγκάκια λέμε ναι, στα πρεζάκια λέμε ναι

Όχι λέμε στην πρέζα, όχι και στην εξάρτηση

Όχι λέμε στην πρέζα, όχι στα σκληρά

Στα ωραία λέμε ναι, και στα κόλπα λέμε ναι

Στα μυστήρια λέμε ναι, και στις φάσεις λέμε ναι

Στα ουίσκια λέμε ναι, στα τσιγάρα λέμε ναι

Όχι στην ηρωίνη, όχι σ' αυτό το διάολο

Όχι στην κοκαΐνη, όχι στα σκληρά

Στην άπλα, ναι, στην ξάπλα, ναι

Στις βάρκες, ναι, στις τσάρκες, ναι
Στους φιλούς, ναι, στις πλάκες, ναι
Στους σκυλους, ναι, στις γάτες, ναι
Στους Μίτσους, ναι, στους Κιτσους, ναι
Στην αντισυλλοψη, ναι

Στα κοκτέιλς λέμε ναι, και στα κόμικς λέμε ναι
Στις μπανάνες λέμε ναι, στις κουκλάρες λέμε ναι
Στις πισίνες λέμε ναι, στις αιώρες λέμε ναι
Όχι λέμε στους βλάκες, όχι γαμώ τους άσκετους
Όχι λέμε στους βλάκες, όχι στους καζούς

Στα τσακάλια λέμε ναι, και στους έτσι λέμε ναι
Στους τζαζίστες λέμε ναι, στους μπλουζίστες λέμε ναι
Στις ζπλιάρες λέμε ναι, στις τρελιάρες λέμε ναι
Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι και στους κρυόκωλους
Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι στους σοβαρούς

Πα ρα παμ, παραφαμ...

...

Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι και στους κρυόκωλους
Όχι παιδιά στις ψόφιες, όχι στους σοβαρούς
ΝΑΙ!!!

Ένα γουρούνι λιγότερο

Κηλανδόνης

C7 Έχει αμάξι, έχει σπίτι, **F** όλα τα 'χει κι όμως πλήττει
C7 και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή **F**
Ξέρει κόλπα, έχει θέσεις, μετοχές και καταθέσεις
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή

Γι αυτό σού **B** λέω μη μού **C** λες **F** εμένα
C7 για όλα αυτά τα μεγαλεία, τα παλάτια, τα λεφτά
Γι αυτό σού λέω εγώ είμαι μιά **F** χαρά¹
C7 να κλαις τον άλλονε λοιπόν το φουκαρά **F**

Εγώ, κορίτσι μου γλυκό, έχω εσένα
αντί γι αυτά τα μεγαλεία, τα παλάτια, τα λεφτά
Εγώ κορίτσι μου είμαι μιά χαρά
να κλαις τον άλλονε λοιπόν, τον φουκαρά

Κονομάει, τη βγάζει φίνα, στη Μαγιόρκα, στα καζίνα
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή
κάνει μιά ζωή στρωμένη, με γυναίκα κι ερωμένη
και ξαφνικά παθαίνει συγκοπή

Γι αυτό σού λέω...

De cadenza

Κηλανδόνης

Mn μού πεις για σένανε μέσα σε τούτο το χαμό *F* *f*

Κάπου μοιάζουμε εμείς οι δυό *G#* *G*

Mn μού πεις για σένανε, άσε τη νύκτα να μιλά *F* *f*

Νιώθω σά να σε ξέρω καλά *C* *G#* *G*

Mn μού πεις για σένανε μέσα σ' αυτό το μακελειό

Κάπου μοιάζουμε εμείς οι δυό

Mn μού πεις για σένανε, εγώ κατάλαβα καλά

Ας περάσουμε απόψε καλά

Ξέρω ότι κάποτε αγάπησες, *C* *a*, ξέρω, έχεις περάσει πολλά *C*

Ότι κάπου, όπως *d* λοι μας, την πάτησες *F* *a*

Αλλ' απόψε ας μη μιλάμε για όλα αυτά *d* *D* *G*

Mn μού πεις για σένανε...

Ax Ríta

Κηλανδόνης

C G C F G C
Εύδα τη Ρίτα νοικοκυρά

F G F C d a d D G
Ax, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, βιάστηκες να μπεις σε μιά σειρά] 2x
C G C F G C
Εύδα τη Ρίτα κι ήταν καλά

F G F C d a d G C
Ax, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, από σένα εγώ περίμενα πολλά] 2x

G C
Μα συ παντρεύτηκες, νοικοκυρεύτηκες

G C
με λίγα λόγια, έγινες μαντάμ

Ma συ παντρεύτηκες, νοικοκυρεύτηκες
τώρα βολεύτηκες και κάνει μπαμ

Εύδα τη Ρίτα νοικοκυρά

Ax, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, ξέχασες ποιά ήσουν μιά φορά

Εύδα τη Ρίτα κι ήταν καλά

Ax, Ρίτα, αχ μωρέ Ρίτα, κάποτε μιλούσες για πολλά

Μα συ παντρεύτηκες...

Για ένα κλαρίνο

Κηλανδόνης

Πόσο γλυκά λέει μυστικά
και πόσο βαθιά συγκινεί
Ο ίχος αυτός, ο τόσο ζεστός
κλαρίνο μου, η γλυκειά σου φωνή

Σαν το φεγγάρι που φεύγει απαλά
και πέφτει μες στις φυλλωσιές
Σαν αεράκι γλυκά που κυλά
και παίζει με τις κερασιές

Να 'ξερες λοιπόν πόσα μού θυμίζεις
πόσες όμορφες αγάπες, πόσες νύχτες μαγικές
Να 'ξερες λοιπόν ότι μού θυμίζεις
κι άλλα τόσα που δε γνώρισα ποτέ

Στη Βουλιαγμένη

Κηλαπδόνης

Πάμε μιά βόλτα στην Βουλιαγμένη, είναι η νύχτα ζεστή
Κάπου υπάρχει μιά καντίνα αφαγμένη, ίσως τη βρούμε ανοικτή
Πάμε μιά βόλτα στην Βουλιαγμένη, η πόλη μού πέφτει στενή
κάτι θα πιούμε και στο τέλος πιωμένοι, κάνουμε μπάνιο γυμνοί

Κι όταν βαθιά θ' ανοικτούμε στον δρόμο του φεγγαριού
Θα με φιλάς και θ' ακούμε τη μουσική του σταθμού

Πάμε μιά βόλτα στην Βουλιαγμένη, η πόλη μού πέφτει στενή
κάτι θα πιούμε και στο τέλος πιωμένοι, κάνουμε μπάνιο γυμνοί

Είμαι ένας φτωχός...

Κηλαπδόνης

GΌλοι μου οι φύλοι παντρευτήκανε **D**

GΓύνανε ρεζίλι, γι' αυτό κρυφτήκανε **D**

GΠιάσαν μιά δουλίτσα κι όλοι τους κρατούν κλειδιά **D**

GΑπόκτησαν κοιλίτσα κι από **D** 'να δυό παιδιά **G**

GΓιόχο, χόχο, χόχο... **C D G**

Κι όλα τα κορίτσια που 'χα γκόμενες
τώρα είν' όλο βίτσια και πίνουν μόνο νες
Κι αν δεν κάνω λάθος, έχουν όλες γιώτα-κι
Θέλουνε και σκάφος και πάνε κι εξοχή

Γιόχο, χόχο, χόχο... .

Τώρα σαν τους βλέπω δεν τους χαιρετώ
Ούτε και γουστάρω εγώ να παντρευτώ
Κι άμα μού τη δίνει κάτι τέτοια δειλινά
παιίρνω τ' άλογό μου και πάμε στα βουνά

Γιόχο, χόχο, χόχο... .

Τα βεγγαλικά σου μάτια.

Σέμσης/Μπουρμπούλης

C Άναψα όλα τα φώτα κι έδωσα παράσταση
B *D#* *G# D#B*

f Σαν πεθάνει η αγάπη δεν γνωρίζει ανάσταση
D# C# g *G# B c*

c B f B c

C Τα βεγγαλικά σου μάτια φέγγουν σαν τον φώσφορο
B *D#* *G# D#B*
f σαν νυχτερινά καράβια που περνούν τον Βόσπορο
D# C# g *G# B c*

Έκλεισες το φως και πήγες, έγινες αόρατη
Νέφος που το πήρε ο αέρας σε μιά πόλη αυτόματη

Τα βεγγαλικά σου μάτια ένα ολοκαύτωμα
και η μοναξιά να πέφτει σα βροχή στο πάτωμα

Εύμαι πια εγκλωβισμένος στ' άφωμά σου, στ' όνομά σου
και στα μάτια, ναι, στα μάτια, τα ψυχρά βεγγαλικά σου

Τα βεγγαλικά σου μάτια φέγγουν σαν τον φώσφορο
σαν νυχτερινά καράβια που περνούν τον Βόσπορο

ΣΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ...

Ευδάκης

d Στο εστιατόριο που τρων τα συνεργεία
d μπήκε το θέμα σου, έτσι, στ' αστεία

g Εφτά βοηθοί και τρεις μαστόροι
C μαζί τους και οι σερβιτόροι **F**

d Κι εσύ μαρσάρεις τα μποτάκια σου **g**
C σφυρίζεις με τα δυό **F** χειλάκια σου
d Άναβεις τη μικρή και τη μεγάλη σκάλα **g**
C κι ούτε μάς σκέφτεσαι μιά στάλα **F**
d Και με τα δυό σου πόδια, λάστιχα Πιρελι **g**
φεύγεις και **c** χάνεσαι, γλιστράς σαν **g** χέλι, **D#** α, **d** α, **a**

Στο εστιατόριο...

Εφτά βοηθοί...

Κοίτα τα φρένα, το τιμόνι σου
Δεν θα τα καταφέρεις μόνη σου
Έλα σε μάς και μη σε μέλει, μη σε νοιάζει
Έλα, μάς τρώει το μαράζι
Είμαστε εφτά βοηθοί και τρεις μαστόροι
μαζί μας είναι και, α, οι σερβιτόροι, α, α, α

Οι χήρες

Ευδάκης/Σαμαρτζή

Μπίκανε δυό μαύρες χήρες μες στο μαγαζί^a
κι ήπιαν δυό ποτήρια μπύρες, ναι, και μετά κρασί^d ^e
Ζαλιστήκανε λιγάκι, ήταν κι ένα μπουζουκάκι
^a να σού παίρνει την ψυχή, α

Άσπρα ρούχα, μαύρα ρούχα, βάλε, βγάλε και^d ^e ξανά^e
Άσπρα ρούχα, μαύρα ρούχα, της ζωής η φορεσιά

Μπίκανε δυό μαύρες χήρες, στήσανε χορό^c
Χάρε, άκαρδε, που πήρες μέσα απ' το σωρό^b
Μάς φαρμάκωσες τη μέρα, που μάς έκλεψες τη βέρα
και το χάδι το γλυκό

Άσπρα ρούχα, μαύρα ρούχα...

Στο Σου-Μιτζού

Ευδάκης/Γκανάς

d
Στού Σου-Μιτζού κάποια βραδιά
έχασα όλα τα κλειδιά και γύρευα λιμάνι
Δυό γιαπωνέζοι θυρωροί, αμφιβολία δε κωρεί
με πήραν για καφμάνη

Και πες, πες, πες και ψου, ψου, ψου
κάποια βραδιά στου Σου-Μιτζού, σε πέντε κι έξι γλώσσες
Α, είδαν πως ήμουν πονήρος, και πριν να γίνουνε καπνός
μού κάνανε τις κλώσσες

F Δεν είχα όρεξη που λές, να μάθουν όλες οι φυλές *g*
g πως ήμουν λυπημένος *d g*
F Βρήκα στο μπαρ ένα ρωμιό, πήγα να ξομολογηθώ *g*
μα ήτανε πιωμένος *D# d*

Δεν είχα όρεξη που λές...

Σφίγγα.

Ευδάκης/Ρασούλης

e Σα τη Σφίγγα της ερήμου **F e** θα γελώ μυστήρια **a**

G Από μένα σαν θα φύγεις, να περνάς μαρτύρια **F e**

Κι όταν θα 'χεις μαρτυρήσει απ' τα τόσα κρίματα
θα σού πλύνω το κορμάκι στου ουρανού τα κύματα

G Όταν μιά γυναίκα θέλει, όλα τα μπορεί **a**

G Δηλοτήριο και μέλι κάθε της φιλί **d e**

Όταν μιά γυναίκα θέλει, όλα τα μπορεί

Κάνει κάποιονα κουρέλι, βασιλιά στη γη

Σαν τη θηλυκιά αφάκνη, αχ, να σ' αιχμαλώτιζα

σαν τον έρωτά σού πάρω, τρέλα να σε πότιζα

Μέσα στο χρυσό ιστό μου, θεέ μου, να σε έπλεκα

κι απ' τα τόσα βάσανά σου, φως μου, να σε ξέμπλεκα

Όταν μιά γυναίκα θέλει...

Μη φοβάσαι.

Ευδάκης/Ρασούλης

e Μες στο νόημα πάντα θα 'ναι όποιος πάθει κι όμως μάθει

e Οι φοβέρες δε φτουράνε **G** και ο χάρος κάνει λ**e**θην

e Άντε, μη φοβάσαι, μη φοβάσαι, **D** φίλος με τον πόνο να 'σαι

e Πάντα **G** έχει n ζωή κάτι πιο βαθύ να πει

Και ο φόβος, ναι, και ο πόνος είναι δυό σοφοί **e**

Όλα είναι μιά ιδέα και τη ζεις στο φλας του κόσμου
Πότε χάλια, πότε ωραία, σώμα μου, ψυχή και φως μου

Άντε, μη φοβάσαι, μη φοβάσαι...

Δυό παιχνίδια σε ζορίζουν, είν' ο θάνατος κι n αγάπη
Παίξ' τα και τα δυό κι ας χάσεις, θα βγει n θασού απάτη

Άντε, μη φοβάσαι, μη φοβάσαι...

Η πίκρα σήμερα.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

*h F# h F# h
H F# h e h F# h*

h Η πίκρα σήμερα *e* δεν *F#* έχει *h* σύνορα
e κι εσύ *F#* δεν *h* *F#* να μ' αφνηθείς
Κάποτε αλλοίμονο, στο μεσοχείμωνο
τον ήλιο σου 'φερα να ζεσταθείς

G Κοίτα πώς κλαίει ο ουρανός, *f#* δεν είναι πια γιορτή¹
e Έγινε τ' όνειρο καπνός, *h* πες μου γιατί, γιατί²
G Κοίτα πώς κλαίει ο ουρανός, *f#* μα εσύ καρδιά μην κλαις
e Κι όταν xτυπάει ο κεραυνός, *h* τραγούδι εσύ να λες

Νύκτωσε, βράδιασε, ο κόσμος άδειασε
κρυφό το δάκρυ μου και καρτερώ
Μα εσύ δεν έρχεσαι, βρέχει και βρέχεσαι
Ποτέρι μού 'δωσες φαρμακερό

Κοίτα πώς κλαίει ο ουρανός...

Μην τον ρωτάς τον ουρανό

Χατζηδάκις / Ιωαννίδης

a F E d E
a F E d a

Λόγο στο λόγο και ξεχαστήκαμε
μάς πήρε ο πόνος και νυκτωθήκαμε
Κρύψε το δάκρυ με το μαντήλι σου
να πιω τον ήλιο μέσα απ' τα χείλη σου

<i>G C</i> Μην τον ρωτάς τον ουρανό	2x
<i>C</i> το σύννεφο και το φεγγάρι	2x
<i>a</i> το βλέμμα σου το σκοτεινό	2x
<i>a</i> κάτι απ' τη νύχτα έχει πάρει	2x

Ο, τι μάς βρήκε κι ο, τι μάς λύπησε
σαν το μαχαίρι σκληρά μάς χτύπησε
Κρύψε το δάκρυ με το μαντήλι σου | 2x
να πιω τον ήλιο μεσ' απ τα χείλη σου | 2x

Μιά Παναγιά.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

D Μιά Παναγιά, μιάν αγάπη μου έχω κλείσει
A σ' ερημοκλήσι αλαφγινό^{*D*}
Κάθε βραδιά της καρδιάς την πόρτα ανούγω
κοιτάζω λίγο και προσκυνώ

d Πότε θα 'ρθει,^{*g*} πότε θα 'ρθει^{*C*} το καλοκαΐρι
Πότε τ' αστέρι^{*g*} θ'^{*A*} αναστηθεί^{*d*}
d Να σού φορέσω στα μαλλιά χρυσό στεφάνι^{*F*}
σαν πυροφάνι σ' ακρογιαλιά^{*A*}

Μιά Παναγιά, μιάν αγάπη μου έχω κλείσει
σ' ερημοκλήσι αλαφγινό^{*D*}
Κάθε βραδυά της καρδιάς την πόρτα ανούγω
δακρύζω λίγο και προσκυνώ

Μιά Παναγιά...

Χάρτινο το φεγγαράκι

Χατζηδάκις/Γκάτσος

h G h
Θα φέρει η θάλασσα πουλιά

h f# D e
κι αστρα χρυσά τ' αγέρι

h G h
Να σού χαιδεύουν τα μαλλιά

h e G F#
να σού φιλούν το χέρι

h A G F#
Χάρτινο το φεγγαράκι, ψεύτικη η ακρογιαλιά

h A G F# h
Αν με πίστευες λιγάκι, θα ταν όλα αληθινά

D e G F#
Δίκως τη δική σου αγάπη γρήγορα περνά ο καιρός

F# h e A F#
Δίκως τη δική σου αγάπη είναι ο κόσμος πιο μικρός

Χάρτινο το φεγγαράκι, ψεύτικη η ακρογιαλιά

Αν με πίστευες λιγάκι, θα ταν όλα αληθινά

Χάρτινο το φεγγαράκι, ψεύτικη η ακρογιαλιά

Αν με πίστευες λιγάκι, θα ταν όλα αληθινά

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου.

Χατζηδάκις

GΤώρα που είναι **e** άνοιξη και **C** τα λουλούδια ανθίζουν **D**

C Οι νύχτες με **D** ζαλίζουνε τ' αγόρια όταν σφυρίζουν **G**

Κι όσους τα βράδια συναντώ, μιού λένε καλησπέρα

Μα εγώ δεν έχω τι να πω, σφυρίζω στον αγέρα

G Κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μα δεν ξέρω ποιά 'ναι **D**

D Κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μα δεν ξέρω πού **G**

G Θα την γυρέψω στα χαρτιά, θα την γυρέψω στ' άστρα **C**

Μα σαν τη βρω, στ' ορκίζομαι **C**

C πως θα ντυθώ, πως θα ντυθώ μες στ' άσπρα **G**

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου...

Ο ταχυδρόμος πέθανε.

Χατζηδάκις

f Κι ήταν παιδί στα δεκαεφτά | 2x

που τώρα έχει πετάξει | 2x

Ποιός θα σού φέρει, αγάπη μου | 2x

το γράμμα που 'xω τάξει | 2x

Και σαν πουλί που πέταξε
η πικραμένη του ζωή
Πέταξε, πάει και τού 'φυγε
η δροσερή, η δροσερή πνοή

Ποιός θα σού δώσει, αγάπη μου | 2x

το τελευταίο φιλί μου | 2x

C# G# C# Ο ταχυδρόμος πέθανε στα δεκαεφτά του χρόνια *G#*
F# G# F# C# G# C# κι ήταν αυτός η αγάπη μου, -ου, -ου, -ου, -ου, -ου, -ου
C# G# C# G# Η κουρασμένη του σκιά τώρα πετά στα κλώνια
F# G# F# C# G# f Φέρνει δροσιά στ' απδόνια, α, α, α, α, α

Ποιός θα σού δείξει, αγάπη μου
πού είναι του ονείρου ο δρόμος
Αφού πεθάναμε μαζί¹
εγώ κι ο ταχυδρόμος

Το μαντολίνο.

Χατζηδάκις

Φέρτε μου ένα μαντολίνο, για να δείτε πώς πονώ
Κι ύστερα θα γίνω κρίνο κι ύστερα πια θα καθώ
Τι με νοιάζει κι αν καθώ, αφού θα 'κω γίνει κρίνο | 2x
Φέρτε μου ένα μαντολίνο | 2x

Το παιδί που μ' αγαπάει όλο θέλει να ρωτά
τι σημαίνει Κυριακή | B D G
Σκέφτομαι γιατί ρωτάει και φοβάμαι ότι ξεχνά
πως τον είδα Κυριακή

Φέρτε μου ένα μαντολίνο...

Το παιδί που μ' αγαπάει όλο θέλει να ρωτά
πού πηγαίνουν τα πουλιά
Μα το δάκρυ μου κυλάει και καθώς αυτός κοιτά
τον σκεπάζω με φιλιά

Φέρτε μου ένα μαντολίνο...

Ο ηθοποιός.

Χατζηδάκις

d Ηθοποιός σημαίνει φως
d κι είναι καημός πολύ πικρός
και στεναγμός πολύ μικρός] 2x

Μίλησε, κλαίς; Όχι δε λες
Μήπως πεινάς; Και τι να φας
Όλο γυρνάς, πες μου πού πας] 2x

F Σ' αναζητώ **C** στο χώρο αυτό **F C**
C γιατί είμαι 'γω πολύ μικρός και θλιβερός, ηθοποιός **A**

Θα παίξεις μιά, θα παίξω δυό²
Θα κλάψεις μιά, θα κλάψω δυό
Σαν καλαμιά θα σ' αφνηθώ] 2x

B...
Θα σκεπαστώ, θα τυλιχτώ
μ' άσπρο πανί, κι έλα πουλί, άσπρο πουλί
που θα καλεί τ' άλλο πουλί, το μαύρο πουλί

g#...
Παρηγοριά μες στην καρδιά
Υπομονή, αχ πώς πονεί
Κι ύστερα λες για δυό τρελές που μ' αγαπούν
γιατί σιωπούν, γιατί σιωπούν

F...
Έλα στο φως, παίζω, θα δεις
Είμαι σοφός, μην απορείς, έλα στο φως, παίζω θα δεις
Ηθοποιός, ό, τι κι αν πεις
είναι καημός πολύ πικρός
και στεναγμός πολύ βαθύς

d...
Ηθοποιός, είτε μωρός
είτε σοφός είμαι κι εγώ
Καθώς κι εσύ είσαι παιδί³
που καρτερεί κάτι να δει

d..
Πιες το κρασί, στάλα χρυσόν
απ' την ψυχή ως την ψυχή
Πιες το κρασί στάλα χρυσόν
απ' την ψυχή ως την ψυχή
Ως την ψυχή
Ως την ψυχή

Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι

Χατζηδάκις/Περγιάλης

DΤρεις μέρες χώ-, τρεις μέρες χώρισα από σένα
DΤρεις νύχτες μέ-, τρεις νύχτες μένω μοναχή
σαν τα πουλιά **A** που στέκουν τώρα δακρυσμένα | 2x
όταν τα βρε-, οταν τα βρέχουν οι ουρανοί **D** | 2x

h Διώξε τη λύπη παλικάρι **f#** | 2x
G Πάμε μιά βόλτα στο φεγγάρι **D** | 2x

Πώς να βγω και, πώς να βγω και να περπατήσω
Τα λόγια του, τα λόγια του να θυμηθώ
Με το φεγγάρι πώς, αχ πώς να τραγουδήσω
Με το φεγγάρι πώς να παρουγορηθώ

Διώξε τη λύπη...

Αερικό

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Aερικό, αερικό λένε την κό- | 2x

λένε την κόρη π' αγαπώ | 2x

B
Βγήκα στο δρόμο μιά βραδιά

B
κι είδα να παίζουν τα παιδιά

B
Μα πιο ψηλά στον ουρανό

C
Ξπαιζεύεινα στρό μακρινό

Aερικό, αερικό λεν το λουλού- | 2x

λεν το λουλούδι π' αγαπώ | 2x

Βγήκα και βρήκα χρυσικό

για δαχτυλίδι μαγικό

Μα ήταν το δάχτυλο μικρό

και το καμόγελο πικρό

Aερικό, αερικό λένε τα μά- | 2x

λενε τα μάτια π' αγαπώ | 2x

Τώρα θ' ανάψω μιά φωτιά

στα κυπαρίσσια του νοτιά

και στην ψηλότερη κορφή

θα σ' έχω μάνα κι αδερφή

Aερικό, αερικό λεν την αγά- | 2x

λεν την αγάπη π' αγαπώ | 2x

Ο αμαξάς

Χατζηδάκις/Σακελλάριος

Καροτσέρον, καροτσέρον, ασ' το καμουτσίκι απ' το χέρι
και μνη το χτυπάς *d*
Δεν χρειάζεται να τρέχεις, όταν τόσο πια κοντά σου έχεις
κείνον π' αγαπάς

Ασ' το τ' αμάξι *C* μονάχο να κυλάει *F*
κι όπου κι αν πάει για μένα είναι χαρά *D# A d*
Όλα είναι εντάξει κι η αγάπη μου είναι πλάι
κι όταν γελάει ο κόσμος μου γελά

Καροτσέρον, καροτσέρον...

Όλα γύρω μου είν' αραία κι έκω την αγάπη μου παρέα
δύπλα μου εδώ να
Ασ' τη ρόδα να γυρίζει, μιά τρελή χαρά με πλημμυρίζει
και με κυβερνά

Όλα είναι εντάξει...

Ασ' το τ' αμάξι...

Καροτσέρον, καροτσέρον...

Το πέλαγο είναι βαθύ

Χατζηδάκις

Το πέλαγο είναι βαθύ κι η αγάπη είναι μεγάλη
Έχω ένα πόνο στην ψυχή και ποιός θα μού τον βγάλει

Το πέλαγο είναι γλυκό, χάδι μαζί και δάκρυ
και με κυλάει αφρίζοντας στους ορίζοντα την άκρη

Το πέλαγο είναι παιδί, τρέχει και δεν το φτάνω
Παιδί και στην αγάπη του, που σαν με δει το χάνω

Το πέλαγο είναι γλυκό...

Μανούλα μου

Χατζηδάκις / Καμπανέλλης

Ax, τι ντροπή, τέτοια ντροπή
F *B*

μάνα μου και πώς βγαίνει
Ούτε κι αν τρέξει ο ποταμός
μάνα μου δε την πλένει

Tι να μού κάνουν δάκρυα δυό
D

και στενεγμοί σαφανταδυό, μανούλα μου
Τι κι αν το δάκρυ μου νωπό^g
βουβό το στόμα και πικρό, μανούλα μου

Και ψάχνω κάποιον για να βρω
και με ρωτάει και τον ρωτώ τι θα γενεί
Ποιός θα πονεί, ποιός θα πονεί
μανούλα μου, μανούλα μου

Ο Γιάννης ο φονιάς

Χατζηδάκις/Γκάτσος

α Ο Γιάννης ο φονιάς, παιδί μιάς πατρινιάς **G**

F κι ενός **E** μεσολογγίτην

Προχτές την Κυριακή μετά απ' τη φυλακή
επέρασ' απ' το σπίτι

E Του βγάλαμε γλυκό, τού βγάλαμε και μέντα | 2x
g **E** μα για το φονικό δεν είπαμε κουβέντα | 2x

Μονάχα το Φροσύ με δάκρυ θαλασσί¹
στα μάτια τα μεγάλα
Τού φύλπσε βουβά τα χέρια τ' ακριβά
και βγήκε από τη σάλα

Δεν μπόρεσε κανείς τον πόνο της ν' αντέξει | 2x
Κι ούτε ένας συγγενής να πει δεν βρήκε λέξη | 2x

Κι ο Γιάννης ο φονιάς στην άκρη της γωνιάς
με του καπμού τ' αγκάθι
Θυμόθηκε ξανά φεγγάρια μακρυνά
και τ' όνειρο που εχάθη

Τώρα που πας στην ξενητιά

Χατζηδάκις/Γκάτσος

e Τώρα που πας στην ξενητιά, πουλί θα γίνω του νοτιά **a**

D Γρήγορα να σ' ανταμώσω **e**

Για να σού φέρω το σταυρό που μού παράγγειλες να βρω

Δαχτυλίδι να σού δώσω

G Ήσουν κυπαρίσσι στην αυλή αγαπήμένο | 2x

D Ποιός θα μού χαρίσει το φιλί που περιμένω | 2x

e Στ' όμορφο ακρογιάλι καρτερώ να μού 'ρθεις πάλι | 2x

H σαν μικρό, χαρούμενο πουλί **e** | 2x

Χρυσή μου αγάπη, έχε γειά, να 'ναι μαζί σου η Παναγιά
Κι όταν 'ρθει το περιστέρι

Θα 'χω κρεμάσει φυλακτό στο παραθύρι τ' ανοικτό
την καρδιά μου σαν αστέρι

Ήσουν κυπαρίσσι...

Τ' αστέρι του βοριά

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Τ'^{f#} αστέρι του βοριά θα φέρει ξαστεριά^{f#}

Μα πριν φανεί μέσα απ' το πέλαγο πανί^h^{f#}

θα γίνω κύμα και φωτιά, να σ' αγκαλιάσω ξενοτιά^{f#}

Και συ χαμένη μου πατρίδα, μακρυνή

θα γίνεις χάδι και πληγή σαν ξημερώσεις σ' άλλη γη

Τώρα πετώ για της ζωῆς το πανηγύρι^D^E^A

Τώρα πετώ για της χαράς μου τη γιορτή^D^E^A^{C#}

Φεγγάρια μου παλιά, καινούργια μου πουλιά
διώξτε τον ήλιο και τη μέρα απ' το βουνό

για να με δείτε να περνώ σαν αστραπή στον ουρανό

Η προδοσία.

Χατζηδάκις

α Ε δ Έγινε παρεξήγησον κι εξήγησον δεν δώσαμε

α Ε δ Ε α Τον φύλο μας προδώσαμε μιά δύσκολη στιγμή
Ήταν η ώρα τέσσερις, κι οι τέσσερις χαθήκανε
Τα λόγια ξεχαστήκανε κι ακόμα να φανεί

C G C Κυλάει το δαχτυλίδι σου

G C μέσα από το, μέσα από το μαντήλι σου

C G C Μα το 'δαν κάποιοι φίλοι σου

H E κι είπαν πως θα, κι είπαν πως θα βρεθεί

Στείλε μου μιά εξήγησον, να φύγει η παρεξήγησον
γιατί η καρδιά μου λύγισε, κοντεύει να χαθεί

Κουρασμένο παλικάρι

Χατζηδάκις/Γκάτσος

B Κουρασμένο παλικάρι **d** **B** τώρα που δε μ' αγαπάς **A** | 2x

g πάρε το χρυσό φεγγάρι στον παράδεισο να πας **d** | 2x

C Ήσουν λυπημένο κύμα, **F** δεν είχες **g** ακρογιάλι να σταθείς **C** | 2x

g Στης αγάπης μας το μνήμα καρτερώ να 'ρθείς να κοιμηθείς **d** | 2x

Κουρασμένο παλικάρι, γίνε φως του αυγερινού
κι ασ' τη νύχτα να σε πάρει στο περβόλι του ουρανού | 2x

Η μπαλάντα του Ούρι

Χατζηδάκις/Γκάτσος

d Ουρανέ, **A** όχι δεν θα πω το ναι
d Ουρανέ, φύλε μακρινέ

Πώς να δεκτώ **B C** άλλης αγκαλιάς τη στοργή **d**

Πώς να δεκτώ, **A** μάνα μου είν' η γη

Πώς ν' αφνηθώ της ζωής το φως το ξανθό

Αχ, ουρανέ, πόνε μακρινέ

d Κάθε δειλινό κοιτώ τον ουρανό, τον γαλανό

κι ακούω μιά φωνή, **a** καμπάνα γιορτινή, **E** να με παρακινεί **A**

Κάθε Κυριακή, μού λέει να πάω εκεί, εκεί, εκεί

που κτίζουνε φωλιά αλλόκοτα πουλιά, στου ήλιου τα σκαλιά

Ουρανέ, όχι δεν θα πω το ναι...

Κάθε δειλινό κοιτώ τον ουρανό, τον γαλανό

και μιά φωνή τρελή, σαν κάδι κι απειλή κοντά της με καλεί

Κάθε Κυριακή μού λέει να πάω εκεί, εκεί, εκεί

μού τάζει ωκεανούς, κομπίτες φωτεινούς και ό, τι βάζει ο νους

Ουρανέ, όχι δεν θα πω το ναι...

Πάει ο καιρός

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Πάει ο καιρός, πάει ο καιρός
που ήταν ο κόσμος δροσερός
και κάθε αυγή ^C ξεκινούσε μιά πηγή^D
για να ποτίσει όλη τη γη

Ήρθανε νύχτες και βροχές
και χειμωνιάσαν οι ψυχές
και στο βαθύ το σκοτάδι έχει σταθεί
ένα παιδί να ζεσταθεί

Τώρα το δάκρυ κυλάει στο χώμα, και ^D πέρα απ' το βοριά^G
ένα καράβι ρωτάει ακόμα πού θα βρεί στεριά^B

Πάει ο καιρός...

Ξημερώνει

Χατζηδάκις/Γκάτσος

D Το σύννεφο **e** **A** βροχή **D** κι έχουμε μείνει μοναχοί **D**] 2x

D Εγινε η βροχή **A**, **e** δεν πειράζει, **G** **A** δεν πειράζει **D**] 2x

Τι έχει ο φτωχός να φοβηθεί, σπίτι ουρανός όπου σταθεί] 2x

Το δισάκι του στον ώμο, για τον δρόμο, για τον δρόμο] 2x

Αιντέ ν' απλώσουμε παντα στ' όνειρο και στη λησμονιά] 2x

Δάκρυα η ζωή στεγνώνει, ξημερώνει, ξημερώνει] 2x

Συνέβη στην Αθήνα.

Χατζηδάκις

GΜικρό παιδί **D** απ' την αυγή
Gείχα μείνει **D** μόνη στην πηγή
CΝερό **G**ζητούσα και καρτερούσα
Dμέσα απ' τα δέντρα τ' áλογο να βγει **G**

Μα τ' áλογό μου δεν θα βρει
ούτ' εμένα ούτε την πηγή
κι έτσι θλιμμένο και διψασμένο
πίσω απ' το φράκτη θ' αποκοιμηθεί

GΑυτό που ακούτε συνέβη στην Αθήνα
Dπάνω στο δρόμο που ανθίζουνε **C** τα κρίνα
Μεθά ο αγέρας, μεθάνε και τα κρίνα
κι ó, τι αγαπάμε γεννιέται στην Αθήνα

Μεθά ο αγέρας, μεθάνε και τα κρίνα
κι ó, τι αγαπάμε γεννιέται στην Αθήνα

Ο μύθος

Χατζηδάκις

F Ένα μύθο θα σάς πω, που τον μάθαμε παιδιά] 2x

g Ήταν κάποιος μιά φορά, που 'φυγε στην ερημιά] 2x

Κι από τότε στα βουνά ζούσε πια με το κυνήγι] 2x

Κι από μίσος στις γυναίκες δεν κατέβη στο χωριό] 2x

Για το μύθο που μάς λέτε, άλλο μύθο θα σάς πω] 2x

Ήταν κάποιος μιά φορά δίκως σπίτι και γωνιά] 2x

Για τους άνδρες είχε φρίκη κι ένα μίσος φοβερό] 2x

Όμως όλες τις γυναίκες τις αγάπαγε, θαρρώ] 2x

Ο τσάμικος

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Στα κακοτράχαλα τα **C** βουνά **F**
με το σουραύλι και το ζουρνά **F**
Πάνω στην πέτρα την αγιασμένη **G**
χορεύουν τώρα τρεις ανδρειωμένοι **F**
Ο Νικηφόρος κι ο Διγενής **G**
κι ο γιός της Άννας της Κομνηνής

Δική τους είναι μιά φλούδα γης
μα συ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλυτώσουν αυτή τη φλούδα
απ' το τσακάλι και την αρκούδα
Δες πώς χορεύει ο Νικηταράς
κι απόντι γίνεται ο ταμπουράς

Από την Ήπειρο στον Μωριά
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά
το πανηγύρι κρατάει χρόνια
στα μαρμαρένια του Χάρου αλώνια
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός
και δραγουμάνος του ο λαός

Αθήνα

Χατζηδάκις/Γκάτσος

*D' αστρα, πουλιά G και σύννεφα τον ουρανό A θα ντύσω D
και τ' όνομά σου αθάνατο στην πέτρα A θα κεντήσω D*

Στο περιβόλι του Μαγιού θα μπω για να διαλέξω
δάφνη, μυρτιά κι αμάραντο στεφάνι να σου πλέξω

D e D Aθήνα, Aθήν--va

*A Χαρά της γης και της αυγής, μικρό γαλάζιο κρίνο D A D
D Κάποια βραδιά στην αμμουδιά κοκύλι σου θα γίνω G e A
G Χαρά της γης και της αυγής, μικρό γαλάζιο κρίνο D A D*

Αθήνα, Αθήνα...

Σαν σφυρίξεις τρεις φορές

Χατζηδάκις

C Σαν σφυρίξεις τρεις φορές **d**

G θα με δείς μες τις φωτιές **C**

C Mn μού μιλάτε για λιβάδια **C**

μην μού μιλάτε ξαφνικά για τις ελιές **C**

C τα πουλιά ξυπνούν τα βράδια

κάτω από τις, κάτω από τις αμυγδαλιές **C**

C Σαν σφυρίξεις τρεις φορές **d**

G θα σ' αγγίξω στο σκοτάδι **C d F C**

Θα με δεις μες τις φωτιές **d**

G σαν σφυρίξεις τρεις φορές **C G C**

Τι ζητάς απ' τ' άγιο χώμα

όταν το πλένει, όταν το πλένει η βροχή

Λίγη αγάπη για το σώμα

και λίγο χά-, και λίγο χάδι στην ψυχή

Σαν σφυρίξεις τρεις φορες

θα χωθώ μες τ' όνειρό σου

θα ξυπνήσεις με φωνές

σαν σφυρίξω τρεις φορές

Μίλησέ μου

Χατζηδάκις/Γκάτσος

d Άνοιξα στον κάποιο μου πυγάδι να ποτίζω τα πουλιά **g A d**

d Να ρχεσαι και συ πρωί και βράδι σα μικρή δροσοσταλιά **g A d**
Ήρθες μιά βραδιά με τον αγέρα κι αναστέναξε η καρδιά
Σού 'πα με λαχτάρα καλνοπέρα και μού είπες έχε γειά

d Μύλνοσέ μου, μύλνοσέ μου, δεν σε φύλνοσα ποτέ μου

A Μύλνοσέ μου, μύλνοσέ μου, πώς θα σε ξεχάσω, θεέ μου
Μύλνοσέ μου, μύλνοσέ μου, δεν σε φύλνοσα ποτέ μου
Μύλνοσέ μου, μύλνοσέ μου, μόνο στ' όνειρό μου σε φιλώ

Φύτεψα στην πόρτα σου χορτάρι, να 'κεις ίσκιο και δροσιά
κι ήρθα πριν αλλάξει το φεγγάρι να σού φέρω ζεστασιά
Σ' έβγαλα στους ήλιους τ' ανηφόρι, στα σοκάκια τα πλατιά
μα ήρθε παγωνιά και ξεροβόρι και δε μ' άναψες φωτιά

Μύλνοσέ μου, μύλνοσέ μου...

Έκτορας κι Ανδρομάχη.

Χατζηδάκις/Καμπανέλλης

A

d
Από το Τρωικό κάστρο η Ανδρομάχη
στον Έκτορα που κίναγε στη μάχη
φώναξε με φωνή φαρμακωμένη

A
Στρατιώτη μου, τη μάχη θα κερδίσει
g
όποιος πολύ το λαχταρά να ζήσει
d
Όποιος στη μάχη πάει για να πεθάνει
στρατιώτη μου, για πόλεμο δεν κάνει
B
Όποιος στη μάχη πάει για να πεθάνει
στρατιώτη μου, για πόλεμο δεν κάνει

Έτσι και μένα η κόρη του Γαβρίλη
σαν έφευγα στις εύκοσι τ' Απρίλη
μού φώναξε ψυλά από το μπαλκόνι

Στρατιώτη, αν θες τη μάχη να κερδίσεις
μιά κοπελίτσα κοίτα ν' αγαπήσεις
Όποιος στο γυρισμό του όρκο δεν κάνει | 2x
στρατιώτη μου, τον πόλεμο τον χάνει | 2x

Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι.

Χατζηδάκις / Καμπανέλλης

C Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι | 3x

C να γενεί νερό να ξεδιψάσεις | 3x

f Σπερνω την καρδιά μου στο λιβάδι | 3x

f να γενεί ψωμάκι να χορτάσεις | 3x

Στη φωτιά τη ρίχνω την καρδιά μου
τα χεράκια σου έλα να ζεστάνεις
Στον αγέρα ρίχνω την καρδιά μου
να γενεί δροσούλα ν' ανασάνεις

Ρίχνω την καρδιά μου στο πηγάδι...

Ναύτη, γέρο-ναύτη.

Χατζηδάκις/Καμπανέλλης

C G C

C Άσπρο περιστέρι πάρε τα όνειρά μου

G κι άμε στην ευχή, **CG** κι άμε στην ευχή **C**

C Άσπρο περιστέρι μ' ασημένιο ξάφτι

G και χρυσό κουπί, **CG** και χρυσό κουπί **C**

C7 Ναύτη, γέρο-ναύτη, σάπιο είμαι καράβι **f**

C με μισό κουπί, **G** με μισό κουπί **C**

C7 Τις χαρές μου όλες φόρτωσα σ' εσένα **f**

C κι ώρα σου καλή, **G** κι ώρα σου καλή **C**

Η Κρασογιώργαινα.

Χατζηδάκις / Καζαντζάκης

C Νειρεύονταν η **F** Κρασογιώργαινα **C**
σεργιάντζε, λέει, με τον καλό της
σ' **d** ένα κλειστό **G** περβόλι **C** και χαμογελούσε] 2x

a Δεν ήταν ο Κρασογιώργης ο χοντρομπαλάς **G a** | 2x
a παρά ένα λυγερό **G** παλικάρι | 2x

F Στριμμένο αγκάθα το μουστάκι του | 2x
G Μαλλιά μακριά, κορακάτα | 2x
d στη ζώνη ασημοπίστολα | 2x
G κι η ανάπνοια του μύριζε κανέλλα | 2x

d Ιδιος απαράλλαχτος **G** ο Αθανάσιος Διάκος

Ο κυρ-Μιχάλης.

Χατζηδάκις/Καμπανέλλης

E Άσπρισε η κούτρα σου Μιχάλη

αλλά μυαλό, αλλά μυαλό δε λέει να βάλει
Μωρ' λένε **A** όχι στους πολλούς | 2x

τα βάζουνε με τους τρελούς | 2x

Μιχάλη μου, κύριε Μιχάλη μου | 2x

Κράτα το στόμα σου κλειστό

Κράτα για σέ-, κράτα για σένα το σωστό

Κι άσε με εμένα τον κουτό

κατά πώς θέλω να γλεντώ
το χάλι μου, κύριε Μιχάλη μου

Το χάλι μου, κύριε Μιχάλη μου

Στην ποταμιά σωπαίνει το κανόνι.

Χατζηδάκις/Καμπανέλλης

e D e

e Στην ποταμιά σωπαίνει το κανόνι | 2x

στην ερημιά **e** φτεροκοπάει ένα απόνι | 2x

H Πετούν τα παλιομάχαιρα με χαρές και **a H** πάνε | 2x

a Πετούν τα παλιομάχαιρα, οι γειτονιές αχολογάνε | 2x

Γελά ο Θεός στο φως τ' αποσπερίτη | 2x

Χαμογελά στο δρόμο για το σπύτι | 2x

Πετούν τα παλιομάχαιρα...

Με την Ελλάδα καραβοκύρη.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

d a g# g A d

d Με τη φουρτούνα και το Σιρόκο

A7 ήρθε μιά σκούνα απ' το Μαρόκο

Με τον αγέρα και με τ' αγιάζι
πάει μιά μπρατσέρα για την Βεγγάζη

B Άγιε Νικόλα, παρακαλώ σε | 2x

D# στα πέλαγα όλα λουλούδια στρώσε | 2x

Με τον ασίκη το μπουρλοτιέρη
ήρθε ένα μπρίκι από τ' Αλγέρι
Με την Ελλάδα καραβοκύρη
πάει μιά φρεγάτα για το Μισύρι

Άγιε Νικόλα, παρακαλώ σε...

Ο Υμηττός

Χατζηδάκις

d Εκεί ψηλά στον Υμηττό **A** υπάρχει κάποιο μυστικό
Και είναι, πώς να σάς το πω, πολύ μπλεγμένο ομολογώ

g Άν και γω από παιδάκι είχα πάντα ένα μεράκι
Να 'χω συντροφιά ένα αστέρι κι ένα σκύλο στην αυλή

Όμως, εκεί στον Υμηττό, δεν μού το βγάζετ' απ' το μυαλό
Υπάρχει κάποιο μυστικό, εκεί ψηλά στον Υμηττό

d Πέτρα που κύλησε, μη την εκρατήσεις
g το ριζικό της είν' κακό και θα μετανοήσεις
Τη συμβουλή μου αυτή μη την εξεχάσεις
γιατί 'ναι το λιγότερο τους φύλους σου να χάσεις

Όμως, εκεί στον Υμηττό, υπάρχει κάποιο μυστικό
Να το ξεχάσω δεν μπορώ, ούτε τη λύση του να βρω

Άν και γω από μικρή δεν μ' αφέσανε τα χάδια
Ημουνα προσεκτική, ιδιαίτερα τα βράδια

Όμως, εκεί στον Υμηττό, δεν μού το βγάζετ' απ' το μυαλό
Υπάρχει κάποιο μυστικό, εκεί ψηλά στον Υμηττό
Εκεί ψηλά, εκεί ψηλά, εκεί ψηλά στον Υμηττό
Υπάρχει κά-, υπάρχει κά-, υπάρχει κάποιο μυστικό

Γαρύφαλλο στ' αυτί

Χατζηδάκις/Σακελλάριος

D Γαρύφαλλο στ' αυτί **e** και **A** πονηριά στο μάτι

Η τσέπη άδεια πάντοτε, **G** **e**, μα n καρδιά γεμάτη

Γαρύφαλλο στ' αυτί και ποιός θα σού τ' αρπάξει

Σφικτή γροθιά το στήθος σου, που σκίζει το μετάξι

A Χτύπα τα πόδια τσίφτισσα, **G** **A** **D** τσιγγάνα τουρκογύφτισσα

Τσιγγάνα τουρκογύφτισσα, χτύπα τα πόδια τσίφτισσα

Γαρύφαλλο στ' αυτί και στα μαλλιά μαντήλι

Είναι το στόμα σου δροσιά, είναι φωτιά τα χείλη

Γαρύφαλλο στ' αυτί, στο στόμα το τσιγάρο

Πού είναι το τσαντήρι σου, για να 'ρθω να σε πάρω

Φέρε μιά βόλτα τσίφτισσα, τσιγγάνα τουρκογύφτισσα

Τσιγγάνα τουρκογύφτισσα, φέρε μιά βόλτα τσίφτισσα

Κλωτσοσκούφι.

Χατζηδάκις/Σακελλάριος

Χαρά ν τύχη μου δε μού 'χει στείλει

Με αδικήσανε εχθροί και φίλοι

Ποτέ δεν στέγνωσαν τα δυό μου μάτια

Ποτέ δεν γελασαν τα δυό μου χείλη

Ποτέ δεν στέγνωσαν τα δυό μου μάτια

Ποτέ δεν γελασαν τα δυό μου χείλη

Κάθε ά-, κάθε άνθρωπο μονάχο | 2x

Κάθε ά-, κάθε άνθρωπο μαγκούφη | 2x

Θα τον έ-, θα τον έχουνε οι άλλοι | 2x

πάντοτε, πάντοτε για κλωτσοσκούφι | 2x

Ποτέ δεν γνώρισα μιάν άσπρη μέρα

και δεν με φύλησε ποτέ μπτέρα

Καλάμι έρομο είμαι στον κάμπο | 2x

που πάει κι έρχεται με τον αγέρα | 2x

Κάθε ά-, κάθε άνθρωπο μονάχο...

΄Εχω ένα μυστικό

Χατζηδάκις/Σακελλάριος

Έχω ένα μυστικό ^G κρυμμένο στης καρδιάς τα βάθη
Κανείς δεν το 'χει μάθει και ποτέ δεν θα το πω ^C
Να μείνει θέλω πάντα δικό μου, το μυστικό μου | 2x
Αυτό το μυστικό ^F το γλυκό μου, που τ' αγαπώ ^C | 2x

^G Έχω ένα μυστικό που όλα τα ομορφαίνει ^C | 2x
^G και πρώτη μου φορά με πλημμυρίζει η χαρά ^C | 2x

Έχω ένα μυστικό που στην καρδιά μου μέσα λάμπει
το ξέρουνε οι κάμποι, το 'χει μάθει το βουνό^C
Το τραγουδούν τη νύχτα στα κλώνια όλα τα ανδόνια | 2x
και το 'χουν γράψει τα κελιδόνια στον ουρανό | 2x

Έχω ένα μυστικό που τη ζωή μου έχει αλλάξει | 2x
μα δεν το 'χω σκοπό ποτέ μου να σάς το πω | 2x

Έχω ένα μυστικό που μες στα χείλη μου έχει μπλέξει
κι είναι μιά λέξη μόνο, μιά λεξούλα, μόνο μιά
Σαν έλθει η νύχτα η ξελογιάστρα τη γράφουν τ' άστρα | 2x
κι όλο τη λένε μέσα στη γλάστρα τα γιασεμιά | 2x

Έχω ένα μυστικό που τη ζωή μου έχει αλλάξει | 2x
μα δεν το 'χω σκοπό ποτέ μου να σάς το πω | 2x

Πες μου μιά λέξη.

Χατζήδακις/Σακελλάριος

A Πες μου μιά λέξη, αυτή τη μόνη λέξη
A4

A4 Σε λίγο πια θα φέξει, θα ρθει χλωμή η αυγή
Κοντεύει έξι, ας πούμ' αυτή τη λέξη
που 'χει στα χείλη μπλέξει και δεν τολμά να βγει

Ο ουρανός, ο μεγάλος ουρανός
είν' ακόμα σκοτεινός και η νύχτα κυλά
F Μα εκεί ψηλά κοίτα έν' άστρο που δειλά
μοναχό φεγγοβολά και μάς χαμογελά **E7**

Νύχτα ασημένια κι η κάθε μου η έννοια
σ' απόχη μεταξένια από ξανθά μαλλιά
Γλυκοχαφάζει, αλλά δεν σε πειράζει
που γέμισε μαράζι η άδεια μου αγκαλιά

Πες μου μιά λέξη...

Ο ουρανός, ο μεγάλος ουρανός...

Νύχτα ασημένια...

Μάγκας

Χατζηδάκις/Μπουρμπούλης

E Μάγκας, μάγκας **E** κένταγε καράβια **E** στο δεξί το χέρι του
E και με τ' άλλο χέρι κρύβει το χρυσό μαχαίρι του] 2x

Μάγκας, μάγκας χτύπαγε τις πόρτες μες στα ξημερώματα
και φορούσε για κουστούμι της αυγής τα χρώματα] 2x

Μάγκας, μάγκας έμπαινε στους κήπους και λουλούδια έπαιρνε
και ξημέρωμα στο στρώμα μοναχός του έγερνε] 2x

Μάγκας, μάγκας γύριζε τον κόσμο και ονειρευότανε
μες στα σκοτεινά σου μάτια νύχτα να πνιγότανε] 2x

Η μικρή Ραλλού.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Σαφάντα παλικάρια στην άκρη του γιαλού *D#* *C* *D*

επαιξανε στα *C* *D* *G* στα ζάρια τη μικρή Ραλλού

Σ' ανατολή και δύση, σε κόσμο και ντουνιά
ρωτάν ποιός θα κερδίσει την ομορφονιά

Μικρό το καλοκαΐρι, μεγάλος ο *C* *F* καιρός

κανείς όμως δεν *F* *D#* ποιός θα 'ναι ο τυχερός

Σαφάντα παλικάρια στην άκρη του γιαλού
επαιξανε στα ζάρια τη μικρή Ραλλού

Σαφάντα παλικάρια με λιονταριού καρδιά
ερίξανε τα ζάρια μιά τρελή βραδιά
Ζηλεύει το φεγγάρι και στέλνει απ' τα βουνά
το μαύρο καβαλλάρη που μάς κυβερνά

Κι ο Χάροντας σαν φύδι τραβάει την κοπελιά
σ' αγύριστο ταξίδι, σ' ανήλιαγη σπηλιά

Σαφάντα παλικάρια στην άκρη του γιαλού
εχάσανε στα ζάρια τη μικρή Ραλλού

Κάθε τρελό παιδί

Χατζηδάκις

d Κείνο το πρωί του εύπα καλημέρα, **a**, **a**, **A**] 2x

d Κάθε τρελό παιδί έχει στο χέρι **e**

d φιλί της Παναγιάς κι ένα μαχαίρι **e**

C Κι η μάνα του δεν τραγουδά **B**

C Κι η μάνα του δεν τραγουδά **d**

Κάθε που σφάζονται δυό περιστέρια
η νύχτα και γεται στα δυό του χέρια
και το κορίτσι δεν μιλά
και το κορίτσι δεν μιλά

Κείνο το πρωί του εύπα καλημέρα, **a**, **a**, **a**

Στη βάρκα

Χατζηδάκις

e H e H G D e H

e Μες σ' αυτή τη βάρκα είμαι μοναχή **e**

e κι έχω συντροφιά μου κάτασπρο πουλί **e**

Σημάδι ρύχνω στο γιαλό, μα πώς να σού το πω **F# h**

Είσαι ένα αστέρι μακρινό, τη νύχτα σε φιλώ **F# H**

Θέλω να φυτέψω πεύκο λυγερό
για να μεγαλώσει και να το χαρώ
Σημάδι ρύχνω...

Πλέκω τα μαλλιά μου μ' άστρα και βροχή
και στα όνειρά μου κάνω προσευχή
Σημάδι ρύχνω...

Θαλασσοπούλια.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

E Κάτω στην άσπρη που κοιμάσαι ακρογιαλιά **H**

H Θα 'ρθώ με του ουρανού τ' αστέρια **E**

E να σού κεντήσω με κοκύλια τα μαλλιά **H**

H με βότσαλα τα χέρια **E**

Απ' της καρδιάς την ανθισμένη τη φωλιά
θα στείλω κι άλλα περιστέρια
να νανουρίσουν τ' όνειρό σου με φιλιά
του Μάν γαρυφαλλιά

E Θαλασσοπούλια **H A E** μου, θαλασσοπούλια **H E** μου

E κοιμάται η πούλια μου, κοιμάται η πούλια μου **H E**

Απ' της καρδιάς την ανθισμένη τη φωλιά...

Και μες στην άσπρη που κοιμάσαι ακρογιαλιά...

Θαλασσοπούλια μου...

Στο Λαύριο γίνεται χορός

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Ἐριξα πέτρα στο πυγάδι για να βρω νερό
Ένα χρυσό φλουρί στον Άδη και σε καρτερώ

e D C G

Ποιός είν' απόψε ο τυχερός

στο Λαύριο γίνεται χορός

Στο Λαύριο γίνεται χορός

ποιός είν' απόψε ο τυχερός

Κράτησα δίκοπο μαχαίρι στον πικρό καιρό
κι είπα στην νύχτα να σε φέρει και σε καρτερώ

Ποιός είν' απόψε...

Ἐριξα πέτρα...

Ποιός είν' απόψε...

Το φεγγάρι είναι κόκκινο

Χατζηδάκις

D Το φεγγάρι είναι κόκκινο, το ποτάμι **A** είναι βαθύ
κι η αγάπη **G** μου στα χέρια σου είναι κάτασπρο πουλί **D**] 2x

Το φεγγάρι είναι πράσινο, το ποτάμι είναι γαλάζιο
Έλα αγάπη μου και χόρεψε ίσαμε αύριο το πρωί] 2x

d Το φεγγάρι πήγε κι έπεσε στο ποτάμι το **a** βαθύ **d**
κι η αγάπη **g** μου κιτρίνισε σαν τη φλόγα στο κερί **F**
Έλα αγάπη μου και χόρεψε ίσαμε αύριο το πρωί **B** **A** **D**] 2x

Το φεγγάρι πήγε κι έπεσε...

Εφτά τραγούδια θα σού πω

Χατζηδάκις/Κακογιάννης

D Βγήκανε τ' άστρα κι οι κοπέλες με τ' άσπρα **G**

A κατεβαίνουν στην κάτω γειτονιά **D**

D Τα παλικάρια παρατάνε τα ζάρια **G**

κι ανταμώνουν στου δρόμου τη γωνιά **H**

Στου παραδείσου τα μπουζούκια θα με πας **a**

κι αφού χορέψουμε και πάψει ο σαματάς **H e**

Εφτά τραγούδια θα σού πω, για να διαλέξεις το σκοπό | 2x

που θα μού πεις για να σού πω το σ' αγαπώ **F# h** | 2x

Ο κυρ-Αντώνης

Χατζηδάκις

d Ο κυρ-Αντώνης πάει καιρός που ζούσε στην αυλή^A
A μ' ένα κανάτι κι ένα κρεβάτι και με κρασί πολύ^d
Είχε δυό μάτια γαλανά κι ακτένιστα μαλλιά
κι ένα λουλούδι πάντα φορούσε στα ρούχα τα παλιά

Ax **B** κυρ-Αντώνη πώς σ' αγαπάμε και μαζί σου τ' άστρα ππδάμε^D
D# Τις φωτιές για σένα μετράμε ώσπου να 'ρθει βροχή^d
Και τον θυμό σου πάντα ξεχνάμε σαν πουλιά μαζί τριγυρνάμε^D
D# σαν παιδιά με σένα γελάμε σαν κάνεις προσευχή^A

Ο κυρ-Αντώνης βιάζεται να πάει να κοιμηθεί
γιατί το βράδι στα όνειρά του θέλει να θυμηθεί
Ότι ποτέ δεν έζησε, μες στ' όνειρό του ζει
μα n νύχτα φεύγει και λυπημένο τον βρίσκει n χαραυγή

Ax κυρ-Αντώνη...

Μα ένα βράδι ο κυρ-Αντώνης στρώνει να κοιμηθεί
κι όταν ξυπνάμε τον καρτεράμε στην πόρτα να βρεθεί
Μα ο κυρ-Αντώνης δεν θα βγει ποτέ του στην αυλή
αφού για πάντα μες στ' όνειρό του θέλησε πια να ζει

Η Περιμπανού

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Περιμπανού τη λέγαν τα παιδιά, Περιμπανού
κι ήτανε δεκαπέντε χρονών
Έγραφε τ' όνομά της στον καθρέφτη τ' ουρανού
μ' ενός πνιγμένου γλάρου φτερό

Μα της ζωής το κύμα το παράφορο
σάρωσε βάρκες και κουπιά
Και στο μεγάλο κόσμο τον αδιάφορο
ποιός τη θυμάται τώρα πια

Περιμπανού την έλεγα κι εγώ, Περιμπανού
κι ας μη με είχε ακούσει κανείς
Έμοιαζε με κοκύλι στο βυθό του αυγερινού
προτού καρδιά μου πέτρα γενείς

Μα της ζωής το κύμα...

Θάλασσα πλατιά

Χατζηδάκις / Ρούσσος

a Θάλασσα πλατιά, σ' αγαπώ γιατί μού μοιάζεις

G Θάλασσα βαθιά, μιά στιγμή δεν πουκάζεις

F λες κι έχεις καρδιά

την καρδιά μου τη μικρούλα τη φτωχιά **a**

Όνειρα τρελά που πετούν στο κύμα πάνω

Φτάνουν στην καρδιά και τα νιάτα μας ξυπνάνε

Όνειρα τρελά

και οι πόθοι φτερουγίζουν σαν πουλιά

A Έχω έναν καμό που με τρώει γλυκά και με λιώνει

d Έχω έναν καμό, **H** θα ρθω να στον πω

αδερφή μου εσύ θάλασσα που σ' αγαπώ **E**

Κύματα πουλιά, στα ταξίδια σας που πάτε

τα αλαργινά, την πικρή μου λύπη πάρτε

κι από κει μακριά

να μού φέρετε και μένα τη χαρά

Κύματα πουλιά...

Ο εφιάλτης της Περσεφόνης

Χατζηδάκις/Γκάτσος

Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι άγρια μέντα
κι έβγαζε η γη το πρώτο της κυκλάμινο
Τώρα χωριάτες παζαρεύουν τα τσιμέντα
και τα πουλιά πέφτουν νεκρά στην υψηλάμινο

Κοιμήσου Περσεφόνη στην αγκαλιά της γης | 2x
Στου κόσμου το μπαλκόνι ποτέ αλλά μνη ξαναβγείς | 2x

Εκεί που σμίγανε τα χέρια τους οι μύστες
ευλαβικά πριν μπουν στο θυσιαστήριο
Τώρα πετάνε τα αποτσίγαρα οι τουρίστες
και το καινούργιο παν να δουν διυλιστήριο

Κοιμήσου Περσεφόνη...

Εκεί που η θάλασσα γινόταν ευλογία
κι ήταν ευχή του κάμπου τα βελάσματα
Τώρα καμιόνια κουβαλάν στα ναυπηγεία
Άδεια κορμιά, σιδερικά, παιδιά κι ελάσματα

Κοιμήσου Περσεφόνη...

Οδός ονείρων

Χατζηδάκις

Δ Κάθε κήπος *Δ* έχει μιά φωλιά *Δ* για τα πουλιά

Δ Κάθε δρόμος *Δ* έχει μιά καρδιά *Δ* για τα παιδιά

B Μα κυρά μου εσύ, σαν τι να λες με την αυγή

g και κοιτάς τ' αστέρια που όλο πέφτουν σα βροχή *A*

Δώς μου τα μαλλιά σου να τα κάνω προσευχή

για να ξαναφρίσω το τραγούδι απ' την αρχή

Κάθε σπίτι κρύβει λίγη αγάπη στη σιωπή

μα ένα αγόρι έχει την αγάπη για ντροπή

Μα κυρά μου εσύ...

Κάθε σπίτι κρύβει λίγη αγάπη στη σιωπή

μα ένα αγόρι έχει την αγάπη για ντροπή

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο

Χατζηδάκις

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο **ε** δεν μιλάν **ε** με τον καιρό **ε**

Μόνο πέφτουν στα ποτάμια για να πιάσουν το σταυρό **E**

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο κυνηγούν ένα τρελό **E**

τον επνήγουν με τα χέρια και τον καίνε στο γιαλό **ε**

Έλα κόρον της σελήνης, κόρον του αυγερινού **C G C**

να χαρίσεις στα παιδιά μας λίγα χάδια του ουρανού **E**

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο κυνηγάνε τους αστούς

Πετσοκόβουν τα κεφάλια από εχθρούς κι από πιστούς

Τα παιδιά κάτω στον κάμπο κόβουν δεντρολιβανιές

και στολίζουν τα πηγάδια για να πέσουν μέσα οι νιές

Τα παιδιά μες στα χωράφια κοροιδεύουν τον παπά

τού φοράνε όλα τ' άμφια και τον παν στην αγορά

Έλα κόρον της σελήνης...

Τα παιδιά δεν έχουν μνήμη, τους προγόνους τους πουλούν

κι ό, τι αφπάξουν δεν θα μείνει, γιατί ευθύς μελαγχολούν

Το μεθυσμένο κορίτσι

Χατζηδάκις

e Μες στο κρύο, μες στ' αγιάζι το **a** κορίτσι μου βουλιάζει
D το σκεπάζει τ' αναψυλλοτό **G**
Χύθηκαν τα ξεροβόρια, σπαν τα ζάρια τρία αγόρια
το κορίτσι κλαίει σαν το Χριστό

G Μεθάει κι ανοίγει μιά τρελή **C D G** πληγή

C Το στόμα γίνεται πληγή **G**

G Έχει το μίσος φτιάξει φυλακτό **C D G**

e Παίζει στο **a** θάνατο κρυφτό **H**

Έχει στα μαλλιά κορδέλες, στο κορμί της χίλιες βδέλες
και στο πλάι το Χάροντα σκυφτό

Απ' τα μάτια της δυό στάλες κι απ' τα χέρια πέφτουν κι άλλες
Ο καημός κτυπάει σαν κεραυνός
Ποιός της έδωσε μαχαίρι, ποιός αγέρας θα τη φέρει
για ν' αστράψει ο μαύρος ουρανός

Με το μαχαίρι κόβει τη σιωπή
κι είναι μιά πέτρα σκυθρωπή
Πλέκει τα χέρια, κάνει προσευχή
Ποιός θα της δώσει μιάν ευχή
Μες στο κρύο, μες στ' αγιάζι το κορίτσι μου βουλιάζει
πεθαμένο τρέχει στη βροχή

Ο Κεμάλ

Χατζηδάκις/Γκάτσος

a B a G F E a E a

a Στης ανατολής τα μέρη μιά φορά **e** κι έναν καιρό
ήταν **a** **G** **F**, **E** **a** **E** **a**
Στη Μοσούλη, στη Βασόρα, στην παλιά τη χουρμαδιά
πικραμένα κλαίνε τώρα της ερήμου τα παιδιά
a **G** **C** **G** **F** **G** **F**
Μα ένας νέος από σύν και γενιά βασιλική
κρυφακούει το μοιρολόι και τραβάει κατά κεί
Τον κοιτάν οι βεδουίνοι με ματιά λυπτερή
κι όρκο στο Αλλάχ τους δίνει πως θ' αλλάζουν οι καιροί

Σαν ακούσαν οι αρχόντοι του παιδιού την αφοβιά
ξεκινάν με λύκου δόντι και με λιονταριού προβιά
Απ' τον Τίγρη στον Ευφράτη κι απ' τη γη στον ουρανό¹
κυνηγάν τον αποστάτη, να τον πιάσουν ζωντανό
Πέφτουν πάνω του τα στίφη σαν ακράτητα σκυλιά
και τον πάνε στο Χαλίφη να τού βάλει τη θηλιά
Μαύρο μέλι, μαύρο γάλα ήπιε εκείνο το πρωί
πριν αφήσει στην κρεμάλα τη στερνή του την πνοή

Με δυό γέρικες καμπήλες κι ένα κόκκινο φαρί²
στου παράδεισου τις πύλες ο προφήτης καρτερεί
Πάνε τώρα χέρι-χέρι κι είναι γύρω συννεφιά
μα της Δαμασκού τ' αστέρι τους κρατούσε συντροφιά
Σ' ένα μήνα, σ' ένα χρόνο βλέπουν μπρός τους τον Αλλάχ
που απ' τον ψηλό του θρόνο λέει στον άμυναλο Σεβάχ
Νικημένο μου αστέρι, δεν αλλάζουν οι καιροί
με φωτιά και με μακαίρι πάντα ο κόσμος προχωρεί

Αθανασία

Χατζηδάκις/Γκάτσος

e Τι ζητάς Αθανασία στο μπαλκόνι μου μπροστά^C
D δε μού δίνεις σπηλασία κι **n** καρδιά μου πώς βαστά^H
Σ' αγαπήσανε στον κόσμο βασιλιάδες, ποιητές
κι ένα κλωναράκι δυόσμο δεν τούς χάρισες ποτές

e Είσαι σκληρή σαν του^C θανάτου τη γροθιά^H
μα ήρθαν καιροί που σε πιστέψανε βαθιά^e
Κάθε γενιά δική της θέλει να γενείς
Ομορφονιά, που δεν σε κέρδισε κανείς

Τι ζητάς Αθανασία στο μπαλκόνι μου μπροστά
ποιά παράξενη θυσία **n** ζωή να σού χρωστά
Ήρθαν διψασμένοι Κροίσοι, ταπεινοί προσκυνητές
κι απ' του κάπου σου τη βρύση δεν τους πότισες ποτές

Είσαι σκληρή...

Στου Διγενή τ' αλώνια

Χατζηδάκις/Γκάτσος

D Ψηλά στου Διγενή τ' αλώνια
D τις νύχτες του καλοκαιριού
του κάτω κόσμου τα **D** τελώνια | 2x
g με λεν τρελή του φεγγαριού **D** | 2x
Ψηλά στου Διγενή τ' αλώνια
τις νύχτες του **A** καλοκαιριού **D**

Μα εγώ χρυσόβουλο κρατάω
από καιρούς βυζαντινούς
και τ' άγρια βάθη που κοιτάω | 2x
δεν τα ρωράει ανθρώπου νους | 2x
Μα εγώ χρυσόβουλο...

Ψηλά στου Διγενή τ' αλώνια
στον τάφο του νεκρού παλικαριού
τα νυκτοπούλια κάτω απ' τ' άστρα | 2x
με λεν τρελή του φεγγαριού | 2x
Ψηλά στου Διγενή...

Το παιδί από την Κρήτη

Χατζηδάκις/Μπουρμπούλης

Το παιδί από την Κρήτη που το λέγανε Κοσμά^A
το δικάσανε μιά Τρίτη σε ισόβια δεσμά^d
Ήταν κρύο το φεγγάρι, κρύο, αλουμίνιο
σαν τα βράδια του Γενάρη πάνω από τ' Αγρίνιο^{A d}

Στο ποτήρι το κρασί του έμεινε ατελείωτο
Του 'καναν τα χρόνια χιόνια και τον βίο αβίωτο
Παραπεταμένος είσαι μάγκα μου σε μιά γωνιά
Γειά σου κόσμε σιδερένιε, γειά σου χάρτινε ντουνιά

Έγραφε σε κάθε τοίχο άλλο ένα τετράμυνο
Να 'σουνα ζωή βροχούλα, να 'μουνα κυκλάμινο
Θάνατος μες στο κορμί του έφτασε ανοιξιάτικα
και χτυπούσαν οι καμπάνες σαν τρελές νυχτιάτικα

Λησμονημένη

Χατζηδάκις

G Σηκώθηκεν ο άνεμος και σκίζει τα πανιά μας

G Πέφτει βροχή και μούσκεψε τα πιο κρυφά όνειρά μας

Μα εσύ μικρή, τρελή και παραπονημένη

C G D G το 'λεγες πως θα γίνουσαν μικρή λησμονημένη

C G το 'λεγες πως θα γίνουσαν μικρή λησμονημένη

Σε πάτησαν τα πόδια μας, σε μάτωσε η καρδιά μας

Σού σπάσανε τα κόκαλα τα αρσενικά παιδιά μας

Κι όταν ξερή κι αναίσθητη σε πέταξαν στο χώμα

ποιός τάχα σε θυμήθηκε, έτσι θλιμμένη, μικρή, λησμονημένη

ποιός τάχα σε θυμήθηκε, έτσι χαμένη, μικρή, λησμονημένη

Το φίλο μας που χάσαμε

Χατζηδάκις

a B a B a E a

Το φίλο μας που χάσαμε μιάν άδικη στιγμή
κανείς δε θα τον ξαναδεί να γέρνει ευλαβικά
στον επιτάφιο αποθραύσις, στον άμω μου ολονυκτίς
και το πρωί, νωρίς νωρίς στο θάνατό του οριστικά C

C Ποιός ήταν ποιός, ποιός ήταν ποιός και πού 'χε γεννηθεί G
G κανείς δεν ξέ-, κανείς δεν ξέ-, δεν ξέρει να το πει C
C Ήτανε νέος, σκεδόν παιδί C E και φίλος μας ως το πρωί

a Τώρα κανείς δεν περιμένει να τον δει E
απ' τη γωνιά του δρόμου να μάς προσκαλεί a
a Μιά σφαίρα αστόχαστη μες τις πολλές και ξαφνική F
τον πήρε μες σε μιά στιγμή, άδικη και πικρή στιγμή a

E Και τον ανάγκασε να ζει, αν ζει (3x)
d στον ουρανό ή μες στη γη, κανείς δεν ξέρει να το πει a

a Τον φίλο που αγαπήσαμε σε χρόνια μυστικά F A d
κι έγινε εικόνα μαγική ενός καιρού που δεν γυρνά a
a Ένός παιδιού που μάς κοιτά με λύπη κι απορεί d
Γιατί να φύγει ξαφνικά για πάντα ένα πρωί a

Μη μιλάς άλλο γι αγάπη

Σαββόπουλος

DΜία η άνοιξη, ένα το σύννεφο, χρυσή βροχή
e βροχή που χόρευε σε κάμπιο **A** ωριμό ως το πρωΐ
Σαν στάχυα έλυσες πάνω στους ώμους μου χρυσα μαλλιά
Σαν στάχυ χόρεψες, σαν στάχυα αμέτρητα ήταν τα φιλιά

DΜη μιλάς άλλο γι αγάπη, η αγάπη είναι παντού^G
DΣτην καφδιά μας, στη ματιά μας, τρώει τα χείλη, τρώει το νου
Κι όταν θα 'κουμε υποφέρει, καλημέρα θα μάς πει
Θα μάς φύγει, θα ξανάρθει, κι όλο πάλι απ' την αρχή

Μία η θάλασσα, ένας ο ήλιος της, γλάροι λευκοί
Ήλιος και θάλασσα, γλυκό κορίτσι, ζεστό πρωΐ
Πρωΐ κι ορθάνοιξα τα δυό σου πέταλα μ' ένα φιλί
κι εσύ μού χάρισες όλη την άνοιξη σ' ένα κορμί

Μη μιλάς άλλο γι αγάπη...

χθες ήταν έρωτας, χθες ήταν σύννεφο, χρυσή βροχή
χθες ήταν θάλασσα, γλάροις που χόρευε με το πρωΐ
Τώρα είν' η σιωπή, τώρα είν' η λησμονιά κι ο χωρισμός
κι όλα τ' αστέρια του θαρρείς πως έσβησε ο ουρανός

Μη μιλάς άλλο γι αγάπη...

Συννεφούλα

Σαββόπουλος

d
Είκα είκα μιά αγάπη, αχ καρδούλα μου
d που 'μοιαζε συννεφάκι, συννεφούλα μου
Σαν συννεφά-, συννεφάκι φέυγει, ξαναγυρνάει
Μ' αγαπάει τη μιά, την άλλη με ξεχνάει

F
Κι ένα βράδι, κι ένα βράδι, βράδι, αχ καρδούλα μου
B C F
διώχνω ξαφνικά τη συννεφούλα μου
Δεν αντέχω, δεν αντέχω άλλο πια να με γελάει
Μ' αγαπάει τη μιά, την άλλη με ξεχνάει

Κι έρχεται ο Απρίλις, αχ καρδούλα μου
Να κι ο Μάνς, ο Μάνς, συννεφούλα μου
Δίκως δίκως τραγούδι, δάκρυ και φιλί
Δεν είν' ά-, δεν είν' άνοιξη φέτος αυτή

Συννεφούλα, συννεφούλα, να γυρίσεις σού όπω
και τριγύρνα μ' όσους θέλεις κάθε βράδι
Δεν αντέχω, δεν αντέχω άλλο να 'μαι μοναχός
μ' αγαπάς τη μιά κι ας με ξεχνάς την άλλη

Είκα είκα μιά αγάπη...

Λα λα λάλα...

Ζεϊμπέκικο

Σαββόπουλος

*ἀ' αεροπλάνα **F G** και βαπόρια **C F** και με τους φίλους τους παλιούς
F G CF τριγυρνάμε στα σκοτάδια κι όμως εσύ δεν μάς ακούς
Δεν μάς ακούς που τραγουδάμε με φωνές ηλεκτρικές
F G C μες στις υπόγειες στοες
F C E Ωσπου οι τροχιές μας συναντάνε τις βασικές σου τις αρχές*

Ο πατέρας μου ο Μπάτης ήρθε απ' τη Σμύρνη το εικοσιδύο
κι έζησε πενήντα χρόνια σ' ένα κατώτι μυστικό
Σ' αυτό τον κόσμο όσοι αγαπούνε τρώνε βρώμικο ψωμί
έλεγε ο Μπάτης μιά Κυριακή
Κι οι πόθοι τους ακολουθούνε υπόγεια διαδρομή

Χθες το βράδι είδα έναν φίλο σαν ξωτικό να τριγυρνά
πάνω στη μοτοσικλέτα και πίσω τρέχανε σκυλιά
Σήκω ψυχή μου, δώσε ρεύμα, βάλε στα ρούχα σου φωτιά
βάλε στα όργανα φωτιά
Να τιναχτεί σαν μαύρο πνεύμα η τρομερή μας η λαλιά

Η Δημοσθένους λέξις

Σαββάπουλος

Κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή κανείς δε θα με περιμένει
Οι δρόμοι θα 'ναι αδειανοί κι η πολιτεία μου πιο ξένη
Τα καφενεία όλα κλειστά κι οι φύλοι μου ξενιτεμένοι
Αέρας θα με παρασέρνει κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή

Κι ο ήλιος θα αποκοιμηθεί μες στα ερείπια της Ολύνθου
Θα μοιάζουν πράγματα του μύθου κι οι φύλοι μου και οι εχθροί
Μαρμαρωμένοι θα σταθούν οι ρόπτορες κι οι λωποδύτες
ζητιάνοι, εταίρες και προφήτες, μαρμαρωμένοι θα σταθούν

Μπροστά στην πύλη θα σταθώ με τις κουβέρτες στη μασκάλη
κι αργοκουνώντας το κεφάλι θα καιρετίσω το φρουρό
Χωρίς βουλή, χωρίς Θεό, σαν βασιλιάς σ' αρχαίο δράμα
θα πω τη λέξη και το γράμμα, μπροστά στην πύλη θα σταθώ

Στη συγκέντρωση

Σαββάσιος

Α πλατεία ήταν γεμάτη

από το νόμα που 'χει κάτι απ' τις φωτιές

Στις γωνίες και στους δρόμους

από συντρόφους οικοδόμους, φοιτητές

Και εσύ έφεγγες στη μέση όλου του κόσμου κι ήσουν φως μου
κατακόκκινη νιφάδα σε γιορτή

Σε γιορτή που δεν ξανάδα στη ζωή μου τη σκυφτή

Η πλατεία ήτανε άδεια

και τρελός απ' τα σημάδια σαν σκυλί

Με συνθήματα σχισμένα

σ' έναν έρωτα για σένα έχω κυθεί

Στ' αμφιθέατρο σε ψάχνω, στους διαδρόμους και τους δρόμους
και ζητώ πληροφορίες και υλικό

Να φωτίσω τις αιτίες που μ' αφήνουνε μισό

Η πλατεία είναι γεμάτη

κι απ' το πρόσωπό σου κάτι έχει καθεί

Στον αγώνα του συντρόφου

στην αγωνία αυτού του τόπου για ζωή

Στα παιδιά και στους εργάτες, στους πολίτες, στους οπλίτες
στα πλακάτ και τη σκανδάλη που κτυπά

Η συγκέντρωση ανάβει κι όλα είναι συνειδητά

Άγγελος εξάγγελος

Σαββατούλος

Άγγελος εξάγγελος μάς ^Dήρθε από μακριά

γερμένος πάνω σ' ^Dένα δεκανίκι^{e D e}

Δεν ήξερε καθόλου, μα καθόλου να μιλά^D

και είχε γλώσσα μόνο για να γλείφει^{D e}

Τα νέα που μάς έφερε ήταν όλα μιά ψευτιά
κι ακούγονταν ευχάριστα στ' αυτή μας
Γιατί έμοιαζε μ' αλήθεια η κάθε του ψευτιά
κι ακούγοντάς τον ησύχαζε η ψυχή μας

Έστησε το κρεβάτι του πίσω απ' την αγορά
κι έλεγε καλαμπούρια στην ταβέρνα
Μπαινόβγαινε κεφάτος στα κουρεία και στα λουτρά
και κάζευε τα ψάφια μες στη στέρνα

Και πέρασε ο χειμώνας κι ήρθε η καλοκαιριά
κι ύστερα πάλι ξανάρθανε τα κρύα
Ωσπου κάποιο βραδάκι, τι τού 'ρθε ξαφνικά
κι άρχισε να φωνάζει με μανία

Τα πόδια μου καίκανε σ' αυτή την ερημιά
Η νύχτα εναλάσσεται με νύχτα
Τα νέα που σάς έφερα, σάς κάιδεψαν τ' αυτιά
μ' απέχουνε πολύ απ' την αλήθεια

Αμέσως καταλάβαμε τι πήγαινε να πει
και τού 'παμε να φύγει μουδιασμένα
Αφού δεν είχε νέα ευχάριστα να πει
καλύτερα να μη μάς πει κανένα

Οι δεκαπέντε

Σαββάσιος

E Κοράκου χρώμα τα μαλλιά κι ασπρίσανε **A**

E Απ' τη μεριά της εξορίας γυρίσανε **A**

E Το σπίτι αδειανό, σβησμένη η φωτιά, ο κάμπος πληγή **A**

E Ο τάφος μικρός, η μάνα δε ζει κι ένα πουλάκι λαλεί **A**

A Το σπίτι αδειανό, σβησμένη η φωτιά, ο κάμπος πληγή **A**

A Ο τάφος μικρός, η μάνα δε ζει **G** κι ένα πουλάκι λαλεί **A**

A Εύμαστε οι πρώτοι κι ακολουθάνε αναστημένοι κύλιοι νεκροί **D**

A Νέοι καιροί ξημερώνουνε πάλι, να η φωτιά, να η ζωή **D**

Πατέρας-γιός πρώτη φορά φιλήθηκαν

Γνώρισε ο κόσμος τ' άσπρα μαλλιά, θυμήθηκαν

Σπαθίζει τις πίκρες ήλιος λαμπρός, στους δρόμους γιορτή

Τραγούδια ανεμίζει πλήθος λαός κι ένα πουλάκι λαλεί

Το σπίτι αδειανό, σβησμένη η φωτιά, ο κάμπος πληγή

Ο τάφος μικρός, η μάνα δε ζει κι ένα πουλάκι λαλεί

Εύμαστε οι πρώτοι κι ακολουθάνε αναστημένοι κύλιοι νεκροί

Νέοι καιροί ξημερώνουνε πάλι, να η φωτιά, να η ζωή

Βιετνάμ γιέ-γιέ

Σαββόπουλος

D Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν το ρύζι, πυρπόλησαν το ρύζι

D Στη Σαιγκόν δεν μπόραες να ζήσεις

Δε σου 'φτανε ο αέρας για να ζήσεις

h Τώρα, κρυμμένος στο ποτάμι, ανασαινεις

G Φο-Μι-Τσιν, ανασαινεις

G Ανασαινεις με καλάμι, με καλάμι

D Γιέ **G** **h** **D** **h** **D** **G** **D**
Γιέ γιέ-γιέ γιέ...

Ο καιρός θα 'ταν όμορφος στο δάσος, θα 'ταν όμορφος στο δάσος

Αν δεν κουφαίνονταν τα φύλλα απ' τον κρότο

Αν δεν πάγωνε ο ήλιος απ' το δρόμο

Ει, τα παιδιά αν δεν τρώγανε σκουπίδια

Η βροχούλα αν δεν έκαιγε καλύβια

Ο καιρός θα 'ταν όμορφος στο δάσος

Γιέ γιέ-γιέ γιέ...

Φο-Μι-Τσιν, τι θα 'κανες στ' αλήθεια, τι θα 'κανες στ' αλήθεια

Τα παιδιά αν δεν τρώγανε σκουπίδια

Η βροχούλα αν δεν έκαιγε καλύβια

Το κορίτσι σου θα 'παιρνες για βόλτα χέρι-χέρι

Φο-Μι-Τσιν, χέρι-χέρι

Στο δάσος για βολτίτσα χέρι-χέρι

Γιέ γιέ-γιέ γιέ...

Οι παλιοί μας φίλοι.

Σαββάσιος

Εν, μού το πεις, οι παλιοί μας φίλοι, μην το πεις
για πάντα φύγαν
Εν, το 'μαθα πια, τα παλιά βιβλία, τα παλιά τραγούδια
για πάντα φύγαν
Πέρασαν οι μέρες που μάς πλήγωσαν
οι μέρες που μάς πλήγωσαν
Γίνανε παιχνίδι στα χέρια των παιδιών

Η ζωή αλλάζει, δίκως να κοιτάζει τη δικιά σου
μελαγχολία

Κι έρχεται η στιγμή για ν' αποφασίσεις με ποιούς θα πας
και ποιούς θ' αφήσεις

Πέρασαν για πάντα οι παλιές ιδέες
οι παλιές αγάπες, οι κραυγές
Γίνανε παιχνίδι στα χέρια των παιδιών

Όμορφη είν' αυτή η στιγμή, να το ξαναπώ, όμορφη
να σάς μιλήσω

Βλέπω πυρκαγιές πάνω από λιμάνια, πάνω από σταθμούς
κι είμαι μαζί σας

Όταν ο κόσμος μας θα καίγεται

Όταν τα γιοφύρια πίσω μας θα κόβονται, εγώ
θα είμαι εκεί να σάς θυμίζω τις μέρες τις παλιές

Παράγκα

Σαββόπουλος

a Όπου κοιτάζω να κοιτάζεις
G δόλη η Ελλάδα ατέλειωτη παράγκα
Παράγκα, παράγκα, παράγκα του χειμώνα
κι εσύ **d** μιλάς σαν πτώμα

Ο λαός, ο λαός στα πεζοδρόμια
κουλούρια ζητάει και λαχεία
Κοπάδια, κοπάδια, κοπάδια στα υπουργεία
αιτήσεις για τη Γερμανία

Κυράδες, φιλάνθρωποι παπάδες
εργολαβίες, ψαλμωδίες και καντάδες
Η Ευανθούλα κλαίει πριν να κοιμηθεί
την παρθενιά της βγάζει στο σφυρί

a Στα γύπεδα η Ελλάδα αναστενάζει
G στα καφενεία μπιλιάρδο, καλαμπούρι και χαρτί
a Στέκει στο περίπτερο, διαβάζει
φυλλάδες με μιάμιση δραχμή

a Όχι, όχι, αυτό δεν είναι τραγούδι
F Είν' η τρύπια στέγη μιάς παράγκας
Είν' η γόπα που μάζεψε ένας μάγκας
κι ο χαφιές που μάς ακολουθεί

Εγερτήριο

Σαββόπουλος

D ήλιος κόκκινος ζεστός *e A* στάθηκε στην κάμαρά μου
Εύπνοσε όλη η πολιτεία κάτω απ' τα παράθυρά μου
Το παιδί πάει στο σχολειό του κι ο εργάτης στη δουλειά
Πρωινά δυό μάτια ανοίγει όμορφη μιά κοπελιά

D Ε, ε, ήλιε, ήλιε αρκηγέ
δως το σύνθημα εσύ *G* κι η *A* χαρά θ', αναστηθεί
A Το σκοτάδι θα πεθάνει και θ' ανάψει η *D* χαραυγή

Ο εργάτης βλαστημάει και τραβάει για το σταθμό
Να ο ήλιος ανεβαίνει σα σημαία στον ουρανό
Μπρός στης φάμπρικας την πύλη ο εργάτης σταματά
Όμορφη η μέρα γνέφει κι απ' το ρούχο του τραβά

Ε, ε, σύντροφέ μου αχ τι κακό¹
μέρα μ' ήλιο σαν κι αυτό να την τρώει τ' αφεντικό

Σήκω ήλιε πιο ψηλά να σε δούνε τα παιδιά
Δες, χορεύει η κοπελιά με στεφάνη στα μαλλιά
Τα παιδιά θα μεγαλώσουν, θ' αγαπούν την κοπελιά
κι όλα τότε θαν' δικά μας, ήλιος, ουρανός, χαρά

Σαν τον καραγκιόζη

Σαββόπουλος

Κείνο που με τρώει, κείνο που με σώζει
είναι π' ονειρεύομαι σαν τον καραγκιόζη
Φύλους και εχθρούς στις φρικτές μου πλάτες
όμορφα να σπάω, σαν να ταν επιβάτες

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή^D
ποιό φορείο θα μάς κουβαλήσει^A
Βάλε στη σκιά σου τούτο το παιδί^G
που δεν έχει σώμα να ψυφίσει, να ψυφίσει^{B A E}

Σαν κουκιά μετρώ τα λόγια του καμπούρη
πισω απ' το λευκό πανί, μεσα απ' το κιβούρι
Μα όσο κι αν μετρώ, κάτι περισσεύει
Τρύπια είν' η αγάπη μας και δε μάς προστατεύει

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή^D
κόκκινο αυγό ή καρναβάλια
Μέσα από την κάλπη, τη στατιστική
μάς κοιτάει ο Χάρος και τού τρέχουνε τα σάλια

Σαν σκιές γλιστρούν λόγια και εικόνες
κάρα σκουπιδιάρικα φεύγουν οι χειμώνες
Κι αν δεν ντρέπεσαι να γυρίσεις πίσω
έλα στην παράσταση να σε γιουχαίσω

Λευκό μου σεντονάκι, λάμπα μου τρελή^D
ποιά αγάπη τάχα μάς φυσάει
Βάλε στη σκιά σου τούτο το παιδί^G
που δεν έχει απόψε πού να πάει, πού να πάει

Οι μάγοι

Σαββόπουλος

E Σε μιά στιγμή ανάβουν τα φώτα

E κι η μουσική μάς **a** φέρνει τους μάγους στη σκηνή
Αρχίσαν πάλι τ' αστεία οι παλιάτσοι
κι ο σκοινοβάτης ιδρώνει, ιδρώνει στο σκοινί

A Τόση ομορφιά **E** δεν είδες πουθενά

A τους μάγους, τους παλιάτσους με τα κόκκινα σκουφιά

E Σαν βγαίνουν στη σειρά ξεφαντώνουν τα παιδιά

A και μέσα απ' το καπέλο βγαίνουνε **H** χίλια πουλιά

Όταν μιά μέρα και συ θα δακρύσεις
την ώρα που ο μαγος θριαμβεύει στη σκηνή
Καθώς σε κοροϊδεύει ο παλιάτσος
και το ταμπούρλο οργιάζει και κλαίει το βιολί

Τότε τη δική μου θα νιώσεις την ψυχή
που κάθε βράδι γίνεται λατέρνα σε γιορτή
Του τσίρκου τους ανθρώπους ανταμώνει στη σκηνή
μαζί τους υποκρίνεται για σένα θεατή

Ο πολιτευτής

Σαββόπουλος

D..
Αύτά τα λόγια με σφίξανε σαν πένσα
τα είπε χθες το βράδι μιά ψυχή
Κι ένας φαλάκρας απ' έξω κι από μέσα
χαμογελούσε, ναι, γιατί να σκοτιστεί

D..
Θύμάσαι που βαλάντωνες εκεί στην εξορία
και διάβαζες και Ρίτσο και αρχαία τραγωδία
Τώρα κοκορεύεσαι απάνω στον εξώστη
D και μιλάς στο πόπολο σαν το *A* *D* ναυαγοσώστη

G
Στη φοιτητριούλα που σ' έχει ερωτευτεί *d*
G θα σε καταγγείλω, *A* *D* πολιτευτή

Εκείνο που υψώνεται και σε εκμηδενίζει
είναι της καρδούλας μου το φως που ξεκειλίζει
Κι ό, τι σε γλιτώνει και σου δίνει την αιτία
είναι που χρειάζεται κι η γραφειοκρατία

Στη φοιτητριούλα ..

Ο πρώτος προβοκάτορας απ' όλους στη ζωή μου
είναι η αφεντιά σου που αντιγράφει τη φωνή μου
Άλλαξες το σώμα μου με έπιπλα και σκεύη
σαν τον αριστεροχουντισμό που σε βολεύει

Στη φοιτητριούλα ..

Τζάμπα χαραμίζει, θα πάω να τής πω
το νεανικό της και αγνό ενθουσιασμό

Χαρά, να σε γιαούρτωνα εκεί που ροτορεύεις
Εκεί που με χειροκροτάς χωρίς να το πιστεύεις
Παίρνεις την αλήθεια μου και μού την κάνεις λιώμα
Απ' το πόδι με τραβάς βαθιά μέσα στο χώμα

Σα ρεμπέτικο παλιό

Σαββόπουλος

F# Τα ξεπούλησα φτηνά, το χαλί μου, τα ρούχα και το μπρίκι
Είμαι άφρωστος παιδιά, ο γιατρός μού συμβούλεψε ταξίδι

Κι είπα **g#** γειά-χαρά σου στον Αντύπα | 2x

κι άφησα **C#** ξωπίσω μου μιά τρύπα | 2x

C# Οποιος αδερφός δε συμφωνεί

ας **g#** έρθει κι ας μού δώσει ένα φιλί **F#**

Τα καλύτερα παιδιά κουράστηκαν και γύρισαν στο σπίτι
Το ξημέρωμα αργεί και δεν βρίσκεται παρέα για ξενύχτι

Στέκομαι στη στάση το βραδάκι

Ax, πάει το χρυσό καλοκαιράκι | 2x

κι οι τουρίστες φορτωθήκαν το δισάκι

Σα ρεμπέτικο παλιό σβήνει η φωνή μου και σκορπάει

Πουθενά στον τόπο αυτό η μπογιά μου τώρα πια δεν περνάει

Κι είπα γειά-χαρά σου...

Ας κρατήσουν οι χοροί

Σαββάσης Λόγος

Ας κρατήσουν οι χοροί *D G* και θα βρούμε αλλιώτικα
στέκια επαρχιώτικα, βρε
Ωσπου η σύναξις *D G* αυτή σαν χωριό αυτόνομο να ξεδιπλωθεί *G*
Μέχρι τα *e* ουράνια σώματα με πομπούς και με κεραίες *H*
φτιάχνουν οι Έλληνες κυκλώματα κι ιστορία οι παρέες

Κάνει ο Γιώργος την αρχή, είμαστε δεν είμαστε
τύποι δεν είμαστε, βρε
Κι ο Γιαννάκης τραγουδεί, άμα είν' όλα άγραφα κάτι θα βγει
Και στης νύχτας το λαμπάδιασμα να κι ο Άλκης ο μικρός μας
Για να σμιξει παλιές κι αναμμένες τροχιές με το ροκ του μέλλοντός
μας

Ο ουρανός είναι φωτιές, ανεμομαζώματα, σπίθες και κυκλώματα, βρε
Και παρέες λαμπερές το καθρεπτισμά τους στις ακρογιαλιές
Κι είτε με τις αρχαιοτητες, είτε με ορθοδοξία
των Ελλήνων οι κοινοτητες φτιάχνουν άλλο γαλαξία

Να κι ο Μπάμπης που έχει πιεί, κι η Λυδία ντρέπεται
που όλο εκείνη βλέπετε, βρε
Κι ο Αχιλλέας με τη Ζωή μπρος στην Πολαρόντ κοιτούν γελαστοί
Τότε η Έλενα η χορεύτρια σκύβει στη μεριά του Τάσου
και μάτια κλειστά, τραγουδούν αγκαλιά Εθνική Ελλάδος γειά σου

Τι να φταίει η Βουλή, τι να φταίν οι εκπρόσωποι
έρημοι και απρόσωποι βρε
Αν πονάει η κεφαλή, φταίει η απρόσωπη αγάπη που έχει βρει
Μα η δικιά μου έχει όνομα, έχει σώμα και θροσκεία
και παπού σε μέρη αυτόνομα μέσα στην Τουρκοκρατία

Να μάς έχει ο Θεός γερούς, πάντα ν' ανταμώνουμε
και να ξεφαντώνουμε, βρε
Με χορούς κυκλωτικούς κι άλλο τόσο ελεύθερους, σαν ποταμούς
Και στης νύχτας το λαμπάδιασμα να πυκνώνει ο δεσμός μας
και να σμίγει παλιές κι αναμμένες τροχιές με το ροκ...

Η κυρία Μάρω

Σαββάσιος

F# E F# A H A F#

Στην υγρή μας την αυλή στρώνει για να κοιμηθεί
η κυρία Μάρω

Κλαίνε ακόμα κι οι σκληροί, μα έχει απόφαση σωστή
η κυρία Μάρω

F# Θεία Μάρω, καλέ θεία Μάρω, αύριο
φύλαξε και για μάς λίγο χαλβά
F# Θεία Μάρω, καλέ θεία Μάρω, αύριο
πες μας για δράκους, πες μας για σπαθιά G F#

Τηλεόραση φτηνή, ψυγεία, δόσεις, γιωταχί^ς
και οικοδομές
Πριζουνίκ, πρατήρια και χρηματιστήρια
και διακοπές

Θεία Μάρω...
Στην κάμαρή σου περίμενέ μας αύριο
καθισμένη στο χαμπλό σοφά

Την αλήθεια την πικρή δε θα την πω, μην τρελαθεί
η κυρία Μάρω
Το χεράκι της θα κρατώ, δίπλα στο τζάκι θα τη βρω
την κυρία Μάρω

Θεία Μάρω...
Θεία Μάρω, στην ποδιά σου αύριο
θα γείρουμε σαν ορφανά παιδιά

Το περιβόλι

Σαββάπουλος

E Κάτι αλήθεια συμβαίνει εδώ, κάτι μυστικό

E Κάτι πλούσιο και παράξενο, σαν τοπίο του βυθού

E Ανθισμένες κερασιές κι απόγευμα ζεστό

και πολύχρωμο χορτάρι, ναι, για ν' αποκοιμηθώ

Αμαξάκια κάτασπρα φεύγουν απαλά

και μάς φέρνουνε σε σένανε, στα μέρη τα παλιά

Στο γαλάζιο θρόνο σου χρυσό μανδύα φοράς

και σε δυό λιοντάρια ήμερα τα πόδια σου ακουμπάς

Τόσα χρόνια πάλευα μόνος στα τυφλά

και ταξίδεψα κι αφρώστησα και πέρασα πολλά

Τώρα όμως πλάι σου πάλι περπατώ

μες στα χρώματα του κίπου σου και μέσα στο νερό

Αμαξάκια κάτασπρα φεύγουν απαλά

και μάς φέρνουνε σε σένανε, στα μέρη τα παλιά

Κοντά μου φωσφορίζοντας, σκύβεις και με φιλάς

για τη νύχτα με σκεπάζεις, ναι, και με παρηγοράς

Οι πίσω μου σελίδες

Σαββόπουλος

D Ξεφύγαν απ' τα χέρια μου **e** οι πίσω μου σελίδες **f#**

D κι ας μού κοστίσαν ακριβά **e** σε **A** κόπους και θυσίες **f#**

D Ει, με περιφρονούνε τώρα και τραβάνε **f#**

σαν τρελες **A** μέσα στη μπόρα

Ει, να, να, να...

Πηγαίνω βόλτα στο σταθμό κι αλλάζω θεωρίες

Καιρός να διώξω απ' το μυαλό τις πίσω μου σελίδες

Ει, ας ταξιδέψουν μοναχές μες στις ξένες

μες στις ξένες τις καρδιές

Ει, τα παιδιά του δρόμου δες πώς αφήνουνε

των γονιών τους τις φωλιές

Ευαίσθητη αθλήτρια, δεν ξέρει τι χρωστάει στον πάνσοφό της εραστή που απόψε παρατάει

Ει, εκατομμύρια μυχανες τυραννάνε

τις φτωχές μας τις ζωές

Ει, οι σελίδες μου οι παλιές τρελαθήκανε

τρελαθήκανε κι αυτές

Τι έπαιξα στο Λαύριο.

Σαββόπουλος

H G#
Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά
F# H
στην αγορά στο Λαύριο
H G# C#
Εύμαι μεγάλος με τιράντες και γιαλιά
F# H
κι όλο φοβάμαι το αύριο
E F# H
Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά
E F# H D#
Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα
E D# G#
και μάς κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
C# F#
όταν ξυπνούν στις δύο ή ώρα

H G# C#
Ζούμε μέσα σ' ένα όνειρο που τρίζει
F# H
σαν το ξύλινο ποδάρι της γιαγιάς μας
G# C#
Μα ο χρόνος ο αληθινός
H D# H F# H
σαν μικρό παιδί είναι εξόριστος
G# C#
Μα ο χρόνος ο αληθινός
H D# G# D# G#
είναι ο γιός μας ο μεγάλος κι ο μικρός

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά
μα ούτε και στους μεγάλους
Πάει καιρός που έχω μάθει ξαφνικά
πως είμαι ασκημοπαγάλος
Πώς να τα κρύψεις όλα αυτά
Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλοι
και σε κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
όταν γυρνάς μέσα στην πόλη

Ζούμε μέσα σ' ένα όνειρο που τρίζει...

Μιά θάλασσα μικρή

Σαββόπουλος

Μιά θάλασσα μικρή, μιά θάλασσα μικρή *F*

είναι το καλοκαίρι μου, ο έρωτάς μου, ο πόνος μου *d*

Μιά θάλασσα μικρή στα δυό σου μάτια φέγγει κάθε πρωί *B*

Μιά θάλασσα μικρή στο δάκρυ στο τραγούδι, στο κάθε σου φιλί *B*

Μιά θάλασσα μικρή *C d*

Μιά θάλασσα μικρή, μιά θάλασσα μικρή

και στη γωνιά τη στάμνα μου για ένα καλοκαίρι ήσουνα εσύ

Σε τραγουδούσα εγώ σαν τις χορδές του ανέμου στα μαύρα σου μαλλιά

Σ' ακολουθούσα εγώ σαν το ψηλό χορτάρι τον άνεμο

Σε τραγουδούσα εγώ

Μιά θάλασσα μικρή, μιά θάλασσα μικρή

πικρά σ' αποχαιρέτησε, σε περιμένει

Μιά θάλασσα μικρή

Είδα την Άννα κάποτε

Σαββόπουλος

Την παιδική μου φύλη, την είδα ξαφνικά

να στέκει και να με κοιτά

Αγάλματα κομμάτια, τα μάτια της τα δυό^e
λησμόνημένες πόλεις, ναυάγια στο βυθό^e

Ζεστό το μεσημέρι, το στόρι χαμπλό^e
κι η σκάλα στο φωταγωγό^e

Σβήνουν τα βήματα, στη σκάλα κανείς^G

^{E7} θα πλανθούμε μοναχοί^A

^{D7} θάλασσες, πόλεις, έρημοι σταθμοί^G

^e Άλλαζουν όλα εδώ κάτω με ορμή^G

^{E7} Τι να καταλάβουμε οι φτωχοί^A

^{D7} Τι να καταλάβουμε οι φτωχοί^{G F e E4 E9 e}

Για πες μου μήπως ξέρεις, γι' αυτή που σού μιλώ
Άννα τ' όνομά της το μικρό

Τη βλέπω κατεβαίνει, στέκεται στο σκαλί^e
και κάνεται για πάντα στου κόσμου τη βουή

Μικρό παιδί

Κόκοτος/Βεργόπουλος

Μικρό **a** παιδί σαν **D e h** και πήγαινα σχολείο

μικρό **D** παιδί **e**

Στα **a** μάτια είχα τη **D e h**, στα **D e** το βιβλίο

μικρό **D** παιδί **e**

G Όταν η βαρυκειμωνιά μου **a** πάγωνε τα χέρια **e**

e στον ουρανό τα **a** σήκωνα, να **e** ζεσταθούν στ' αστέρια

e στον ουρανό τα **a** σήκωνα, να **e** ζεσταθούν στ' αστέρια

Παιδί στα δεκατέσσερα, κλέψανε τη χαρά μου
μικρό παιδί

Στα μάτια είχα τη φωτιά, τον ήλιο στην καρδιά μου
μικρό παιδί

Όταν η βαρυκειμωνιά...

Μικρό παιδί σαν ήμουνα και πήγαινα σχολείο
μικρό παιδί

Το γέλιο είχα συντροφιά, στα χέρια το βιβλίο
μικρό παιδί

Όταν η βαρυκειμωνιά...

Έλα μαζί μου

Παππάς/Λεούσης

Έλα μαζί μου, κάπου να πάμε, χέρι με χέρι *C*

Σ' ένα άσπρο σύννεφο, σ' ένα παράδεισο, σε κάποιο αστέρι *d*

Πάνω από *F* σύννεφα, πάνω από θάλασσες κι από στεριές *F* | 2x

Στους γαλαξίες και στις απέραντες τις ξαστεριές *d* | 2x

Έλα μαζί μου μιά νύχτα μόνο, βήμα με βήμα

Σαν γλάροι ξένοιαστοι να ταξιδέυουμε πάνω απ' το κύμα

Εμείς κι αγάπη μας για άλλο όνειρο, για άλλη φωλιά *F* | 2x

Τον έρωτά μας Θεό να κάνουμε και βασιλιά *F* | 2x

Νάνι του ρήγα το παιδί.

Χατζήδακις/Γκάτσος

F Νάνι του ρήγα το παιδί, του βασιλιά **g** τ' αγγό-νι
Νάνι του κίπου **n** πασχαλιά, του Μάν το **CB** **F** κελιδόνι

F Κοιμήσου φως της **g** χαραυγής, κι **C** αστρο χρυσό τ' Απρί-λη

F κι **n** Παναγιά στον **D** ύπνο σου **gc** χαμογελά στα **F** κείλη
Κάμε τον ύπνο σύννεφο και τ' όνειρό σου πάχνη
κι ένα πουλί τ' αυγερινού να σ' ανταμώσει ψάκνει

Νάνι του ρήγα το παιδί...

Η Μαρία των βράχων.

Κριμιζάκης/Τσώτου

A Η Μαρία, η Μαρία, η Μαρία των βράχων | 2x

E D A D E A δώδεκα χρόνους στο γιαλό | 2x

D Mn τής μιλάτε και μη σφυράτε | 2x

A D A E A καράβια, σάς παρακαλώ, ω, ω, ω, ω | 2x

A Άμαρτία της να 'χει μιά αγάπη

D A E A να 'χει ένα Γιώργο, ένα Μηνά

Mn τής μιλάτε, γιατί θυμάται
τα μάτια του τα γαλανά, ω, ω, ω, ω

Η Μαρία, η Μαρία, η Μαρία των θρύνων | 2x
με τα παντζούρια της κλειστά | 2x

Παιδιά που πάτε, μη τραγουδάτε
στο παραθύρι της μπροστά, ω, ω, ω, ω

Μαυρομαλλούσα κοπελιά.

Σπανός/Κωτούλας

G Μαυρομαλλούσα κοπελιά, το φιλί σου στο νερό **G**

να μην πέσει τ' αλμυρό **G**

G Θα γίνει η θάλασσα γλυκιά, το φιλί σου το γλυκό **G**

θα μ' αφήσει υποστικό **G**

h Άσπρο πουλί θαλασσινό μαρτυρά τον ουρανό **h**

τα νερά και το βουνό **h**

h Δίκτυ πλεγμένο με κλωστή ασημένια και χρυσή **D**

με κρατά στην κουπαστή **D**

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, το φιλί σου στο νερό...

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, χίλια όρον θα διαβώ

ώσπου να σε ξαναδώ

Μοιάζεις με θάλασσα πλατιά σαν γελάς το πρωινό

με πετάς στον ουρανό

Άσπρο πουλί θαλασσινό μαρτυρά τον ουρανό

τα νερά και το βουνό

Αν έρθουν άνθρωποι κακοί, κάτι θα τους πω στ' αυτή

για μιά αγάπη δυνατή

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, χίλια όρον θα διαβώ...

Μαυρομαλλούσα κοπελιά, το φιλί σου στο νερό...

Η Ελένη στο μπαλκόνι.

Σπανός/Κωτούλας

C F C

C
Νύχτα μέρα στο μπαλκόνι και με πήλιο και με χιόνι
η Ελένη περιμένει, μα εκείνος πουθενά C

C
Δε την νοιάζει η φλυαρία, άφοσε και τα βιβλία
C
Κάθεται δυστυχισμένη στο μπαλκόνι της ψηλά C

C
Κυριακή, γιορτή, Ελένη, η παρέα περιμένει C
Εέχασέ το το μπαλκόνι, είν' ωραία η ζωή C
C
Κυριακή, γιορτή, Ελένη, μη μάς κάνεις την καμένη C
Πάψε πια να μένεις μόνη απ' το βράδι ως το πρωί C

Mn την σκέφτεσαι Ελένη την αγάπη τη χαμένη
στη ζωή θα συναντήσεις χίλιες-δυό αναποδιές
Τα παιδιά σού τραγουδάνε, όλα σού χαμογελάνε
Είναι δύσκολο να ζήσεις άλλες τέτοιες Κυριακές

Κυριακή, γιορτή, Ελένη...

Κυριακή, γιορτή, Ελένη...

Πάει κι αυτή η Κυριακή

Παππάς/Αργύρης

Πάει κι αυτή *d* n Κυριακή *a*, και n χαρά *d* μας πάει *Ea*
Κι ήτανε τόσο βιαστική *a*, όπως και κάθε Κυριακή *a*
που πριν τη ζήσουμε περνά-ει *aE a*] 2x

Πάει κι αυτή n Κυριακή, κι ας καρτερούμε μιά άλλη
Που θα 'ναι ολόκληρη ζωή, που θα 'ναι απέραντη γιορτή
Μιά Κυριακή τόσο μεγάλη] 2x

Πάει κι αυτή n Κυριακή, κι ας καρτερούμε μιά άλλη

Να διώξω τα σύννεφα.

Παπακώστα/Δασκαλόπουλος

Τις νύχτες κυλάνε οι ώρες
τον ύπνο μου διώχνει η βροχή
Φοβάμαι μην σ' άρπαξαν μπόρες | 2x
κι απόμεινα εδώ μοναχή | 2x

Να διώξω τα σύννεφα θα γίνω αγέρι
να φέγγω στον δρόμο σου θα γίνω αστέρι | 2x
κι αν πάλι τ' απόβραδο καπύ θα μού φέρει | 2x
θα μείνω στον δρόμο σου, να γίνω φωτιά | 2x

Την πόρτα κτυπαει αγέρας
το σπίτι βαραίνει σιωπή
Γυρεύω το φέγγος της μέρας | 2x
ζητώ την δική σου φωνή | 2x

Να διώξω τα σύννεφα...

Τις νύχτες κυλάνε οι ώρες
τον ύπνο μου πάρ' η βροχή
Μη κάθηκες σ' άγνωστες κώρες | 2x
Μη σ' έδεσαν ξένοι καπού | 2x

Να διώξω τα σύννεφα...

Ο ιρλανδός κι ο ιουδαίος

Χατζηδάκις/Γκάτσος

D Χρόνια και χρόνια μες στην άμμο **G D**
εκεί που ανθίζει η φοινικιά **E A**
δυό φύλοι πήγαιναν σε γά--μο | 2x
δώρα κρατώντας **G A** και προικιά **D** | 2x
Ο ένας ήταν ιρλανδός, ο άλλος ήταν ιουδαίος] 2x

Δύψα τους έκαιγε τα χείλη
μα πριν φωνάξουν τη βροχή
είδαν στην έρημο μιά πύλη | 2x
που γραφε τέλος και αρχή | 2x
Μπροστά πηγαίνει ο ιρλανδός, πίσω πηγαίνει ο ιουδαίος] 2x

Πέρασαν τα μεγάλα τείχη
και κάπου εκεί στην αγορά
κάποιον ρωτήσανε στην τύχη | 2x
πού είναι ο γάμος κι η χαρά | 2x
Τον ρώτησε ο ιρλανδός, τον ρώτησε κι ο ιουδαίος] 2x

Κι αυτός απλώνοντας τα χέρια
τους έδειξε στο χώμα εμπρός
δυό πεθαμένα περιστέρια | 2x
που ήταν η νύφη κι ο γαμπρός | 2x
Δάκρυσε τότε ο ιρλανδός, δάκρυσε και ο ιουδαίος] 2x

Ο Ροβίνσών στη Μύκονο

Χατζηδάκις/Γκάτσος

D Στον εικοστό αιώνα, στη Μύκονο | 2x
A είδα το Ροβίνσώνα με δίκαννο | 2x
G Με το παλιό στην πλάτη δισάκι του **F#** | 2x
μου **G** θύμιζε γαλάτη του Τάκιτου **D** | 2x

Του γυρισμού κατάρτια στα πέλαγα | 2x
τού θάμπωναν τα μάτια και γέλαγα | 2x
Μα κείνος στον αγώνα, σαν ύαινα
κρατάει του Ποσειδώνα την τρίαινα
Και δίνει και σε μένα τα κιάλια του
να βρω τα πεθαμένα τσακάλια του

Στον εικοστό αιώνα, στη Μύκονο
είδα το Ροβίνσώνα με δίκαννο

Άκρη δεν έχει ο ουρανός.

Μαυρουδής/Κακουλίδης

Η δύψα μου *d*, γινε *G* φωτιά, στερεύει στα φιλιά σου
Το δάκρυ μου σταλαγματιά *C* κάνεται στη ματιά σου] 2x

Άκρη δεν έχει ο ουρανός, αρχή δεν έχει η δύση
Τέλος δεν έχει ο καπνός, το καμόγε-λο θλύψη] 2x

Στο παραθύρι σου κρυφά γρούκαγα περιστέρι
Σαν το μαχαίρι απάστραφτε, σβήσε χλωμό μου αστέρι] 2x

Άκρη δεν έχει ο ουρανός...

Πέρα από τη Θάλασσα

Μαρκόπουλος/Θαλασσινός

E Τον πλιο είχες αγκαλιά, βασιλικό στο χέρι
E και μπρος, στο μέρος της καρδιάς, κάτασπρο περιστέρι

E Πέρα από τη θάλασσα, **A** πέρα από τα δάσον
E βρήκα την αγάπη μου, **A** που την είχα χάσει
A Πέρασαν τα δύνειρα, **H** πέρασαν τα πάθη
A έλαψε σαν άνοιξη η δική σου αγάπη

Το Μάν είχες στα μαλλιά, γαρύφαλλο στα χείλη
Στα μάτια και στο μέτωπο την ομορφιά τ' Απρίλη

Πέρα από τη θάλασσα...

Μιά φορά θυμάμαι.

Σπανός/Παπαδόπουλος

a Νύκτα βροκερή κι άδειο το χέρι
a Ψάχνει να σε βρει, μα δεν το **G**
πού θα σε βρεί **C E**

A Μιά φορά θυμάμαι μ' αγαπούσες **B**

Τώρα βροκή **A**

A Μιά φορά θυμάμαι μού μιλούσες **B**

Τώρα σιωπή **a B a**

Πέτρωσε η φωνή και πώς να κλάψει
Που 'φυγες εσύ, έχουν ανάψει
κύλιοι καμπού

Μιά φορά θυμάμαι...

Θα 'ρθει το πρωί και θα περάσει
Θα με λυπηθεί, θα με ξεκάσει
όπως και συ

Μιά φορά θυμάμαι...

Τα μικρά παιδιά.

Αρλέτα

A Τα μικρά παιδιά, τα μικρά παιδιά

A που κρατούνε στο χέρι τους

A σαν το μήλο το χάρτινο

τις ελπίδες μας

Τα μικρά παιδιά, τα μικρά παιδιά
που μπερδεύουν τα λόγια τους
που μιλούν με νοήματα
στα παιχνίδια τους

A Μες σε κάπους και χώματα

A Με λουλούδια ή λάσπη

A Έναν κόσμο **D** ζουν τα μικρά

των πιο όμορφο

Τα μικρά παιδιά που κρατούνε...

Ένα φύλλο ή μιά μέλισσα

Ένα τόπι ή μιά βέργα

γίνονται αυτοκίνητα, χαρά

κόσμος, ζωή

Τα μικρά παιδιά που κρατούνε...

Δυό κουτιά σπίρτων γίνονται

ο σταθμός και τα τρένα

που μπορούνε να φτάσουνε

ως την άκρη της γης

Τα μικρά παιδιά που κρατούνε...

Άσπρα καράβια

Σπανός/Σκίπης

A Άσπρα καράβια τα όνειρά μας για **h** κάποιο ρόδινο γιαλό

E Άσπρα καράβια τα όνειρά μας **A**

Θα κόβουν δρόμο κι ένα δρόμο, μυριστικό κι ευωδιαστό

Θα κόβουν δρόμο κι ένα δρόμο

f# Κι από ψηλά θα μάς φωτίζει το **D** φεγγαράκι το χλωμό

E Κι από ψηλά θα μάς φωτίζει **A**

f# Κι θ' αφμενίζουμε, ω χαρά μας, **D** ίσα στο ρόδινο γιαλό

E Άσπρα καράβια τα όνειρά μας

Άσπρα καράβια...

Κι θ' αφμενίζουμε...

Κι από ψηλά...

Άσπρα καράβια...

Κι θ' αφμενίζουμε...

Τα καραβάκια.

Κουλπής/Γεωργούσσόπουλος

Στο Πόρτο Χέλι, στην Ερμιόνη
κι' από την Κόστα στον Γαλατά
κάνουν σινιάλο απ' το τιμόνι
τα καραβάκια στον Ματαπά

Την τράτα λέν' Μαρίτσα, τη σκούνα Βαγγελή
Σουλτάνα τη μαούνα, τη βάρκα Παντελή
Σουλτάνα τη μαούνα, τη βάρκα Παντελή
Την τράτα λέν' Μαρίτσα, τη σκούνα Βαγγελή

Από την Ύδρα στο Κάβο Ντ' Όρο
στη Σαλαμίνα, Μονεμβασιά
καραβοκύρον έχουν μαγκιώρο
τα καραβάκια με τον βοριά

Την τράτα λέν' Μαρίτσα...

Απ' το Τσιρίγο και την Ραφήνα
Καβοκολώνες και Ορωπό
γιοργόνες φτιάχνουν στην λαμαρίνα
τα καραβάκια με τον αφρό

Την τράτα λέν' Μαρίτσα...

Χριστινάκι.

Σπανός/Ρώτας

D Δώδεκα αγόρια του σχολείου κι η Χριστινιώ μιά τάξη
μη βρέξει και μη στάξει **D**
Τ' αγόρια τ' ορκιστήκανε στην παλικαροσύνη
να κλέψουν τη Χριστήνη

D Βαρκούλαν αρματώνουνε με σταυρωτό πανάκι **A**
Χριστίνα, Χριστινάκι **D**

D Εμπα καλή στη βάρκα μας, να πάμε και να ρθούμε **A**
τραγούδι που θα πούμε **D**

G Τ' αστέρια τρεμουλιάζουνε στου Ζέφυρου το χάδι
το όμορφο του το βράδι **D**

D Σπαρμένο χρυσολούλουδα το πέλαγο λιβάδι **A**
το όμορφο του το βράδι **D**

D#...
Το Χριστινάκι τραγουδά, της βάρκας κυβερνήτης
γλυκιά που είν' η φωνή της
Και λέει τραγούδι του έρωτα και για τον πόθο λέει
για το φιλί που καίει

Γέλια τραγούδια σώπασαν, τ' αγόρια συμπαλεύουν
μοκτούν, φιλί γυρεύουν
Κανείς δεν είναι στο κουπί, κανείς και στο τιμόνι
λαχτάρα που τούς ζώνει

Κι η βάρκα η ποθοπλάντακτη πάει στων νερών τα βάθη
με του έρωτα τα πάθη
Δεν κλαίω τα δώδεκα παιδιά, τους νιούς, τους μαθητάδες
τις δώδεκα μανάδες

Μον' κλαίω τα μάτια τα γλαφά, το λυγερό κορμάκι
τ' αγρύμι το έλαφάκι
Που ήτανε δώδεκα χρονών, παρθένα Πάναγιά μου
κι έλαμπε η γειτονιά μου

Μιά γιορτή.

Καραγιάννης

d C B A d

Μιά γιορτή ήρθε σαν τις άλλες, μιά γιορτή με την χαρά

Στην αυλή σου τραγουδάνε δυό χρυσά πουλιά

Στα δρομάκια παιζουν πάλι τα μικρά παιδιά

Στα δρομάκια παιζουν πάλι τα μικρά παιδιά

Σήμερα γιορτάζει ολη η γη | 2x

Με πουλιά θα στείλω μιάν ευχή στην καρδιά | 2x

Χρόνια σου πολλά | 2x

Χρόνια σου πολλά] 2x

Μιά γιορτή ήρθε σαν τις άλλες, μιά γιορτή με την χαρά

Ρόδα, κρίνα θα σού φέρουν, να στολίσεις τα μαλλιά

Άνεμοι κοντά σου θα ρθουν, είμαι μακριά] 2x

Σήμερα γιορτάζει...

Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω.

Σπανός/Παπαστεφάνου

G Σκέπασε η νύχτα το πρωί τη μοναξιά μου να μη δει
G Την ερημιά μου σου φέρνω, **a** δίπλα σου γέρνω και προσκυνώ
G Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, **a** δάκρυα ποτίζω τον ουρανό **D G D G**

Πού ταξιδεύεις και γελάς, πες μου γιατί δεν μ' αγαπάς
Μ' άστρα κεντώ τα μαλλιά σου, μα την καρδιά σου δεν την κρατώ
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, μήτε κι ελπίζω να γιατρευτώ

Βάζω το χέρι στην καρδιά και σου ζητώ παρογοριά
Η ερημιά που με πνίγει μέσα μου σμίγει το στεναγμό
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, και τριγυρίζω δίκως σκοπό

Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω, και τριγυρίζω δίκως σκοπό

Το πέτρινο χαμόγελο.

Χουλιαράς

Δεν είχε το νησί ^D κατάρτια, δεν είχε το νησί φωτιά
Δεν έιχε το νησί ^D τραγούδια, γιατί μισέψαν τα παιδιά
Δεν είχε το νησί ^D φεγγάρια, μαρμάρωσε κι η κοπελιά

Στο πέτρινο χαμόγελό της γίναν τα όνειρα καράβια
Το πέτρινο χαμόγελό της το χτίσανε στη μοναξιά
Τ' αγριοπούλια του πελάγου, και χάθηκαν, και χάθηκαν

Τώρα ένα χέρι στο λιμάνι βάφει τη θάλασσα στακτιά
Δεν είναι πια βαθύς ο ύπνος, δεν έχει ελπίδες η νυχτιά
Τώρα είναι μόνη στο λιμάνι κι είναι τα όνειρα μακριά

Στο πέτρινο...

΄Ηταν καμάρι της αυγής.

Χατζηδάκις/Γκάτσος

e Ήταν καμάρι της αυγής **d**] 2x

και **c** καβαλάρης όμορφος, **C°** τώρα μιά χούφτα **e** κιόνι] 2x

e9 Γύρισε κάμπους και βουνά και πανηγύρια πέρασε **a** **H7**] 2x

E στην αγκαλιά των **A H e** κοριτσιών] 2x

Ποιός το 'λπιζε να γίνουνε] 2x

τα μούσκλια τα νυχτιάτικα στεφάνι στα μαλλιά του] 2x

Γύρισε κάμπους και βουνά...

Το λέει και το τραγούδι.

Σπανός/Ιακωβίδης

A Ο ζωντανός ο χωρισμός, **D** το λέει και το τραγούδι
παρηγοριά δεν **A** έχει

Από την ώρα που 'φυγεις **D** έχει βουρκώσει ο ουρανός
κι η θλίψη **A** σιγοβρέχει

D Παρηγοριά έχει ο θάνατος, **G** το λέει και το τραγούδι
και λησμοσύνη ο **D** χάρος

F# πετρα που δε μετακυλά **h** κι ασήκωτο μολύβι
του χωρισμού **A E** το βάρος, **D A** το βάρος

Κοιτάζω την εικόνα σου, παιδί μου αγαπημένο
παρηγοριά για να βρω
και το γλυκό χαμόγελο τη ζωγραφιά σου κάνει
τον πόνο μου πιο μαύρο
Η αγάπη πάντα είναι διπλή, το λέει και το τραγούδι
μα ο καποκις περίσσος
Άξαφνα μες στη μοναξιά λιγάνει και τρομάζει
σαν ψέμα και σα μίσος, σα μίσος

Η αγάπη... σα μίσος
Ο ζωντανός... δεν έχει

Από την ώρα που 'φυγεις παιδί μου αγαπημένο
ο νους μου εσένα τρέχει

Η ομίχλη μπαίνει από παντού.

Σπανός/Λεοντάρος

α Η ομίχλη μπαίνει από παντού *F* στο σπίτι

κι όσα για σένα είκες ελπίσει

έχουνε τώρα πια όλα σβήσει

α Η ομίχλη μπαίνει από παντού *F* στο σπίτι

Σκιά ήταν ό, τι για ζωή αγαπήθη

ήχος στεγνός μιάς άδειας λέξης

Σαν ήρθε η ώρα να διαλέξεις

είπες, ας φράξουν τη φωτιά άλλα στήθη

b.. Ποτάμι που έχει μείνει ξερή του η κούτη

πώς να 'χεις έτσι ξεστρατίσει

Σού άξιζε σένα αλλιώς να ζήσεις

Η ομίχλη μπαίνει από παντού στο σπίτι

Η ομίχλη μπαίνει από παντού στο σπίτι...

Μιά αγάπη για το καλοκαίρι.

Σπανός/Παπαστεφάνου

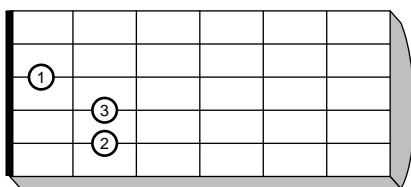
Μιά αγάπη για το καλοκαίρι θα 'μαι και γω
Να σού κρατώ δροσιά στο χέρι, να σε φιλώ
Θα μ' αγαπάς σαν καλοκαίρι και σαν παιδί^C
Μα θα μού φύγεις με τ' αγέρι και τη βροχή^a

Μιά αγάπη για το καλοκαίρι θα 'μαι και γω
Να σού κρατώ δροσιά στο χέρι, να σε φιλώ
Και σαν χαθεί το καλοκαίρι και σε ζητώ
θα μείνει μόνο ένα αστέρι να το κοιτώ

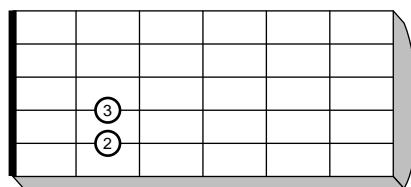
Και σαν χαθεί...

Οι βασικές συγχορδίες της κιθάρας

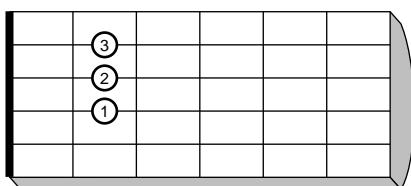
E

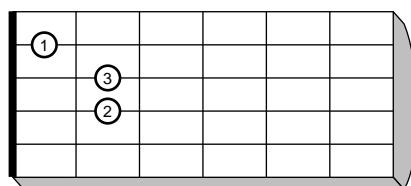
e

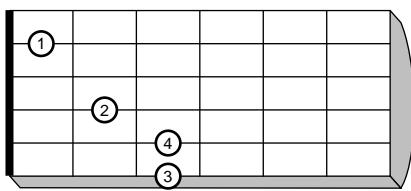
A

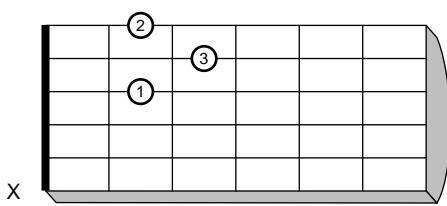
a

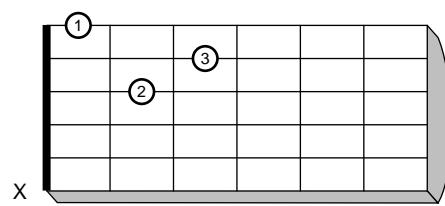
C

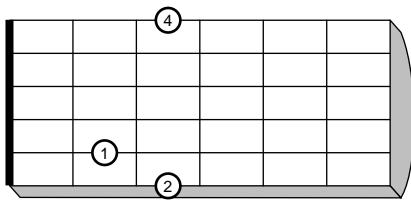
D

d

G

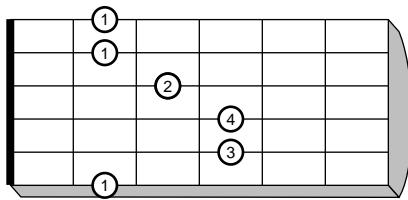
1 = δείκτης, 2 = μέσος, 3 = παράμεσος, 4 = μικρό δάκτυλο. X = η χορδή δεν παίζεται.

Σε αυτές τις σελίδες παρουσιάζονται μερικές βασικές συγχορδίες ("πιασίματα") για την κιθάρα, τον μπαγλαμά και το λαούτο. Παρόλο που αυτές οι συγχορδίες καλύπτουν αρκετές περιπτώσεις και αποτελούν τη βάση στην οποία βασίζονται οι περισσότερες άλλες συγχορδίες, δεν είναι παρά μόνο μιά μικρή εισαγωγή στο θέμα. Στο εμπόριο υπάρχουν δεκάδες βιβλία που αναλύουν και περιγράφουν πλήρως όλες τις συγχορδίες και τεχνικές.

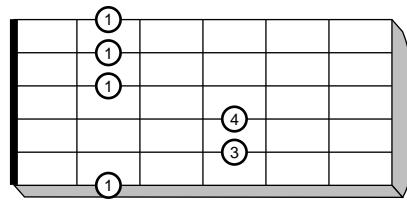
Οι χορδές της κιθάρας κουρντίζονται (αρχίζοντας από την πιο χοντρή) στις νότες E, A, D, G, H, E.

Μερικές ακόμη συγχορδίες για την κιθάρα

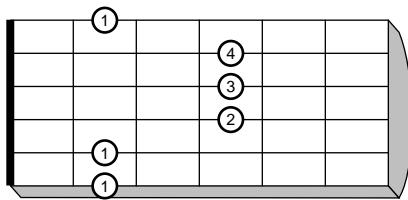
F#

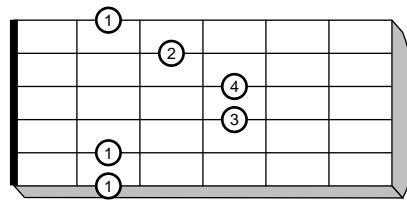
f#

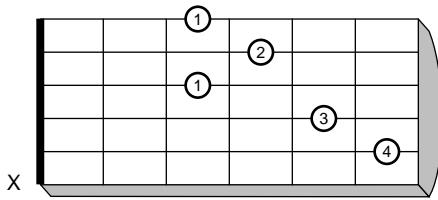
H

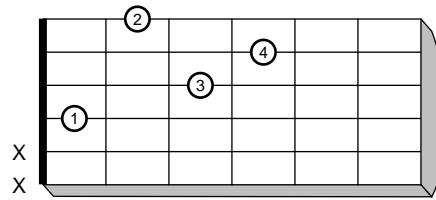
h

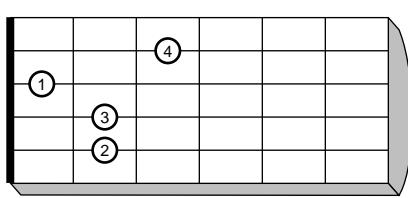
D#

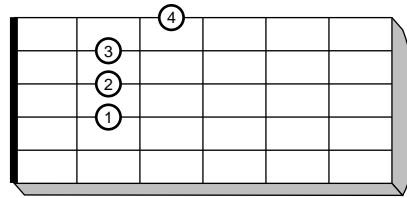
d#

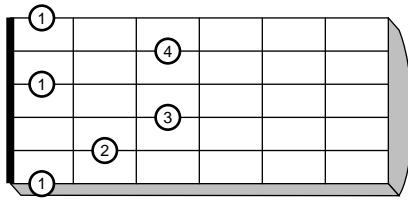
E7

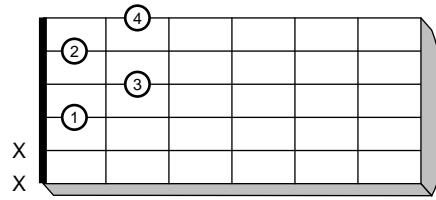
A7

D°/F°/G#°/H°

A°/C°/D#°/F#°

Οι πρώτες τέσσερις συγχορδίες μας δείχνουν πώς με την τεχνική “μπαρέ” (ένα δάχτυλο πατάει περισσότερες χορδές) μπορούμε να παίξουμε μια συγχορδία σε περισσότερα σημεία στο μπράτσο της κιθάρας, πετυχαίνοντας αντίστοιχη ποικιλία τόνων. Συγκρίνετε τις συγχορδίες F# και f# με τις E και e της προηγούμενης σελίδας, καθώς και τις H και h με τις A και a αντίστοιχα.

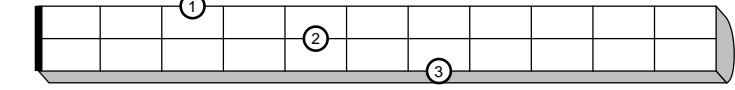
Επίσης συγκρίνετε τις D# και d# αυτής της σελίδας με τις C και c της προηγούμενης για να δείτε ακόμη μια φορά, πώς με μια μετάθεση του αριστερού χεριού πάνω στο μπράτσο μπορούμε να “παράγουμε” άλλες συγχορδίες.

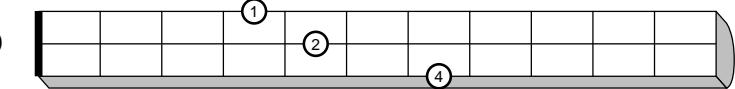
Οι δύο επόμενες συγχορδίες E7 και A7 μας δείχνουν ένα παράδειγμα για συγχορδίες “εβδόμης”.

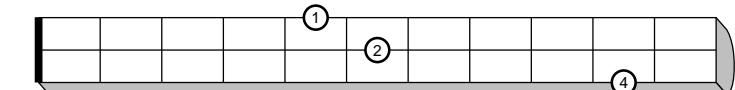
Συγκρίνετε τις με τις E και A της προηγούμενης σελίδας.

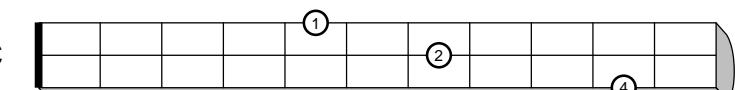
Οι δύο τελευταίες συγχορδίες είναι συγχορδίες “ελαπτωμένης”. Αυτές έχουν το χαρακτηριστικό της “τετραπλής” ταυτότητας, δηλαδή είναι τέσσερις συγχορδίες ταυτοχρόνως.

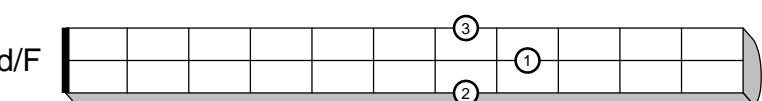
Οι βασικές συγχορδίες του μπαγλαμά*

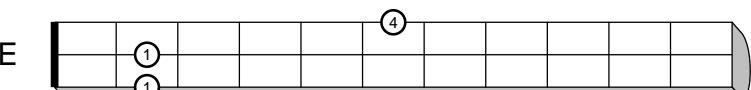
d

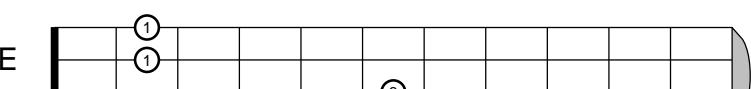
D

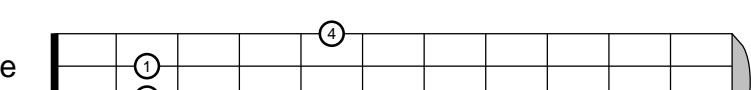
c

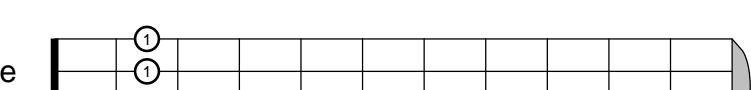
C

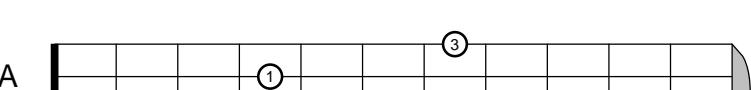
d/F

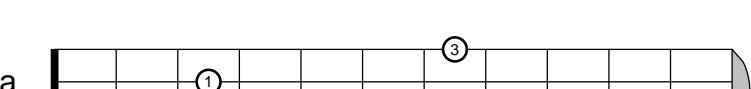
E

E

e

e

A

a

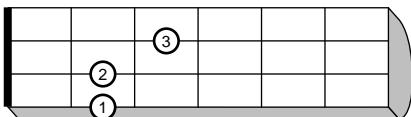
Σε αυτή τη σελίδα παρουσιάζονται συντοπτικά οι βασικές συγχορδίες (“πιασίματα”) του μπαγλαμά. Και εδώ, μεταθέτοντας αυτά τα πιασίματα κατα μήκος του μπράτσου του μπαγλαμά, μπορούμε να παράγουμε πολλές ακόμη συγχορδίες. Επειδή η πρώτη και η τρίτη χορδή κουρντίζονται στον ίδιο τόνο, όλες οι συγχορδίες στον μπαγλαμά είναι “συμμετρικές” ως προς τη μεσαία χορδή (π.χ. οι δύο συγχορδίες Ε στο παραπάνω σχήμα).

Οι χορδές του μπαγλαμά κουρντίζονται στις νότες D, A, D.

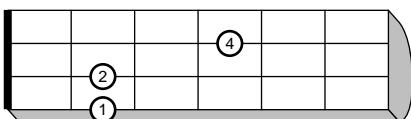
* Με πολλές ευχαριστίες στον Δημήτρη Πρανδέκο

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΥΓΧΟΡΔΙΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥΤΟΥ

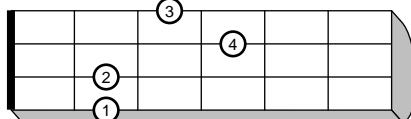
D (a)

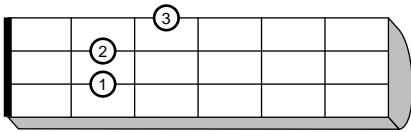
D (A)

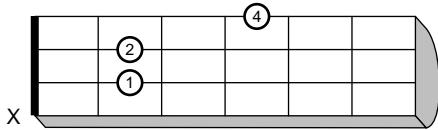
D7 (A7)

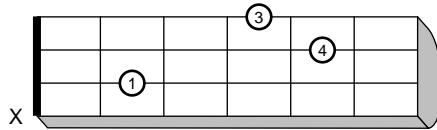
a (e)

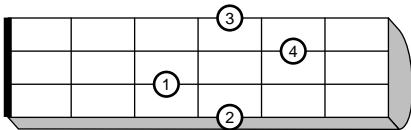
A (E)

A7 (E7)

E°/B°/G°/C#° (H°/F°/D°/G#°)

Οι τονικές αποστάσεις των χορδών στο λαούτο είναι ίσες μεταξύ τους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μία σημαντική απλοποίηση των συγχορδιών. Έχουμε ουσιαστικά ένα και μοναδικό πιάσιμο για συγχορδία ματζόρε και ένα για μινόρε, που μπορούν να παιχθούν οπουδήποτε πάνω στο μπράτσο του οργάνου. (Συγκρίνετε τις συγχορδίες a και d στο παραπάνω σχήμα.)

Οι χορδές του νησιώτικου λαούτου κουρντίζονται (αρχίζοντας από την πιο χοντρή) στις νότες C, G, D, A. Το κρητικό λαούτο είναι λίγο μεγαλύτερο σε μέγεθος και κουρντίζεται χαμηλότερα, στις νότες G, D, A, E. Στο σχήμα η τονικότητα των συγχορδιών για το κρητικό λαούτο εμφανίζεται μέσα σε παρενθέσεις.

Γενικό Ευρετήριο Τίτλων και Πρώτων Στίχων

A

- Α, μιά νύχτα πριν να σφίνουν τ' άστρα Π-41
 Α, σαράντα πάχες δύμιτο, σαράντα πάχες A-93
 Αγαπά και αδιαφορώ K-94
 Αγάπη μου επικύνδυνη Π-131
 Αγάπη που 'γινες δίκοπο μαχαίρι Γ-37
 Άγγελος εξάγγελος K-203
 Άγιε μου Γιώργη Σκυριανέ, μεγαλομάρτυρα A-1
 Αγιοβασιλιάτικος (Το έντεκα) A-46
 Αγόρι μου, στολίδι μου Γ-142
 Αγρύμια κι αγρυμάκια μου A-117
 Άγριος άνεμος τον άγριο κόσμο χτυπάει A-170
 Αγωνία Γ-141
 Αερικό K-147
 Αερόπλανο θα πάρω M-119
 Αθανασία K-193
 Αθήνα K-162
 Αθηναίισα M-35
 Αιγαλίσσα A-60
 Αϊδινήτικο M-113
 Αίνιγμα Π-92
 Άιντε κι αφάξαμε, έγια μόλι A-95
 Άιντε του καπμένου του Μποκώρη M-135
 Άιντε, κάντε όλοι στην πάντα Π-132
 Άιντε, κάντε πέ-, πέρα να περάσω A-50
 Ακόμα ένα ποτηράκι A-137
 Άκου πως κλαίει ο μπαγλαμάς Π-39
 Άκρη δεν έχει ο ουρανός K-230
 Ακρογιαλιές δειλινά M-37
 Ακρογιαλιές ονειρευτές νοσταλγώ Γ-170
 Άλα ! A-133
 Άλιτη μ' είπες μιά βραδιά M-69
 Άλλα μού λεν τα μάτια σου M-89
 Άλλοιμονο Π-26
 Άλλος για Χίο τράβηξε Γ-54
 Άμα θες να φύγεις, φύγε Π-171
 Άμαραντος A-65
 Αν δεις στον ύπνο σου ερημιά Γ-6
 Αν δεν είχα και σένανε Γ-70
 Αν είναι κόσμος όμορφος Γ-5
 Αν είσαι κι αν δεν είσαι του δήμαρχου A-97
 Αν η καρδιά μου ράγισε K-59
 Αν θέλεις βόλτα βραδυνή στην πόλη K-71
 Αν θες να νιώσεις καινούργιες Π-154
 Αν θες τραγούδια όμορφα ν' ακούσεις A-187
 Αν θυμηθείς τ' όνειρό μου Γ-166
 Αν μ' αγαπάς φίλα σταυρό K-21
 Αν πάθεις και καμιά ζημιά M-57
 Αν στείλεις μήνυμα χαράς, σημάδι πως Π-17
 Ανάθεμά σας έμορφες, Ερο- Ερονάκι μου A-13
 Ανάθεμά σε θάλασσα A-94
 Ανάμνησις A-192
 Αναμπέλ (Ένα πρωινό) A-188
 Άναιψα όλα τα φώτα κι έδωσα παράσταση K-131
 Άναιψε το τσιγάρο Π-143
 Ανέβα στο τραπέζι μου Π-207
 Ανέβηκα στην πιπεριά A-40
 Ανεμόσκαλα θα δέσω M-150
 Ανθρωπε αγάπα A-187
 Ανθρωποι είμαστε και σφάλματα Γ-138
 Άννα, μνη κλαίς K-103
 Άννούλα του χιονιά Γ-80
 Άνοιξα στον κάπιο μου πηγάδι να ποτίζω K-164
 Άνοιξε πέτρα Γ-144
 Άνοιξε το παράθυρο Γ-79
 Άνοιξε, άνοιξε, γιατί δεν αντέχω M-126
 Άνοιξιάτικη βροχούλα K-76

- Άντιλαλούνε διπλοπεντές μέσα σ' ένα M-1
 Άντιλαλούνε οι φυλακές M-155
 Άντιλαλούνε τα βουνά M-48
 Άνω κάτω χτες τα κάνανε M-143
 Αξίζεις πολλά Π-148
 Απ' τ' αεροπλάνο K-113
 Απ' το παράθυρό μου στέλνω Γ-150
 Απ' το πρώι μες στη βροχή και μέσα Γ-209
 Απαλλάκτικα από σένα Π-77
 Απάνω μου έκω πάντοτε στη ζώνη μου K-96
 Άπλωσε το μεσονύχτι το γλυκό του δύκτυ Γ-48
 Άπο κάτω απ' το ραδίκι Π-88
 Άπο λύγο-λύγο M-116
 Άπο μιά γλάστρα στην αυλή θα κόψω ένα Γ-56
 Άπο ξένο τόπο κι απ' αλαφιγινό A-16
 Άπο πιτσιρίκα σε λέγανε μπαμπέσα Π-75
 Άπο τα βάθη της ψυχής κι από του νου K-44
 Άπο τα πολλά που μού 'χεις καμιωμένα Π-185
 Άπο την πόρτα σου περνώ, ωραία A-60
 Άπο το βράδυ ως το πρωί δική μου M-140
 Άπο το Τρωικό κάστρο ο Ανδρομάχη K-165
 Άπο τότε μικρό μου που 'χεις φύγει A-151
 Αποβραδίς ξεκίνησα (Χατζηκυριάκειο) Π-189
 Απόκληρο με είπες μιά βραδιά K-80
 Αποκοιμήθικα Π-133
 Απολύμοιαι Π-93
 Άπονη ζωή Γ-174
 Αποφάσισα μικρό μου να σού πω το M-117
 Απόψη θα σου ορκιστώ πως σ' αγαπάω K-53
 Απόψη κάνεις μπαμ Π-76
 Απόψη λέω να κάνουμε ένα πάρτι K-72
 Απόψη λέω να μνη κοιμηθούμε K-72
 Απόψη ξαναρχίσαμε το ίδιο καυγαδάκι M-8
 Απόψη πήρε άδεια και με την τσέπη Π-49
 Απόψη σκανταλιάρα μου σε βλέπω στο Π-208
 Απόψη στις ακρογιαλιές Π-182
 Απόψη το μπουζούκι σου θα στο M-57
 Απρίλην μου Γ-212
 Αραμπάς περνά, σκόνη γίνεται A-6
 Αραμπάς περνά κι η σατράπισσα M-29
 Αργά-αργά, βαριά-βαριά Π-73
 Αργοσβήνεις μόνη M-39
 Αρμενάκι A-71
 Άρνηση Γ-198
 Άρρωστη καρδιά δεν βρίσκει γιατρειά Γ-17
 Άρχισαν τα όργανα A-139
 Άρχοντισσα M-33
 Άς ήταν και να πέθαινα ξημέρωμα Π-23
 Άς κρατήσουν οι χοροί K-213
 Άς μνη ξημέρωνε ποτέ M-94
 Άς παν στην ευκή τα παλιά Π-123
 Άσ' την να λέει Π-111
 Άσ' τον τρελό στην τρέλα του Π-2
 Άσε με να κάνω λάθος K-87
 Άσε με να κάτσω πλάι σου κι ό, τι K-118
 Άσε με πάλι να σού πω για χρόνια Γ-2
 Άσε με στη βαθιά σκοτούρα Π-64
 Άσε με στο μεθοκόπι, έτσι είν' οι Γ-3
 Άσπρα θα φορέω Γ-113
 Άσπρα καράβια τα όνειρά μας K-234
 Άσπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε Γ-65
 Άσπρη μέρα Γ-175
 Άσπρισε η κούτρα σου Μιχάλη K-169
 Άσπρο περιστέρι πάρε τα όνειρά μου K-167
 Άστα τα μαλλάκια σου A-131
 Άστο το χεράκι σου A-149
 Άστρα μη με μαλώνετε A-118
 Άτταρης A-18
 Αύγουστος Π-228
 Αύριο πάλι Γ-68
 Αυτά που λες εγώ τ' ακούω βερεσέ M-65
 Αυτά τα λόγια με σφίξανε σαν πένοα K-211

Αυτά τα χέρια.....	Π-14
Αυτή η νύχτα μένει.....	Π-125
Αυτό που τώρα μού συμβαίνει.....	Α-179
Αυτό το σπίτι που το βλέπεις σκοτεινό.....	Π-130
Αυτό τον κόσμο τον καλό.....	Γ-189
Αυτοί που φεύγουν.....	Γ-42
Αυτού ψηλά που περπατείς, τρυγώνα.....	Α-33
Αφήνω πίσω τις αγορές και τα παζάρια.....	Κ-95
Αφιλότιμη.....	Π-137
Αφού για σένα είμαι ξένος τώρα πια.....	Π-136
Αφού με έσπειρε μιά μούρα.....	Π-20
Αφού το θες.....	Π-181
Αχ αγάπη.....	Κ-33
Αχ αυτός ο αργαλειός σου.....	Α-114
Αχ Βαλεντίνα, αχ βρε τσαχπίνα.....	Μ-15
Αχ βρε παλιομισοφόρια.....	Γ-149
Αχ γιατί με διώχνεις άπονη.....	Π-211
Αχ η αγάπη που κάθηκε στη σκόνη.....	Κ-10
Αχ η ξενητιά το καίρεται, τζιβαέρι.....	Α-20
Αχ Μουσταφά.....	Π-212
Αχ να σε δω.....	Κ-44
Αχ ο μπαγλαμάς.....	Π-38
Αχ περιστέρι μου μη φεύγεις βιαστικό.....	Κ-7
Αχ Ρίτα.....	Κ-127
Αχ στης ζωής τη στράτα.....	Μ-39
Αχ τι ντροπή, τέτοια ντροπή.....	Κ-150
Αχ κελιδόνι μου.....	Γ-23
Ακάριαστη.....	Μ-32

B

Βαδίζω και παραμιλώ.....	Π-79
Βάζω το καλό σακάκι και γραβάτα.....	Π-106
Βάλε κι άλλο πιάτο στο τραπέζι.....	Γ-180
Βάλε με στην αγκαλιά σου.....	Μ-95
Βάλε τ' άσπρα σου γίνε κρίνο και.....	Γ-119
Βαλεντίνα.....	Μ-15
Βάρα νταγερέ.....	Π-33
Βαρέθηκα τα χάδια σου τα ψεύτικα.....	Α-157
Βάρκα που 'χεις τόσα δύκτυα, μάζεψε.....	Π-164
Βάρκα στο γιαλό.....	Γ-210
Βασανάκι.....	Γ-14
Βασιλικός θα γίνω.....	Α-32
Βασιλικούδα.....	Α-104
Βγήκανε τ' άστρα κι οι κοπέλες με.....	Κ-184
Βγήκε ο πλίος νύχτα στο λιμάνι και.....	Κ-47
Βεγγέρα.....	Α-92
Βενζινάδικο.....	Π-160
Βιετνάμ γιέ-γιέ.....	Κ-205
Βόλτα με κλεμμένο αμάξι.....	Κ-70
Βραδυάζει γύρω κι η νύχτα απλώνει.....	Μ-37
Βράκο-βράκο.....	Γ-216
Βρε δεν βαριέσαι αδελφέ.....	Κ-114
Βρέ Μανώλη Τραμπαρίφα.....	Α-142
Βρέχει ο Θεός.....	Γ-64
Βρέχει πάλι απόψε.....	Γ-46
Βρέχει στη φτωχογειτονιά.....	Γ-205
Βρέχει φωτιά στη στράτα μου.....	Π-127
Βρήκα στην Αμφιλοχία το Σταμούλη το.....	Γ-104
Βρήκα στον δρόμο κάτι παιδιά και τα.....	Γ-63
Βρήκα την πόρτα σου κλειστή και το.....	Π-128
Βρόντησε στην ανατολή.....	Α-19

Γ

Γαλανή γαλαζιανή.....	Α-45
Γαρύφαλο στ' αυτή.....	Κ-173
Γειά και χαρά σας, αγάπεις μου, γειά.....	Κ-19
Γειά σου, χαρά σου Βενετιά, παιρνω.....	Γ-188
Γειτονάκι μου.....	Γ-117
Γειτονιά, ο δρόμος σου στενός.....	Γ-176
Γέλα πουλί μου.....	Κ-64

Γέλαγε η Μαρία	Γ-53
Γεμίσαν οι πλατείες με πολυκατοικίες	Κ-83
Γεννήθηκες για την καταστροφή	Π-11
Γεντί Κουλέ	Μ-75
Γερακίνα	Α-57
Γη της λεμονιάς, της ελιάς	Γ-202
Για δέστε τον αμάραντο	Α-65
Για ένα κλαρίνο	Κ-128
Για θυμήσου κοντά στ' ακρογιάλι	Α-162
Για κοίτα κόσμε ένα κορμί	Π-205
Για μιά κιθαρίτσα ξενυχτάνε τα	Α-140
Για να βρεις κυρά μου γούστα, πάμε	Γ-156
Για να με γνωρίσεις μες στο πλήθος	Κ-31
Για σένα μαυρομάτα μου	Μ-152
Για τα δυό σου μάτια τα γαλάζια	Α-135
Για τα μάτια του κόσμου	Π-113
Για την απονιά σου	Μ-93
Για το καλό μου	Κ-109
Γιαλό-γιαλό	Α-125
Γιάννη μου το μαντήλι σου	Α-34
Γιασεμί μου φαντασμένο δε βαστώ	Π-161
Γιατί γλυκειά μου κλαις	Π-146
Γιατί δε με θες κυρά μου	Μ-2
Γιατί δεν με λυπάσαι, αναίσθητη	Α-156
Γιατί θες να φύγεις	Π-172
Γιατί καλέ γειτόνισσα	Π-128
Γιατί με ξύπνησες πρωί	Μ-25
Γιατί ρωτάτε να σάς πω, αφού σάς είναι	Μ-45
Γιοβάν Τσαούς	Μ-156
Γιορτή ζεϊμπέκηδων	Π-37
Γκελ, γκελ, καιέξι, γιαβάς, γιαβάς	Μ-78
Γκιουλμπαχάρ	Μ-38
Γλέντα τη ζωή	Π-190
Γλυκειά Μαράτα	Γ-171
Γλυκοβραδιάζει κι ο ντουνιάς	Μ-54
Γλυκοχαράζουν τα βουνά	Μ-81
Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον	Κ-63
Γύρισε, σε περιμένω, γύρισε	Α-151
Γύρνα τις ώρες που κάθηκαν απόψε	Γ-22
Γύφτισα μέρα	Γ-47
Γύφτισσα τον εβύζαξε	Π-44
Γυφτοπούλα στο καμάρ	Μ-76
Γω στα ξένα περπατούσα	Α-110
Γωνιά-γωνιά	Γ-208

Δ

De cadenza	K-126
Δε λες κουβέντα	K-108
Δε με πόνεσε κανείς	Π-42
Δέκα παλικάρια	Γ-123
Δελφίνι, δελφινάκι	Γ-108
Δεν αγάπησα γυναίκα, δεν λαχτάρησα	Π-126
Δεν είμαι εγώ ο Γιώργος σου	Μ-9
Δεν είσαι αγάπη, δεν είσαι φίλη	Κ-35
Δεν είχε το νποί κατάρτια, δεν είχε	Κ-240
Δεν έχει απόψε η γη φεγγάρι	Κ-56
Δεν έχει δρόμο να διαβώ	Π-56
Δεν έχω παλάτια και λεφτά	Π-211
Δεν έχω τόπο, δεν έχω ελπίδα	Γ-19
Δεν θα δακρύσω πια για σένα	Κ-61
Δεν θέλω μόνιμη αγκαλιά	Π-82
Δεν θέλω πλούτη να μού δώσεις και	Π-55
Δεν θέλω τα ματάκια σου	Π-29
Δεν θέλω τη συμπόνια κανενός	Π-178
Δεν κράτησα, δεν κράτησα	Μ-137
Δεν με πονάς, δεν μ' αγαπάς	Π-180
Δεν μετανιώνω	Κ-59
Δεν μπορώ μανούλα μ', δεν μπορώ	Α-31
Δεν ξαναβόσκω άλλες βουβάλες	Α-183
Δεν ξανακάνω φυλακή	Π-199
Δεν ξέρω βρε κουκλάκι μου γιατί έτσι	Μ-55

Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά.....	K-217
Δεν πάω πουθενά.....	P-108
Δεν ρώτησες τόσον καιρό για μένα.....	M-32
Δεν σε θέλω πια.....	P-185
Δεν σε κρίνω που δεν μ' αγαπάς.....	P-176
Δεν σε λησμονώ.....	P-156
Δεν σού γύρεψα μαχαίρι.....	G-45
Δεν σού χρωστάω τίποτα.....	G-183
Δεν τη θέλεις πια την αγκαλιά μου.....	P-181
Δεν το 'λπιζα Μανώλη, κορόιδο να.....	M-134
Δεν φταις εσύ, η φαντασία μου τα φταίει.....	G-1
Δες με, πίσω από λάστικα, τροχούς.....	K-2
Δημητρούλα μου.....	P-53
Διότι δεν συνεμφράθην.....	G-220
Δίκως την καρδούλα σου.....	G-120
Διωγμός.....	A-190
Δέξα τια θεώ.....	G-209
Δραπέτης του Γεντί-Κουλέ.....	M-133
Δραπετάνα.....	G-207
Δυνατά.....	P-163
Δυό καφενεία, δυό σινεμά.....	G-136
Δυό μάγκες μες στη φυλακή.....	M-141
Δυό νύχτες.....	P-26
Δυό παλικάρια απ' τ' Αϊβαλί.....	P-36
Δυό πόρτες έχει η ζωή.....	P-124
Δυό πουλάκια.....	A-109
Δυό πουλιά, δυό πετροπούλια.....	K-21
Δυό πράσινα μάτια.....	A-147
Δυό σεβντάδες.....	M-121
Δω σ' αυτή τη γειτονιά, στην παρακάτω.....	A-2
Δω στα λιανοχορταρούδια.....	A-105
Δώδεκα αγόρια του σχολείου κι η.....	K-236
Δώδεκα η ώρα θα 'ρθω βρε Μαριώ.....	M-67
Δώδεκα μαντολίνα.....	G-51
Δώσ' μου το χέρι σου.....	A-168
Δώσε μου φωτιά.....	P-24

E

Ε, πάντα με κάνεις να πονώ, πάντα να.....	A-85
Έβαλε ο διαβολάκος την ουρά του πάλι.....	P-78
Εβίβα ρεμπέτες.....	M-83
Εγγλεζίσα.....	A-10
Εγερτήριο.....	K-208
Έγινε παρεξήγηση κι εξήγηση δεν.....	K-154
Έγνατίας 406.....	P-194
Εγώ δεν έχω βγάλει το σχολείο.....	M-123
Εγώ δεν θέλω στη ζωή να κυβερνήσω.....	K-84
Εγώ δηλώθηκα για σένανε τρελός.....	P-110
Εγώ είμ' ένας τραγουδιστής.....	P-50
Εγώ είμαι ένα παλιόπαιδο.....	P-12
Εγώ θα κόψω το κρασί.....	A-136
Εγώ θα σ' αγαπώ.....	A-155
Εγώ κι εσύ.....	K-69
Εγώ μάγκας φαινόμουνα.....	M-139
Εγώ με την αξία μου.....	P-10
Εγώ ο ξένος.....	P-136
Εγώ φεύγω και σ' αφίνω μιά για πάντα.....	M-119
Εγώ χωρίζω και καλέιτε η ζωή μου.....	P-138
Εδιωξα και γω μιά γάτα.....	P-85
Εδιωξες, έδιωξες τον Δημητράκη.....	M-14
Εζνσα μες στην παγωνιά χωρίς την.....	K-5
Είδα ένα κόσμο να γκρεμίζεται.....	K-109
Είδα κι έπαθα κυρά μου.....	P-209
Είδα πολλά κι άλλα πολλά μες στη ζωή.....	K-51
Είδα τη Ρίτα νοικοκυρά.....	K-127
Είδα την Άννα κάποτε.....	K-219
Είμαι απός χωρίς φτερά.....	G-38
Είμαι ανεβασμένος.....	P-104
Είμαι άντρας και το κέφι μου.....	P-83
Είμαι ένας φτωχός και μόνος.....	K-130
Είμαι ερωτευμένος με τα μάτια σου.....	A-135

Είμαι πρεζάκιας	M-140
Είμαστε αλάνια	P-188
Είμαστε δυό	G-226
Είν' η ζωή μιά θάλασσα κι εμείς	P-59
Είναι βαριά η μοναξιά, είναι πικρά	G-216
Είναι βελόνα περασμένη στο κορμί	K-74
Είναι γλυκό το πιοτό της αμαρτίας	G-140
Είναι μεγάλος ο γιαλός, είναι μακρύ	G-213
Είναι μιά ώρα δύσκολη	P-87
Είπα να σβήσω τα παλιά	P-9
Είπες, μακρύ θα φύγω και δεν θα	G-131
Εις τον αφρό, εις τον αφρό της	A-125
Είσ' ένα τρελοκόριτσο με μύνι ζιπ	A-181
Είσαι η ζωή μου	P-126
Είσαι μιά γυναίκα τέτοια που με	A-178
Είσαι το καμάρι της καρδιάς μου	P-70
Είσαι φίνα και μ' αρέσεις, Αθηναίισα	M-35
Είχα είκα μιά αγάπη, ακ καρδούλα μου	K-199
Είχα μάτια δει πολλά, ένοχα και	A-147
Είχα μιά θάλασσα στο νου	G-192
Είχα πέντε τάλιρα και τα 'παιξα	M-138
Είχα φυτέψει μια πορτοκαλιά	G-191
Είχε κι εκείνος μιάν αγάπη	G-73
Είχε την τέντα ξομπλιαστή	G-211
Έκαεν και το Τσάμπασι	A-111
Έκατό δραχμές την ώρα παίρνω τζιβαέρι	M-118
Εκεί που φύτρωνε φλισκούνι κι άγρια	K-188
Εκεί στης Υδρας τ' ανοικτά και των	G-107
Εκεί ψηλά στον Υμηττό υπάρχει κάποιο	K-172
Έκλαψα χθες σαν μέτροσα τις πίκρες	G-49
Έκλεισε η ταβέρνα, σταματήσανε	A-140
Έκτορας κι Ανδρομάκη	K-165
Έλα απόψε στου Θωμά, να σού παίξω	M-101
Έλα βρε μπολσεβίκα μου, κέρνα μας	M-120
Έλα πήλιε μου	A-169
Έλα κοπέλα μου	G-172
Έλα μαζί μου	K-221
Έλα μικρό μου, έλα, παραπονιάρικό μου	A-89
Έλα μπρόβαλε	A-74
Έλα να πάμε σ' ένα μέρος	A-85
Έλα όπως είσαι	M-51
Έλα, βρε Χαραλάμπη, να σε παντρέψουμε	A-51
Έλα, πικραμένη μου κοπέλα, έλα να	M-97
Έλενιτσα μου	P-51
Έλλαδα	K-106
Έμαθα μιά ζωή να πονάω, ν' αγαπώ	P-101
Έμαθα πως είσαι μάγκας	P-86
Έμένα δεν με μέλει	M-116
Έμένα λόγια μη μού λες	M-106
Έμένα μού το είπανε	A-17
Ένα αστέρι πέφτει, πέφτει	P-60
Ένα βράδι στην Καστέλλα	G-149
Ένα γουρούνι λιγύτερο	K-125
Ένα δεσιλινό	G-228
Ένα καιρό που μ' έστελνε η μάνα μου	G-153
Ένα καφάβι απ' τον Περαία έχει	M-13
Ένα καφάβι από τη Χιό	A-80
Ένα κι ένα	P-222
Ένα λεπτό περιπτερά	P-138
Ένα μεσημέρι στης Ακρόπολης τα μέρη	G-186
Ένα μπουκάλι με ουζοκι, δίκως παγάκια	G-125
Ένα μύθο θα σάς πω, που τον μάθαμε	K-160
Ένα νερό κυρά Βαγγελιώ, ένα νερό, κρύο	A-54
Ένα πιτσιρίκι είναι ξαπλωμένο	M-142
Ένα πρωινό η Παναγιά μου	A-188
Ένα ρολόι μού 'χες καρίσει	P-1
Ένα Σαββάτο βράδυ καλέ Μαρία	A-44
Ένα το κελιδόνι	G-194
Ένα τραγούδι απ' τ' Αλγέρι	P-170
Ένα τρεχαντηράκι	A-15
Ένας απός	A-64
Ένας αλπίτης πέθανε	M-70

Ένας κόμπος η καρά μου.....	Γ-2
Ένας λύκος καπετάνιος απ' τη Σύρα.....	A-153
Ένας μάγκας στο Βοτανικό.....	M-128
Ένας, μωρέ ένας, ένας απόσις καθότανε.....	A-64
Έντε λα μαγκέτε Βοτανίκ.....	M-160
Έξω ντέρτια και καμού.....	Π-214
Επεφτε βαθιά σιωπή.....	K-16
Επιμένω.....	Π-101
Εργάτης τιμημένος.....	M-118
Ερονάκι.....	A-13
Ερόνη.....	A-166
Εροξα πέτρα στο πηγάδι για να βρω.....	K-182
Ερωτικό.....	K-39
Εσείς μωρέ παιδιά, κλεφτόπουλα.....	A-27
Εσένα που σε ξέρω τόσο λίγο.....	A-194
Εσιει έ-βερεβε-ναν α-βαραβα-στρον τσι.....	A-98
Εσούρωσα κι αργίσαμε, μα όσο και να.....	A-141
Εσπασε το κομπολόνι, σκόρπισαν οι.....	Γ-26
Εστειλα δυό πουλιά στην κόκκινη Μηλιά.....	Π-34
Εστω και αν είναι έτσι.....	Γ-138
Εσύ 'σαι η αιτία.....	Γ-132
Εσύ γέρο που μιλάς χωρίς να σκέφτεσαι.....	A-191
Ετίναξε την ανθισμένη αμυγδαλιά.....	A-130
Ετσι είν' η ζωή.....	Γ-66
Ετσι είν' οι ανθρώποι.....	Γ-3
Εφέτο ονειρεύομαι μιά βάρκα να σού.....	A-91
Εφουντάρισε η βαρκούλα στην ακρογιαλιά.....	M-88
Εφτά νομά- σ' ένα δωμά-.....	Π-30
Εφτά σε παίρνει αφιστερά, μπν το.....	K-99
Εφτά τραγούδια θα σού πω.....	K-184
Έφυγες και κλαιν τα νυχτοπούλια.....	Γ-169
Έφυγες και πήγες μακριά.....	Π-57
Έχε γειά καπμένε κόδμιε.....	A-58
Έχει γειά Παναγιά.....	A-5
Έχει αμάξι, έχει σπίτι, όλα τα 'χει.....	K-125
Έχει η Αθήνα ομορφιές, έχει και κάτι.....	A-160
Έχεις κορμί αράπικο.....	Π-206
Έχεις φωτιά στο αίμα.....	Γ-168
Έκθες το βράδι είδα στ' όνειρό μου.....	M-109
Έκω ένα μυστικό.....	K-175
Έκω έναν καφενέ.....	Γ-30
Έκω τόσον ώρα στην γωνιά.....	Π-80
Έψαχνα να 'βρω το μπελά μου και.....	K-65

Z

Ζαΐρα.....	M-42
Ζεϊμπέκικο.....	K-200
Ζήλεια μου.....	Π-46
Ζηλεύουνε, δεν θέλουνε, ντυμένο να.....	M-158
Ζήτα μου ό, τι θες.....	K-53
Ζιγκουάλα.....	Π-119
Ζούλα σε μιά βάρκα μπίκα.....	M-144
Ζούσα μοναχός χωρίς αγάπη.....	M-62

H

Η αγάπη είναι ζάλη.....	K-52
Η ακτή.....	K-24
Η άμαξα μες στη βροχή.....	Π-68
Η βάρκα.....	Π-164
Η βάρκα μας π κουρελού.....	A-76
Η βλάμισσα π νιότη μας σε είδε.....	Π-65
Η βοσκοπούλα.....	A-24
Η βράκα.....	A-93
Η γάτα.....	Π-85
Η γκαρόσνα.....	Π-193
Η γοργόνα.....	Γ-114
Η Δημοσθένους λέξις.....	K-201
Η δίψα μού 'γινε φωτιά, στερεύει στα.....	K-230
Η δουλειά κάνει τους άντρες.....	Π-66
Η δροσούλα.....	M-143

Η Ελένη η ζωντοκήρα	M-151
Η Ελένη στο μπαλκόνι	K-225
Η Έλλη	A-8
Η ζωή μου κύκλους κάνει	Π-45
Η ζωή μου όλη	Π-115
Η καθαριότης	Γ-98
Η καρδιά μου είναι μεγάλη, η καλύβα	Π-203
Η καρδιά μου πληγωμένη σαν καμπάνα	Γ-141
Η καρδιά της ανήκει αλλού	Π-157
Η κόρ' επίνει σο παρχάρ'	A-112
Η Κρασογιώργανα	K-168
Η κυρία Μάρω	K-214
Η Κυριακή	Γ-151
Η λεκάνη μου πετρέλαιο δεν έχει	K-77
Η Λούλα	Γ-125
Η μάνα του Αλέξανδρου	Γ-20
Η Μαρία των βράκων	K-223
Η μικρή Ραλλού	K-178
Η μικρή του καμπιλιέρην	M-52
Η μπαλάντα του Αντρίκου	Γ-211
Η μπαλάντα του Ούρι	K-156
Η μπαλάντα των αισθήσεων	K-42
Η μπολεσβίκα (Κέρνα μας)	M-120
Η ντερμπεντέρισσα	M-34
Η νύχτα απλώθηκε παντού, είν' το	Π-26
Η νύχτα είναι παγερή και σιγοψικαλίζει	M-12
Η νύχτα κατεβαίνει με μαύρο φερετζέ	Π-40
Η ομίχλη μπαίνει από παντού	K-243
Η πεντάμορφη	M-98
Η Περιμπανού	K-186
Η πύκρα σήμερα	K-137
Η πιο καλή γκαρούνα είμαι γω	Π-193
Η πλατεία πταν ήγειαντη	K-202
Η προδοσία	K-154
Η πρώτη αγάπη σου	Π-121
Η Ρόζα η ναζιάρα	Π-52
Η Σεράχ	M-40
Η Σμύρνη, μάνα, καίγεται, καίγεται	Π-35
Η σούστα πήγαινε μπροστά	Γ-59
Η συντροφιά μας	A-176
Η ταμπακέρα	A-143
Η τράτα μας π κουρελού	A-75
Η φάμπρικα	Γ-91
Η φαντασία	Γ-1
Ηθελα να 'μουνα πουλί	Γ-11
Ηθελα να 'ρω το βράδι, μ' έπιασε ψιλή	A-46
Ηθοποιός σημαίνει φως	K-144
Ηλιε μου σε παφακαλώ	Γ-25
Ηλιε μου, ήλιε μου, βασιλιά μου	Γ-82
Ηλιοβασιλέματα	Γ-158
Ηλιος κόκκινος ζεστός στάθηκε στην	K-208
Ημασταν από παιδιά	A-173
Ημουνα μοναχοπάιδι νίμουνα μοναχογιός	Π-137
Ηρθα κι απόγε	Γ-164
Ηρθε ο χειμώνας	M-85
Ηρθες εψέξ στον ύπνο μου	Γ-40
Ησουνα ξυπόληπτη	M-77
Ησουνα τι ήσουνα μιά παξιμαδοκλέφτρα	M-77
Ηταν δειλινό καλοκαιρινό	A-164
Ηταν δεκαοχτώ Νοέμβρη, πέρα στο	Γ-225
Ηταν εκείνη π νυκτιά που φύσαγε	K-102
Ηταν ένα κορίτσι, ήταν ένα αγόρι	A-177
Ηταν ένας γάτος, μαύρος πονηρός	K-85
Ηταν καμάρι της αυγής	K-241
Ηταν πέντε, ήταν έξη	Γ-8
Ηταν πρωί τ' Αυγούστου, κοντά στη	Γ-225
Ητανε μιά φορά	Γ-190

Θ

Θ' ανέβω και θα τραγουδήσω	Γ-39
Θα 'θελα μιά νύχτα στου ανέμου το νησί	K-60

Θα 'θελα να 'μουν κππουρός	K-79
Θα 'θελα να 'κα.....	K-17
Θα βρω μουρμούρη μπαγλαμά.....	Π-3
Θα κάνω ντού βρε πονηρή.....	M-125
Θα κεντίσω πάνω στου αλόγου σου τη.....	K-27
Θα με θυμιθείς	K-34
Θα μείνω πάντα ιδανικός κι ανάξιος	K-100
Θα μελαγχολίσω	Π-96
Θα μεταλάβω με νερό θαλασσινό	K-1
Θα πάρω δώδεκα παιδιά, δώδεκα παιδιά	Γ-51
Θα πάρω μιά ψαρόβαρκα, το μωρό μου	A-102
Θα πάρω το αμάξι μου στη τοεπί	Γ-162
Θα πάνε εκεί στην Αραπιά	M-36
Θα πάνε στην ζούγκλα με τον Ταρζάν, θα	Γ-126
Θα περπατήσω μοναχός κι αυτό το βράδι	K-48
Θα πιώ απόψε το φεγγάρι	K-28
Θα ποτίσω μ' ένα δάκρυ μ' αλμυρό	Γ-175
Θα σε θυμάμαι	K-35
Θα σε ξανάβωρ στους μπαξέδες	Γ-75
Θα σε πάρω να φύγουμε	A-148
Θα σσύ φύγω με καιρό	M-46
Θα σσύ φύγω, στο 'κα πει	Π-175
Θα σπάσω κούπες	M-109
Θα τον μεθύσουμε τον ήλιο, σίγουρα	Γ-97
Θα φέρει π θάλασσα πουλιά	K-140
Θα φύγω και θα με ζπτάς	Π-158
Θάλασσα (Μεσοπέλαγα αφμενίζω)	A-21
Θάλασσα π' όλα τα νερά	A-96
Θάλασσα πλατιά	K-187
Θαλασσάκι μου	A-14
Θαλασσούλια	K-181
Θέλεις το βλέπω πρόφαση να φύγεις να	Γ-44
Θέλω απόψε να σσύ γράμω	Π-26
Θέλω να γίνω μπουφετζής	P-184
Θέλω να σσύ μιλάνω, μα τρέμει π φωνή	K-33
Θέλω στα μπουζούκια να με πας	M-10
Θέλω τα ώπα μου	Γ-135
Θέλω την καρδιά να σφίξω, πέτρα πίσω	Γ-163
Θέλω τώρα να πούμε δυό λόγια μόνο	P-100
Θεσσαλονίκη (Θα πάρω το αμάξι μου)	Γ-162
Θεσσαλονίκη μου αρχόντισσα παλιά	G-86
Θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα	Π-62
Iδανικός κι ανάξιος εραστής	K-100
Ικαριώτικος	A-88
Ιστορία (Ήταν ένα κορίτσι)	A-177
Ιστορία μου, αμαρτία μου	G-140
Ιτιά	A-63
K	
Καβάλα στο δελφίνι τον κόσμο γύρισα	Γ-108
Κάθε βράδι θα σε περιμένω	M-72
Κάθε βράδυ πάντα λυπημένη	M-31
Κάθε κίπος έχει μιά φωλιά για τα	K-189
Κάθε λιμάνι και καμός	Π-59
Κάθε μέρα με γκρινιάζεις, ότι σε	Π-171
Κάθε πρωί ξεκινούσαμε να πάμε στη	Γ-95
Κάθε πρωί που κίναγα να πάω στη	Γ-121
Κάθε τρελό παιδί	K-179
Κάθε φορά που ανοίγεις δρόμο στη ζωή	M-104
Και βγάλε το κραγιόν σου	K-67
Και γιατί δε μάς το λες	M-112
Και να 'μαι τώρα πάλι στο καράβι	P-94
Και ο μίνας έχει εννιά	A-132
Καίγομαι (Κόκκινο τριαντάφυλλο μου)	P-103
Καίγομαι-καίγομαι, ρίξε κι άλλο λάδι	M-108
Καΐκι μου, άπ-Νικόλα	A-95
Κακοσάλεσι	A-183
Καλή τύχη	P-176
Καλημέρα πλιε	Γ-97
Καλοκαιράκι (Εγώ κι εσύ)	K-69
Καλοκαίρια και κειμώνες	Π-17
Καμαρούλα μιά σταλιά	Γ-48
Κάμποι της Σαλονίκης	K-104
Κάναμε τόσα όνειρα τα δυό μας τα	K-66
Κάνε λιγάκι υπομονή	M-24
Κάνει βόλτα το φεγγάρι, βγαίνουν	K-40
Κανείς εδώ δεν τραγουδά	Π-225
Κάνεις λάθος φίλη μου μικρή	A-180
Κάνεις τ' ασπίμαντα σημαντικά και τα	K-67
Κανελόριζα	A-3
Κάντα Μορένα	Γ-165
Καπετάνι Αντρέα Ζέππο	A-99
Καπετάνιες καμογέλα	A-153
Κάποια βραδιά μαγική μέσα στο Μισέρι	M-38
Κάποιο βραδάκι στις οκτά σάς είδα	A-154
Κάποιο δειλινό	A-129
Κάποιο παράθυρο έχει φως, κάποιον	K-114
Κάποιοι φύλοι μας τις νύχτες, που	Γ-34
Κάποτε έκτιζα ένα όνειρο τη μέρα	K-36
Κάπου νυκτώνει	Γ-22
Κάπου υπάρχει π αγάπη μου	K-141
Καράβι απόψε το φιλί	Π-65
Καραγκούνα	A-50
Καραπιπερίμ	Π-186
Καρδιά μου καπιμένη, πώς βαστάς και	Π-42
Καρδιά μου μν παραπονιέσαι	M-92
Καροτσέρην τράβα	Π-183
Καροτσέρην, καροτσέρην, ασ' το	K-148
Κατερίνα Θεσσαλονικιά	M-27
Κάτι αλίθεια συμβαίνει εδώ, κάτι	K-215
Κάτι μου κρύβεις	K-45
Κάτσε στην πέτρα του γιαλού, βάλε το	Γ-78
Κάτσε στον καναπέ μου	P-152
Κάτω απ' το πουκάμισο μου	P-114
Κάτω απ' το, κάτω απ' το σβηστό φανάρι	M-7
Κάτω στα λεμονάδικα	M-124
Κάτω στην άσπρη που κοιμάσαι	K-181
Κάτω στης Μαργαρίτας τ' αλωνάκι	Γ-83
Κάτω στο γιαλό (Κανελόριζα)	A-3
Κάτω στο γιαλό (Νεραντζούλα)	A-68
Κάτω στον Πειραιά, στα Καμίνια	Γ-177
Κείνο που με τρώει, κείνο που με	K-209
Κείνο το πρωί του είπα καλημέρα	K-179
Κελαϊδίστε, ωραία μου πουλάκια	A-124
Κέρνα μας	M-120
Κι άλλο καλοκάιρι πέρασε	K-81
Κι αν αλλάξαι μέλιγια βαριά	Π-123
Κι αν βγω απ' αυτή τη φυλακή κανείς	K-201
Κι αν γυρίζουμε ξενύκτηδες τα βράδια	M-50
Κι αν περπατώ	Γ-31
Κι αν σ' αγαπώ δε σ' ορίζω	K-239
Κι αν φταίει κανείς	Γ-58
Κι αν χωρίσαν στη ζωή πολλές καρδιές	A-165
Κι εσύ τρελή με τυραννάς	K-2
Κι ήταν παιδί στα δεκαεφτά	K-142
Κι ύστερα πήφες από πάνω μου το κιόνι	K-119
Κίνησε πόλη	A-57
Κίτρινη πόλη	K-11
Κλαίει απόψε π γειτονιά	Π-23
Κλαίει π μάνα μου στο μνήμα	Γ-203
Κλαις	A-165
Κλείσανε τα κέντρα, τα σινεμά και τα	K-22
Κλωτσοσκούφι	K-174
Κοίταξε τον ήλιο ρόδο ανοικτό	Γ-120
Κόκκινο γαρύφαλλο	K-31
Κόκκινο πανί π ζπλεια, κόκκινα τα δυό	P-91
Κόκκινο τριαντάφυλλο (Κάθε πρωί...)	Γ-95
Κόκκινο τριαντάφυλλό μου μάτωσες το	P-103
Κοντά στα ξημερώματα, κοντά στα	P-16
Κοράκου χρώμα τα μαλλιά κι ασπρίσανε	K-204

Κόρον καραβοκύρον, κόρον καραβοκύρον	A-82
Κορίτσι με τα παντελόνια	Γ-112
Κορίτσι μου, γιατί μελαγχολείς	Γ-124
Κουβέντα με ένα λουλούδι	Γ-197
Κουρασμένο παλικάρι	K-155
Κουράστηκα για να σε αποκτήσω	M-33
Κουτσί κιθάρα	K-20
Κόψε κυρά βασιλικό και στρώσε το	Γ-14
Κρατούσες στα χείλη γλυκιά φυσαρμόνικα	Γ-52
Κρήτη μου, όμορφο νησί	A-119
Κρύμα το μπόι σου	Γ-154
Κρουζέρα	K-73
Κρους τα νταυλια, μωρή Στέργιο μ'	A-107
Κυκλαδίτικο	Γ-106
Κυκλάμινο, κυκλάμινο στου βράχου	Γ-197
Κυκλοφορώ κι οπλοφορώ	K-3
Κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φυλής	Γ-53
Κυρ διευθυντά των δίσκων	Π-221
Κυρά Βαγγελιώ	A-54
Κυρά Γιώργαινα	Γ-160
Κυρά ζωή	Π-18
Κυριακή, γιορτή, Ελένη, η παρέα	K-225
Κυρίες και κύριοι	A-170

Λ

Λαϊκό τσα-τσα	Π-154
Λέγε δ, τι θες	Π-107
Λέγκω (Ελλάδα)	K-106
Λεμονάκι μυρωδάτο	A-55
Λεμόνι στην πορτοκαλιά	Π-223
Λες δεν υπάρχει κανείς που θα	Π-99
Λες και ήταν χθες	A-164
Λευτέρη	Γ-185
Λησμονιμένη	K-196
Λίγα ψύχουλα αγάπης σου γυρεύω	Π-55
Λίγες μέρες μείνανε, μάτια μου γλυκά	Π-93
Λίγο ακόμα θα ιδούμε	Γ-218
Λίγο-λίγο θα με συνηθίσεις	Π-144
Λιώνουν τα νιάτα μας	Γ-92
Λόγο στο λόγο και ξεχαστίκαμε	K-138
Λυγαριά	A-82

Μ

Μ' αγαπάει, μ' αγαπάει το κορίτσι	Γ-113
Μ' αεροπλάνα και βαπόρια και με τους	K-200
Μ' αίμα κτισμένο, κάθε πέτρα και	Γ-207
Μ' αρέσει να 'μαι θύμα σου να 'μαι	Π-109
Μ' άστρα, πουλιά και σύννεφα τον	K-162
Μ' αφίνεις τώρα που έμαθα κοντά σου	Π-144
Μ' έκουψαν, με χώρισαν στα δυό	Γ-9
Μ' έλεγαν μάγισσα που καρδιές ράγισα	K-55
Μ' ένα όνειρο τρελό, όνειρο απατηλό	Π-58
Μ' ένα ταξίδι στο μυαλό τα 'ριξα όλα	Γ-35
Μ' έπιασε βροκή στο δρόμο, μα εγώ δε	Γ-115
Μ' έχεις ποτίσει φαρμάκι πικρό	Π-180
Μα γιατί το τραγούδι νάναι λυπτηρό	Π-228
Μα τι λέω ο τρελός, έκω τα δυό χέρια	K-116
Μάγια μου 'χεις καμιμένα	A-35
Μάγισσα	K-55
Μάγκας βγήκε για σεργιάνι, για να βρει	M-80
Μάγκας, μάγκας βγήκε για σεργιάνι	K-177
Μάλιστα κύριε	Γ-163
Μάμπο μπραζιλέτρο	Γ-167
Μάνα δε φυτέψαμε	Γ-26
Μάνα μου Ελλάς	M-99
Μανούέλα	Γ-168
Μανούλα μου	K-150
Μαντουμπάλα	Π-118
Μάουκας	A-102
Μαραμένα τα γιούλια	A-146

Μαργαρίτα Μαγιτοπούλα	Γ-191
Μαργαρίτα Μαργαρώ	Γ-215
Μαρία με τα κίτρινα	Γ-103
Μάρω, Μάρω	A-167
Μάσκες	K-75
Μάτια βουρκωμένα	Γ-177
Μάτια μπλε	K-32
Μάτια σαν και τα δικά σου	A-77
Μαύρα μάτια στο ποτάρι	A-48
Μαύρα μάτια, μάύρα φρύδια	M-84
Μαύρο πλακάκι στην αυλή, κι άσπρο	Γ-58
Μαυρομαλλούσα κοπελιά	K-224
Με μίνυσε μιλά αρχόντισσα, γαλανή	A-45
Με μια πιρόγα φεύγεις και γυρίζεις	K-39
Με μπουνάτσες και μποφώρια	Π-215
Με προδώσαν οι φίλοι μου, μα να είσαι	Γ-70
Με ρωτάς αν καθείς	Π-109
Με σκότωσε γιατί την αγαπούσα	Π-135
Με τ' άσπρο σου το πόδι στη θάλασσα	Γ-85
Με τα φεγγάρια κάνομαι	Π-216
Με τα φώτα νυσταγμένα και βαριά	Π-31
Με τη θειά μου την Κοντύλω	A-41
Με τη φουρτούνα και το Σιρόκο	K-171
Με την Ελλάδα καραβοκύρη	K-171
Με τι καρδιά να σ' αποχαιρετήσω	Γ-184
Με τι καρδιά ξαναγύρισες συγγνώμη να	Π-131
Με τι καρδιά τον κόσμο ν' αρνηθώ	Γ-184
Με τις τσέπες αδειανές κι ένα φόβο	K-76
Με το βουνό θα γίνω φύλος	Γ-39
Με το στόμα γεμάτο φιλιά	Π-200
Με το τραγούδι, με το κρασί	Π-219
Με το φτωχομπύζουκό μου τραγουδάω	M-127
Με τόσα φύλλα	Γ-227
Με τους αλήτες	Π-110
Μέθυσ' απόψε το κορίτσι μου	Γ-32
Μείνε αγάπη μου κοντά μου	Π-174
Μελαμψές βεδουίνες, ξελογιάστρες	Γ-157
Μένω εκτός	K-25
Μένω σε κάποια γειτονιά	A-161
Μέρες βαριές, κοντρές ψυχάλες πάνω	K-50
Μες σ' αυτή τη βάρκα είμαι μοναχή	K-180
Μες στην ζωή δρόμοι ανοίγονται σωρό	A-144
Μες στην υπόγεια την ταβέρνα, μες	Γ-200
Μες στης Νάπολης σαν βγαίνω τα	A-126
Μες στης πόλης το καμάμ	Π-153
Μες στο κρύο, μες στ' αγιάζι το	K-191
Μές στο μαχαλά πέφτει κουμπουριά	Π-37
Μες στο νόημα πάντα θα 'ναι όποιος	K-136
Μες στου Αιγαίου τα νησιά	A-72
Μες στου Βοσπόρου τα στενά	Π-32
Μες στους γλεντιού την τρέλα	Π-212
Μες στού Μαγιού τις μυρδιές, στα	A-113
Μες της Πεντέλης τα βουνά	M-129
Μες της πόλης τα στενά μιά	Π-186
Μέσα στης ζωής τα μονοπάτια	M-64
Μέσα στο νερό της λίμνης	A-59
Μεσοπέλαγα αφμενίζω κι έχω πλώρα τον	A-21
Μέτρονα προκθές τις μικρές μας στιγμές	K-61
Μέχρι να βρούμε ουρανό	Γ-87
Μέχρι να γίνουμε άγγελοι, να βγάλουμε	Γ-87
Μη με ρωτάς	K-91
Μη με ρωτάτε γείτονες τι έκω και	M-110
Μη μιλάς άλλο γι αγάπη	K-198
Μη μιλάς, κινδυνεύει η Ελλάς	Γ-18
Μη μού ζητάς να φύγω μες στα	Π-108
Μη μού θυμώνεις μάτια μου	Γ-7
Μη μού λες γιατί ξεχνάω	M-86
Μη μού μιλάς για την παλιά Θεσσαλονίκη	Γ-86
Μη μού πεις για σένανε μέσα σε τούτο	K-126
Μη μου το πεις, ο δρόμος της καρδιάς	K-52
Μη μου κτυπάς τα μεσάνυκτα	Γ-62
Μη του μιλάτε του παιδιού	Γ-43

Μη φοβάσαι	K-136
Μη, μού το πεις, οι παλιοί μας φύλοι	K-206
Μήλο μου κόκκινο	A-43
Μην απελπίζεσαι και δεν θ' αργήσει	M-24
Μην κλαίς	G-76
Μην με λυπάσαι, διώξε με απόψε	P-120
Μην περιμένεις, δεν ξαναζούνε	A-157
Μην περιμένεις πια	P-145
Μην πονάς, μην πονάς	P-159
Μην σκαλίζεις τη στάχτη να ξανάβρεις	P-122
Μην τίς το πεις	A-172
Μην τον ρωτάς τον ουρανό	K-138
Μιά αγάπη για το καλοκαίρι	K-244
Μιά βραδιά στην Αμφιάλη, τού την	M-100
Μιά βραδιά στο λούκι	K-62
Μιά γιορτή	K-238
Μιά γυναίκα, δύο άντρες	M-4
Μία εύναι π ουσία	P-48
Μιά ζωή μέσα στους δρόμους	P-13
Μιά ζωή την έχουμε, κι αν δε την	A-132
Μία η άνοιξη, ένα το σύννεφο, χρυσή	K-198
Μιά θάλασσα μικρή	K-218
Μιά καλημέρα	K-26
Μιά κομψή μονταίν σαν κι εμένα	A-137
Μιά Κυριακή	G-28
Μιά μαύρη πέτρα του γιαλού, Λούλα μου	A-12
Μιά με τις ψείρες πιάνεσαι, μιά τις	G-98
Μιά μέρα θα το γράψει π ιστορία	M-102
Μιά νύχτα κάτω στο Πασαλιμάνι μιά	M-20
Μιά παλιά ιστορία	P-122
Μιά Παναγιά	K-139
Μιά παρέα είμαστε	K-22
Μιά πασχαλιά Αλέξαντρε	A-108
Μιά Σμυρνιά στο παραθύρι	A-7
Μιά φορά θυμάμαι	K-232
Μιά φορά κι εγώ κοίταξα πίσω	G-66
Μιά φορά κι ένων καιρό πήγε π γάτα	A-184
Μιά φορά μονάχα φτάνει	G-44
Μία φούντωση, μιά φλόγα	P-69
Μιά φωτοβολίδα μες στη νύχτα σκάει	K-43
Μιά ψαροπούλα είναι αφαγμένη	A-99
Μικρά κι ανήλιαγα στενά και σπίτια	G-205
Μικράκι μου	M-111
Μικρή μου μέλισσα	K-66
Μικρό παιδί σαν ήμουνα	K-220
Μικρό παιδί απ' την αυγή	K-159
Μικρός αφραβωνιάστικα	P-187
Μιλάνε για καιρούς διξασμένους και	K-103
Μίλοσέ μου	K-164
Μοβόρο πάντοτε με λες	P-63
Μοναξιά	K-5
Μόνο μιά φορά	G-88
Μόνο να γράφεις τ' όνομά σου	G-75
Μού 'βαλες μεγάλο πόνο στην καρδιά	P-156
Μού 'φαγες όλα τα δακτυλίδια	P-75
Μού λένε να μην κλαίω	P-147
Μού λες να κρατήσω ψηλά το κεφάλι	G-71
Μού ξανάφρονται ένα-ένα χρόνια	G-13
Μού σπάσανε το μπαγλαμά	P-72
Μού φαίνεται σα να 'ναι χθες μα	K-64
Μού κτυπούν το παραθύρι ένα Σάββατο	M-146
Μπαγάσας	K-95
Μπαίνουμε στον Υδροχόο και	P-218
Μπαζέ-Τσιφλίκι	P-192
Μπάρμπα Γιάννη Κανατά	A-127
Μπαρμπα-Γιαννακάκης (Λούλα μου)	A-12
Μπίκανε δυό μαύρες κήρες μες στο	K-133
Μπουζούκι μου διπλόκορδο	M-147
Μπουρνοβαλιά	M-105
Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα	M-55
Μπρος στο ρημαγμένο σπίτι	M-132
Μύλος π καρδιά μου	A-180

Μυρτιά	G-192
Μυστήριο κατάντησες για μένα	M-89
Μωρή κοντούλα λεμονιά	A-30

N

Να 'ρθεις αυτή την όμορφη βραδιά	G-167
Να 'σαν τα νιάτα δυό φορές	A-66
Να 'ταν η καρά οικόπεδο	P-161
Να 'τανε το εικοσιένα	G-13
Να 'χα τη δύναμη	G-41
Να 'χαν οι καρδιές αμπάρες	P-150
Να 'χει χρώμα π μοναξιά, στο καρτί να	K-30
Να βάλω τα μεταξωτά	K-50
Να γιατί γυρνώ	M-53
Να διωξω τα σύννεφα	K-227
Να ζήσω ή να πετάνω (Flamenco)	K-56
Να καεί το πελεκούδι	M-97
Να μ' αγαπάς, να 'σαι καλός	K-51
Να μ' αγαπάς, όσο μπορείς	K-93
Να μη φώτιζαν τέτοια μάτια	P-90
Να μπορούσα στα σύννεφα να 'χα εγώ	P-160
Να σ' αγαπώ ήντα 'θελα	A-83
Να το 'ξερεν η μάνα μου πως είμαι μες	A-76
Να το πάρεις το κορίτσι	A-154
Να καρείς τα μάτια σου	P-80
Νάι νάι νάι	P-91
Ναι, υπάρχω εγώ	P-99
Νάνι του ρήγα το παιδί	K-222
Νανούρισμα	K-27
Ναύτη, γέρο-ναύτη	K-167
Νάχα εκατό καρδιές	P-142
Νάχα έναν ουρανό νάχα και μιά θάλασσα	K-116
Νάχα κίλια μάτια τα μάτια σου να	P-142
Νακαν δόλοι οι άνθρωποι μιά αγάπη	K-116
Νειρεύονταν π Κρασογιώργαινα	K-168
Νεράιδα είσαι μάτια μου	A-78
Νεραντζούλα	A-68
Νιώθω ποιά είσαι, όταν λες το	P-227
Ντάρι-ντάρι	A-101
Ντιρλαντά	A-39
Ντου γιού λάικ δη γκρος	G-127
Ντούκου-ντούκου μπχανάκι	G-105
Νύσταξες άστρο μου, φεγγάρι μου	K-29
Νύχτα βροχερή κι άδειο το κέρι	K-232
Νύχτα μέρα στο μπαλκόνι και με μήλο	K-225
Νύχτα ξελογιάστρα	P-112
Νυκτερίδες κι αράκνες	P-117
Νύκτες μαγικές	M-41
Νύκτωσε κωρίς φεγγάρι	P-7

E

Εανθιά μικρούλα	M-59
Εανθούλα	A-159
Εαφνικά λαμβάνω τελεσίγραφό σου	P-96
Εαφνικά με αγαπάς	A-178
Εεκινά μιά ψαροπούλα	A-103
Εεκινάμε, πάμε μακρυά	P-167
Εεντεμένο μου πουλί, αυτού στα ξένα	A-23
Εεντεμένο μου πουλί και παραπονεμένο	A-36
Εέρεις τι είναι να μην έχεις ένα φίλο	G-69
Εεφύγαν απ' τα κέρια μου οι πίσω μου	K-216
Εεφυλλίζοντας απόψε τα όνειρά μου	P-133
Εημέρωμα 1-1-2000 μ. X	G-35
Εημερώματα	P-16
Εημερώνει (Το σύννεφο έφερε βροχή)	K-158
Εημερώνει κι εγώ στους δρόμους	K-4
Εημερώνει και βραδιάζει	P-191
Εημερώνει Κυριακή	G-50
Εύπνα μικρό μου κι άκουσε	A-123

Ο

Ο απτός	A-121	Ο Τραμπαρίφας	A-142
Ο Αλέξης	A-196	Ο τρελός	Π-2
Ο αμαξάς (Καροτσέρη, καροτσέρη)	K-148	Ο τρόπος	A-195
Ο αμαξάς (Η άμαξα μες στη βροχή)	Π-68	Ο τσάμικος	K-161
Ο άνεμος θα καίει στη γη του Νεύλου	K-46	Ο Υμπττός	K-172
Ο αράπης	Γ-157	Ο φαντάρος	Π-49
Ο αρχηγός	K-14	Ο Χαραλάμπης	A-51
Ο νέρος	A-191	Ο χάρος βγήκε παγανιά	Π-47
Ο Γιάννης ο φονιάς	K-151	Ο χορός των μπιζελιών	K-121
Ο Γιάννος Μπερ απ' το βοριά το σύρμα	Γ-229	Ο ψαφάς	M-2
Ο γιατρός	A-31	Ο, τι κι αν πω δεν σε ξεκνώ	M-21
Ο Γιώργος είναι πονηρός	Γ-160	Ο, τι αγαπάω εγώ πεθαίνει	Π-54
Ο Γουζίλη, ο μαύρος θερμαστής	K-98	Ο, τι αρχίζει ωραίο	Π-177
Ο Δημητράκης	M-14	Ο, τι και να γίνει θυμήσου	Π-100
Ο διαβολάκος	Π-78	Ο, τι κι αν έχεις στην καρδιά, να μού	M-107
Ο δραπέτης	Γ-229	Οδός Αριστοτέλους	K-12
Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία	Γ-89	Οδός ονείρων	K-189
Ο δρόμος είναι σκοτεινός, ώσπου να	Γ-214	Οι 7 νάνοι στο S/S Cyrenia	K-99
Ο επιπόλαιος	Γ-124	Οι γλάροι	Π-167
Ο εφιάλτης της Περσεφόνης	K-188	Οι δεκαπέντε	K-204
Ο ζωντανός ο χωρισμός, το λέει και το	K-242	Οι ελεύθεροι κι ωραίοι	Γ-15
Ο ηθοποιός	K-144	Οι θαλασσινοί	Γ-161
Ο ήλιος βγαίνει μες στα μάτια σου	Γ-33	Οι κόκκινες οι πράσινες οι θαλασσιές	Γ-128
Ο ήλιος ήσουν κι η αυγή, της νύκτας	Γ-203	Οι μάγκες δεν υπάρχουν πια	Π-226
Ο ιππότης	M-117	Οι μάγοι	K-210
Ο ιρλανδός κι ο Ιουδαίος	K-228	Οι μοιραίοι	Γ-200
Ο Κάβουρας	M-154	Οι νταλίκες	Π-31
Ο καπούς	Γ-213	Οι παλιοί μας φίλοι	K-206
Ο καϊξίς	M-78	Οι πίσω μου σελίδες	K-216
Ο Καπετανάκης	Π-199	Οι φάμπρικες	M-28
Ο Κεμάλ	K-192	Οι φίλοι που 'κω κάσει και δεν	Γ-15
Ο κουρσάρος	K-82	Οι κάντρες	Γ-128
Ο Κουταλιανός	Γ-109	Οι κήρες	K-133
Ο κυρ-Αντώνης	K-185	Οι ωραίοι έχουν χρέον	Π-106
Ο κυρ-Θάνος	Π-15	Όλα δικά σου	K-29
Ο κυρ-Μικάλης	K-169	Όλα καλά κι όλα ωραία	Γ-4
Ο λεβέντης	Γ-223	Όλα πάνε καλά	Π-166
Ο μαθητής	Γ-153	Όλα σε θυμίζουν	K-8
Ο Μανώλης	M-134	Όλες του κόσμου οι Κυριακές	K-13
Ο μαρμαρώμένος βασιλιάς	Π-34	Όλη η ζωή μου δίκιας νόνημα	Π-23
Ο μαύρος γάτος	K-85	Όλη μέρα στα λιμάνια και στα ναυπηγεία	Γ-92
Ο Μενούσης	A-26	Όλοι με ρωτούν πώς μπορώ	Π-92
Ο μέτοικος	K-6	Όλοι μου οι φίλοι παντρευτήκανε	K-130
Ο Μουσταφάς	Π-212	Όλοι οι ρεμπέτες του ντουνιά	Π-67
Ο μπαγλαμάς	Π-39	Όμορφη Θεσσαλονίκη	Π-70
Ο μπακαράς	M-114	Όμορφη και παράξενη πατρίδα	Γ-16
Ο μπαρμπα θωμάς	M-1	Όμορφη μου Κατερίνα	K-40
Ο μπεκρής / Για μιά κιθαρίτσα	A-140	Όμορφη πειραιώτισσα	M-66
Ο Μποχώρης	M-135	Όμορφη που 'ναι η Κυριακή, μα να	Γ-151
Ο μύθος	K-160	Όνειρο απατλό	Π-58
Ο ναύτης	M-13	Όνειρο δεμένο στο μουράγιο	Γ-178
Ο ουρανός φεύγει βαρύς	Γ-24	Όποια και να 'σαι, ό, τι και να 'σαι	Π-54
Ο παλιατζής	Π-130	Όπου κι αν πας θα 'σαι πάντα εδώ	K-68
Ο παλιός φωνόγραφος πάνω στο τραπέζι	Γ-50	Όπου κοιτάζω να κοιτάζεις	K-207
Ο πασατέμπος	M-65	Όρκο 'κανα στην Παναγιά, ωχ αμάν	A-18
Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς	K-88	Όσα μού 'χεις τάξει είναι σα μετάξι	Γ-18
Ο πιο καλός τραγουδιστής	A-171	Όσο αγαπιόμαστε τα δυό	Γ-74
Ο πολιτευτής	K-211	Όσο αξίζεις εσύ	Π-168
Ο πραματευτής	A-115	Όσο βαριά είν' τα σίδερα	M-16
Ο Ροβίνων στη Μύκονο	K-229	Όσοι διαβάτες περπατούν στα σκοτεινό	Π-224
Ο Σαλονικιός	Π-132	Όταν γεννιέται ο άνθρωπος, ένας	M-108
Ο σιδερομάσας	K-120	Όταν θα λάβεις αυτό το γράμμα	Π-71
Ο Σταμούλης ο λοχίας	Γ-104	Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι	A-134
Ο σταυρός του νότου	K-101	Όταν καπνίζει ο λουλάς	M-11
Ο Στέφανος	Γ-56	Όταν μού δίνεις αγάπης φιλιά	A-168
Ο Στρατής	K-115	Όταν παίρνω φόρα, φόρα κατηφόρα	Π-46
Ο στρατιώτης	K-89	Όταν πηγαίναμε μαζί σχολείο	A-197
Ο ταξιτζής	Π-129	Όταν συμβεί στα πέριξ	M-45
Ο Ταρζάν	Γ-126	Όταν σφύγγουν το κέρι	Γ-217
Ο τακυδρόμος πέθανε	K-142	Όταν την δεις με τον άλλο ξανά	A-172
Ο τραγουδιστής	Π-50	Ούζο όταν πλείς	M-140
		Ουρανέ, όχι δεν θα πω το val	K-156

Ούτε ένα ευχαριστώ.....	Γ-181
Οχι, δεν πρέπει να συναντηθούμε	Κ-15

Π

Πάγωσε η τσιμινιέρα.....	Γ-94
Πάει η αγάπη μου.....	Κ-41
Πάει καιρός που το φεγγάρι δεν περνάει	Γ-80
Πάει κι αυτή η Κυριακή.....	Κ-226
Πάει κι ο Στέφανος, ο καλός ο άνθρωπος	Γ-56
Πάει ο καιρός.....	Κ-157
Πάει-πάει	Γ-137
Παιδιά της Σαμαρίνας.....	Α-27
Παίζεις στην ακρογιαλιά και το κύμα.....	Γ-171
Παίζουν τα μπαγλαμαδάκια.....	Π-81
Παίξε Χρήστο επειγόντως.....	Π-139
Παίξε Χρήστο το μπουζούκι	Μ-56
Παλαμάκια-παλαμάκια	Π-204
Παλεύει το ποτάμι στη θάλασσα να βγει	Κ-65
Πάλεψα με την καρδιά μου.....	Γ-45
Πάλης ξεκίνημα.....	Γ-219
Πάλιωσε το σακάκι μου.....	Μ-49
Πάμε και μεις στην αυλή του φθινόπωρου	Γ-96
Πάμε μιά βόλτα στη Βουλιαγμένη, είναι	Κ-129
Πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι	Κ-146
Πάμε σαν άλλοτε.....	Α-163
Πάμε στον Άδωνι για καφέ	Κ-68
Πάμε τσάρκα πέρα στο Μπαξέ-Τσιφλίκι	Π-192
Πάντα ονειρευόμουνα έν' ανοικτό	Κ-112
Πάντα, μικρή μου, πάντα γλυκά.....	Γ-165
Παντρεύουντε τον κάβουρα.....	Α-37
Πάνω σε ψηλή ραχούλα.....	Α-49
Παπαρούνα	Α-145
Παποράκι	Γ-111
Παράκα	Κ-207
Παραδέκτικα	Π-162
Παραμυθάκι μου	Γ-116
Παραπονεμένα λόγια	Γ-29
Παραπονιάρικό μου (Ελα μικρό μου έλα)	Α-89
Παραπονιάρικό μου (Ο, τι κι αν έχεις)	Μ-107
Παραπονέσαι ότι έγινα μπεκρής	Α-136
Παράπονο	Γ-206
Πάφε με, πάφε με	Κ-92
Πάφε το δακτυλίδι μου	Μ-3
Παρτίδες	Γ-155
Πειραιώτισσα	Γ-63
Πέντε Έλληνες στον Άδη	Μ-136
Πέντε πέντε δέκα, δέκα δέκα ανεβαίνω	Γ-210
Πέντε χρόνια δικασμένος, μέσα στο	Μ-75
Πεντοζάλης	Α-113
Πέρα από τη θάλασσα	Κ-231
Πέρα στους πέρα κάμπους	Α-69
Περασμένα ξεκασμένα	Π-97
Περασμένες μου αγάπες	Γ-159
Περνοδιαβαί-, περνοδιαβαίνω για να δω	Α-101
Περνούντας και σ' αντίκρυζα ψηλά στα	Μ-148
Περσεφόνη μου γλυκιά	Μ-90
Πες μου, πές μου	Κ-47
Πες μου μιά λέξη	Κ-176
Πες μου πού πουλάν καρδιές	Π-22
Πες της το μ' ένα γιουκαλίτι	Γ-81
Πέστο κι έγινε	Κ-71
Πέταξε ένα πουλί	Γ-130
Πέτρα την πέτρα	Γ-182
Πετραδάκι-πετραδάκι	Π-5
Πέφτεις σε λάθη	Μ-47
Πίγια σε μάγισσες	Π-141
Πίγια στα μέρη που σε είχα πρωτοδεί	Γ-122
Πίγιανέ με όπου θέλεις ταξιτζή	Π-129
Πίγρα δεκαοκτώ χιλιάδες απ' το μπακαρά	Μ-114
Πίγρα σαν ένα χωρατό, κυρά ζωή τα βάσανα	Π-18
Πίγρα τη στράτα κι έρχομαι	Μ-71

Πίρα τους δρόμους μιά βραδιά	Γ-67
Πίνω και μεθώ	Μ-115
Πιο καλή η μοναξιά	Κ-30
Πίσω στα πυκνά τα καφάσια σαν τη	Μ-40
Πλατεία Βάθης	Γ-77
Ποιά χέρια πήραν, πήραν τα κεριά	Π-14
Ποιός είνδε, ποιός απάντησε, ανάμεσα	Μ-4
Ποιός είν' αυτός	Γ-134
Ποιός το ξέρει	Γ-21
Ποιός, μωρό μου, ποιός	Α-100
Πολύ με πίκρανες ζωή	Κ-113
Πόσες φορές δεν έχω πει, να φύγω	Μ-81
Πόσο γλυκά λέει μυστικά	Κ-128
Πόσο μ' αρέσει ο τρόπος που μ' αγαπάς	Α-195
Πότε Βούδας, πότε Κούδας	Π-220
Πότε θα κάνει ξαστεριά	Α-22
Πού 'ναι τα χρόνια	Γ-122
Πού 'σαι καπμένε Κάβουρα, να	Μ-154
Πού 'σουν μάγκα τον κειμώνα	Μ-157
Που αγαπιόμαστε, αλλά	Α-81
Πού θα βρεις άκρων να σταθείς	Γ-147
Πού θα πάει	Γ-69
Πού πας αφέντη μέρμηγκα	Α-38
Πού πας χωρίς αγάπη	Γ-147
Πουλάκι ξένο	Α-61
Πριν το χάραμα	Μ-79
Προχθές εκεί που τα 'πινα με κάποιο	Κ-62
Πρωί-πρωί με τη δροσούλα	Μ-143
Πρωινό τσιγάρο	Κ-23
Πρώτο ταξίδι έτυχε ναύλος για το	Κ-101
Πυκνή ομήκλη στο λιμάνι κι ο	Γ-73
Πω πω πω, Μαρία	Α-44
Πώς βαριέμαλ σε τούπη την ακτή που	Κ-24
Πώς θα περάσει η βραδιά	Μ-96
Πώς μ' αρέσει το πιοτό	Μ-83
Πώς το τρίβουν το πιπέρι	Α-42

Ρ

Ραγίζει απόψε η καρδιά με το	Π-225
Ρύκο, ρύκο, ρύκοκο	Α-185
Ρύξε μιά ζαφιά καλή	Γ-143
Ρύξε στο κορμί μου σπίρτο	Π-90
Ρύτα-Ριτάκι	Κ-65
Ρύκνω την καρδιά μου στο πηγάδι	Κ-166
Ροζ	Κ-112
Ρόζα	Π-21
Ρολόι-κομπολόι	Π-1

Σ

Σ' αγάπησα στον πόνο σου απάνω	Π-174
Σ' αγαπώ, όπως η μάνα το παιδί	Κ-117
Σ' αγαπώ (Αχ περιστέρι μου)	Κ-7
Σ' αγαπώ (Ο ήλιος βγαίνει μες στα)	Γ-33
Σ' αγαπώ γιατί είσαι ωραία	Α-122
Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ, πού με βάζεις	Γ-119
Σ' ακόλουθω	Κ-90
Σ' αναζητώ στη Σαλονίκη	Π-20
Σ' αυτή την γειτονιά	Γ-224
Σ' αυτό τ' αλώνι το φαρδύ	Α-106
Σ' ένα άλμπουμ	Π-165
Σ' ένα βράχο φαγωμένο	Π-8
Σ' ένα ζαχαροπλαστείο κάθονται δύο	Γ-127
Σ' έστησαν σε μιά γωνιά, κι ήσουνα	Γ-27
Σα ρεμπέτικο παλιό	Κ-212
Σα τη Σφύγγα της ερήμου θα γελώ	Κ-135
Σαβατόβραδο στην Καισαριανή	Γ-173
Σάββατο κι απόβραδο και ασετυλίνη	Κ-12
Σάλα σάλα	Α-90
Σαλονίκη (Ηταν εκείνη η νυκτιά)	Κ-102
Σαλπάρει το καράβι απαλά	Π-170

Σαλταδόρος	M-158	Στέργιος πεισμάνιψι	A-107
Σαμιώτισσα	A-56	Στη βάρκα	K-180
Σαν απόκληρος γυρίζω	M-82	Στη βιομηχανική πλευρά του Πόρτο-Λίλι	K-120
Σαν βγαίνει ο Χότζας στο τζαμί	P-28	Στη Βουλιαγμένη	K-129
Σαν γυναίκα γεννά στο κώμα η νύχτα	P-163	Στη γειτονιά μου την παλιά είχα ένα	Γ-90
Σαν δυό φωτάκια βραδυνού αεροπλάνου	K-92	Στη μαγεμένη Αραπιά	Π-41
Σαν μαγεμένο το μυαλό μου	M-63	Στη μαμά μου θα το πω	A-182
Σαν με κοιτάς	K-9	Στη μπανιέρα δυσ-δυσ	K-77
Σαν παλιό σινεμά και σαν τη Χαλιμά	K-42	Στη Μύκονο, στη Σέριφο, στη Σίκινο	Γ-106
Σαν σε βλέπω τα βραδάκια στο σοκάκι	M-122	Στη Σαλαμίνα	M-103
Σαν σουρώνω, πέφτω κάτω και	M-149	Στη συγκέντρωση	K-202
Σαν σταρ του σινεμά	K-111	Στην αγάπη μας δεν πιστέψαμε	A-189
Σαν σύννεφο απ' τον καιρό, μονάχο μες	K-6	Στην αγκαλιά μου απόψε σαν άστρο	Γ-166
Σαν σφυρίξεις τρεις φορές	K-163	Στην αγορά του Αλ Χαλίλι	K-46
Σαν τον από είχα φτερά	Γ-38	Στην Αθήνα μες στο κέντρο φύτρωσε	Γ-93
Σαν τον από φτερούγαγε στη στράτα	Γ-223	Στην ακρογιαλιά	A-162
Σαν τον καραγκιόζη	K-209	Στην αλάνα	Γ-27
Σανίδι σάπιο πάτησα	M-137	Στην αμμουδιά τη μαγεμένη	A-152
Σαράντα παλικάρια από τη Λεβαδειά	A-25	Στην Αμφιάλη	M-100
Σαράντα παλικάρια στην άκρη του γιαλού	K-178	Στην απάνω γειτονίσα	Γ-114
Σβήνω, ένα βράδι ακόμα, τι θα γίνω	Γ-55	Στην άσφαλτο κουρσάρος, με καράβι	K-82
Σβήσε το φως να κοιμηθούμε	Π-64	Στην Ελευσίνα μιά φορά	Γ-67
Σβήστε με απ' το κάρτη	A-138	Στην Καλαμπάκα μιά βραδιά	M-19
Σε θέλω	K-78	Στην κεντημένη σου ποδιά	A-47
Σε μαγικά νησιά	Γ-170	Στην κυρά μάνα μας μη δίνετε βοήθεια	K-106
Σε μιά ατέλειωτη παρτίδα σε κερδίζω	K-78	Στην Μακεδονία του παλιού καιρού	Γ-20
Σε μιά εκκλησιά μοναχική	Γ-99	Στην Πάρο και στη Νάξο	A-91
Σε μιά στίβα καλαμιές	Π-25	Στην πλάτη ρίκνεις τα μαλλιά	A-186
Σε μιά στιγμή ανάβουν τα φώτα	K-210	Στην ποταμιά σωπαίνει το κανόνι	K-170
Σε πελάγη μακρυνά ταξιδεύαμε	Γ-60	Στην υγρή μας την αυλή στρώνει για	K-214
Σε περιμένω, μην αργείς, κάτω στην	Γ-161	Στης ανάγκης τα θρανία και στης	Γ-29
Σε πόνεσ' ή καρδιά μου και σε	Π-143	Στης ανατολής τα μέρη μιά φορά κι	K-192
Σε πότσα ροδόσταμο	Γ-201	Στης Πάργας τον ανίφορο	A-29
Σε συζητάν δίκως γιατί και όχι άδικα	Π-19	Στης Πλάκας της ανηφοριές	A-160
Σε τούτο το στενό	Π-4	Στις ταβέρνες τριγυρνάς	Π-84
Σε ψάκνω	K-38	Στο 'πα και στο ξαναλέω	A-4
Σε ψηλό βουνό, σε ριζικινό καράκι	A-121	Στο άδειο προσκεφάλι	Π-179
Σερσέ λα φαμ	M-50	Στο Βιετνάμ πυρπόλησαν το ρύζι	K-205
Σήκω κόρεψε κουκλή μου	P-213	Στο Γαλατά ψηλή βροχή και στα Ταταύλα	A-5
Σήκω, κόρεψε συρτάκι	Γ-152	Στο εστιατόριο που τρων τα συνεργεία	K-132
Σηκώθηκεν ο άνεμος και σκίζει τα	K-196	Στο Λαύριο γίνεται κορδός	K-182
Σημαδούρα	K-74	Στο μονοπάτι σαν θα βγεις μιάς	K-26
Σιγά, σιγά, σαν μ' αγκαλιάζεις	A-193	Στο παζάρι	A-134
Σιγά-σιγά κι αυτό το βράδι	Γ-64	Στο παραθύρι μπρόβαλε	A-87
Σιγά-σιγά, φύλε μου τ' αμάξι	M-98	Στο παραθύρι στέκοσουν	Γ-193
Σιγανοψιχάλισμα	Π-74	Στο παράθυρό σου αγναντεύοντας	Γ-60
Σύδερα μασάει ο Κουταλιανός	Γ-109	Στο περιγιάλι το κρυφό κι άσπρο σαν	Γ-198
Σύδερα, κοτρώνια, βρέκει ο ουρανός	K-75	Στο Πόρτο Χέλι, στην Εμριόν	K-235
Σκέπασε η νύχτα το πρώι τη μοναξιά	K-239	Στο Σου-Μιτζού	K-134
Σκίζει η πλώρη τα νερά κι αντηκάνε	Γ-105	Στο τηλέφωνο φοβάμαι να σε πάρω να	K-57
Σκληρή καρδιά	A-156	Στο τιμόνι που κρατάω	Π-197
Σκόνη	K-10	Στο χωρίον Μεταξέδης	A-104
Σου 'πα μάνα μ' πάντερεψ με	A-28	Στον άλλο κόσμο που θα πας, κούτα μη	Γ-201
Σου 'παν πιας είμαι μπελαλίς	Γ-116	Στον εικοστό αιώνα, στη Μύκονο	K-229
Σού 'φερα νερό στις κούφτες	Γ-181	Στον Παγασοτικό	Γ-102
Σού γράφω πάλι από ανάγκη	K-93	Στου γιαλού τα βοτσαλάκια κάθονται	Π-195
Σού είπε έτοι πρέπει, γειά καρά	Π-111	Στου Διγενή τ' αλώνια	K-194
Σού το 'πα μιά και δυό και τρεις	Γ-129	Στου Θωμά	M-101
Σουρωμένος θα 'ρθω πάλι στην παλιά	Π-61	Στου Θωβανα τα χρόνια	Γ-186
Σπίτι μου, σπίτι σου	P-105	Στου παπα-Λάμπρου την αυλή	A-67
Στ' Αποστόλη το κουτούκι	P-196	Στου Προφήτη Ηλία	Γ-61
Στ' ορκίζομαι Βαγγέλη μου, για κάτοε	P-89	Στου σπιτιού μου την αυλή με	A-182
Στα κακοτράκαλα τα βουνά	K-161	Στου Τζελέπη, στον Περαία	M-90
Στα καλντερίμια συζητούν ως το πρωΐ	Γ-54	Στου Ψηλορείτη την κορφή	A-120
Στα μαθητικά σου τα βιβλία	A-196	Στρώσε μου να κοιμηθώ	M-71
Στα ξενύχτια λέμε ναι, και στις	K-123	Στρώσε το στρώμα σου για δυό	Γ-214
Στα Τρίκαλα στα δυό στενά	M-44	Στων αγγέλων τα μπουζούκια	Γ-34
Στα κέρια σου μεγάλωσαν	Γ-187	Συγγνώμη	A-189
Στα χρόνια της υπομονής	Γ-5	Συλλαβιστά, ψιθυριστά	Π-201
Στα ψηλά τα παραθύρια	Γ-10	Συνέβη στην Αθήνα	K-159
Σταλιά-σταλιά	Γ-142	Συννέφιασε, συννέφιασε	M-5
Στέλλα	K-83	Συννέφιασμένη Κυριακή	M-30

Συννεφιές, συννεφιές	Γ-139
Συννεφούλα	Κ-199
Σύνορα η αγάπη δεν γνωρίζει	Κ-118
Σύρμα πάνω, σύρμα κάτω παιζω εγώ το	Π-204
Συκνάζεις στο μικρό καφέ, κι εγώ στην	Γ-101
Σφύγγα	Κ-135
Σφυρίζει η φάμπρικα, μόδις χαράζει	Μ-28
Σκεδόν πενήντα χρόνια βάσανα και	Κ-37
Σκολείο	Α-197
Σώμα μου	Π-95

Τ

Τ' αγόρι μου, τ' αγόρι μου, τ' αγόρι	Α-185
Τ' άσπρα πουλιά	Κ-18
Τ' αστέρι του βοριά	Κ-153
Τα βεγγαλικά σου μάτια	Κ-131
Τα βράδια είν' ατέλειωτη, αιώνες	Κ-49
Τα δειλινά	Π-57
Τα δυό σου χέρια	Μ-153
Τα θερινά σινεμά	Κ-122
Τα καβουράκια	Π-195
Τα καραβάκια	Κ-235
Τα κάστρα του Γεντί-Κουλέ	Μ-133
Τα Κύθηρα ποτέ δεν θα τα βρούμε	Γ-78
Τα λαδάδικα	Π-19
Τα λερωμένα, τ' άπλυτα	Μ-68
Τα λιμάνια	Π-169
Τα λόγια ήτανε καλά, καλά και τιμημένα	Γ-79
Τα λόγια και τα χρόνια	Κ-105
Τα λόγια της αγάπης μας τραγούδι	Α-174
Τα ματάκια σου τα δύο	Π-51
Τα ματόκλαδά σου λάμπουν	Μ-74
Τα μάυρα μάτια σου	Π-210
Τα μικρά παιδιά	Κ-233
Τα μπλε παράθυρα	Μ-148
Τα νέα της Αλεξάνδρας	Π-89
Τα νειάτα του έφαγε ο Στρατίς στα	Κ-115
Τα ξεπούλοσα φτηνά, το χαλί μου, τα	Κ-212
Τα πάγια	Κ-49
Τα παιδιά κάτω στον κάμπο	Κ-190
Τα παιδιά της άμυνας	Μ-102
Τα παιδιά της γειτονιάς σου	Μ-149
Τα παιδιά του Πειραιά	Γ-150
Τα παλικάρια	Γ-131
Τα πεταλάκια	Γ-156
Τα πολυβόλα σώπασαν, οι πόλεις	Κ-91
Τα πουλιά τα βρίσκει ο Χάρος στο φτερό	Γ-25
Τα ριάλια	Α-97
Τα τάλιρα	Μ-138
Τα τραίνα που φύγαν	Γ-179
Τα τσιγάρα, τα ποτά και τα ξενύχτια	Π-102
Τα φώτα σβήσανε, τα σπίτια κλείσανε	Γ-137
Τα κείλη μου ξερά και διψασμένα	Π-21
Τα κείλη σου στάζουν φαρμάκι κι	Π-107
Τα ψεύτικα τα λόγια, τα μεγάλα	Μ-99
Ταβερνιάρη φέρε κι έχω γούστο για να	Μ-121
Ταξίδι στα Κύθηρα	Γ-17
Τέλι τέλι τέλι	Π-43
Τελικά καρδούλα μου ήταν τυχερό	Π-105
Τέσσερα πόδια δυνατά και μιά κουτσή	Κ-20
Τέτοια κούκλα και τσακίνια	Π-208
Τζαμάκια	Γ-121
Τζιβαέρι	Α-20
Τη θάλασσα τη γαλανή	Α-73
Τη μάνα μου την αγάπω	Α-116
Τη νύκτα που κοιμούνται τα πουλιά	Γ-117
Τη Σταδίου ανεβαίνω, προς το	Π-197
Την αγάπη μου μου την κλέψανε	Π-202
Την είδα την ξανθούλα, την είδα ψές	Α-159
Την καρδιά καρδιά μου απόψε μπροσ	Γ-129
Την κοιτούσαν με καμάρι στο χωριό	Α-167

Την παιδική μου φύλη, την είδα	Κ-219
Την πρωτόειδε μ' όλο κόκκινα ντυμένη	Α-145
Της αγάπης αίματα	Γ-196
Της θικαίοσύνης πήλιε νοντέ	Γ-195
Της θάλασσας βαστώ κακιά, αμάν, αμάν	Μ-112
Τι είν' αυτό που νοσταλγώ και	Α-92
Τι είναι αυτό που μάς ενώνει	Κ-60
Τι είναι αυτό που το λένε αγάπη	Α-150
Τι έπαιξα στο Λαύριο	Κ-217
Τι ζητάς Αθανασία στο μπαλκόνι μου	Κ-193
Τι θίθελα και σ' αγαπούσα και δεν	Α-46
Τι θέλεις απ' τα νιτά μου, που είναι	Γ-206
Τι θέλεις να κάνω	Γ-71
Τι θέλεις τώρα και ρωτάς	Μ-87
Τι θες εσύ με να μπλέξεις	Μ-60
Τι κάθεσαι μαζί μου και δε με παρατάς	Π-12
Τι Λωζάνη, τι Κοζάνη	Γ-136
Τι μού την κάρισες αυτή την ταμπακέρα	Α-143
Τι να 'vai αυτό που ξαφνικά	Κ-111
Τι να πούμε τι	Γ-72
Τι να σε κάνω γαλανή	Α-52
Τι όμορφη που είσαι όταν κλαις	Π-63
Τι όμορφο να σ' αγαπώ και να σε	Κ-13
Τι σε μέλει εσένα κι αν γυρνώ	Μ-26
Τι σε μέλει εσένανε από πού είμαι εγώ	Α-9
Τι σύμερα, τι αύριο, τι τώρα	Μ-22
Τι σού 'κανα και μ' εγκατέλειψες	Γ-169
Τι σού λέει η μάνα σου για μένα	Μ-91
Τι τα θέλεις τα λεφτά	Π-190
Τι την θέλεις την τσιγγάνα	Μ-43
Τι τραβάω	Μ-131
Τι κειμώνας βαρύς, έλα απόψε νωρίς	Γ-172
Τίποτα δεν πάει καμένο	Κ-37
Τιριτόμπα	Α-126
Τις άλλες τα 'μπλεξα και γω με μια	Μ-59
Τις νύχτες κυλάνε οι ώρες	Κ-227
Το άγαλμα	Γ-36
Το αγριολούδο	Π-120
Το ακκορντεόν	Γ-90
Το απομεσήμερο έμοιαζε να στέκει	Γ-173
Το βαπτόρι απ' την Περσία	Μ-145
Το γελαστό παιδί	Γ-225
Το γελεκάκι	Α-128
Το γκρίζο γατί	Α-184
Το γράμμα (Γειά και χαρά σας αγάπες)	Κ-19
Το γράμμα (Θα λάβεις αυτό)	Π-71
Το δελφινοκόριτσο	Γ-107
Το δέντρο	Γ-93
Το δικό μου πάπλωμα	Π-203
Το δικό σου το μαράζι	Μ-18
Το δίκτυο	Μ-104
Το δρόμο που μού δείχνεις να βαδίσω	Π-13
Το έντεκα	Α-46
Το Ερνάκι	Μ-110
Το καλοκαιριάκι στην ακρογιαλιά	Κ-69
Το καλοκάϊρι εκείνο	Α-174
Το καλοκάϊρι μαζί πηγαίναμε στην	Α-192
Το καπτλειό	Μ-12
Το καυγαδάκι	Μ-8
Το κόκκινο φουστάνι	Π-40
Το κομπόλογάκι	Μ-6
Το κορίτσι του Μάν	Α-186
Το κορίτσι του φίλου μου	Α-179
Το κουρασμένο βήμα σου	Π-73
Το λέει και το τραγούδι	Κ-242
Το λουλουδάκι του μπαξέ	Α-84
Το μαντολίνο	Κ-143
Το μακαΐρι	Κ-96
Το μεθυσμένο κορίτσι	Κ-191
Το μινόρε της αυγής	Α-123
Το μονοπάτι	Α-144
Το μπουζούκι μου κρατάω, το	Μ-156

Το μυαλό μου γυρίζει με κίλιες στροφές	K-58
Το μυστικό σου	A-175
Το παιδί από την Κρήτη	K-195
Το παλικάρι έχει καμπό	Γ-221
Το παλικάρι στη γωνιά που αμύληπτο τα	Γ-43
Το παλιό ρολόι	Γ-118
Το παπάκι, αχ καλέ παπί	A-62
Το παράθυρο κλεισμένο, σφαλισμένο	M-126
Το Πασαλιμάνι	M-20
Το πασούμι	M-122
Το πέλαγο είναι βαθύ	K-149
Το περιβόλι	K-215
Το πέτρινο χαμόγελο	K-240
Το πιτσιρικάκι	M-142
Το πλαστό το πασαπόρτι	Π-66
Το πλούτο θα σαλπάρει για λιμάνια	Π-169
Το πλούτο θα σαλπάρει το βραδάκι	K-73
Το πολλαπλό σου είδωλο	Γ-101
Το πολυτεχνείο	Γ-96
Το πονεμένο στήθος μου	A-11
Το πουκάμισο το θαλασσί	G-12
Το πουλί	Π-82
Το σακάκι μου κι αν στάζει	Γ-115
Το σατράπι εμένα μη μου παριστάνεις	Π-83
Το σβηστό φανάρι	M-7
Το σκαλοπάτι σου θα κάνω για κρεβάτι	M-23
Το σπίτι στην ανηφοριά	Γ-57
Το στενό δρομάκι	Π-4
Το σύννεφο έφερε βροχή κι έχουμε	K-158
Το ταγκό της Νεφέλης	K-54
Το τελευταίο βράδυ μου	Π-124
Το τελευταίο ποτηράκι	Γ-133
Το τραγούδι της κούνιας	A-1
Το τραγούδι της ξενπτιάς	Γ-204
Το τραγούδι της ρούγας	A-2
Το τραγούδι των γύφτων	Γ-19
Το τραίνο φεύγει στις οκτώ	Γ-199
Το τραμ το τελευταίο	A-141
Το τρελοκόριτσο	A-181
Το Τσάμπασι	A-111
Το φανταράκι	M-17
Το φεγγάρι είναι κόκκινο	K-183
Το φεγγάρι κάνει βόλτα στο κορμάκι σου	K-70
Το φεγγάρι πάνω, Θεέ μου	Γ-146
Το φιλαράκι	K-57
Το φίλο μας που χάσαμε	K-197
Το φτωχομπούζουκο	M-127
Το καδάκι	K-58
Το Χαϊδάρι	M-159
Το χοντρό μπιζέλι κορεύει τσιφτετέλι	K-121
Το χρήμα δεν το λογαριάζω	M-130
Το χρυσό κουρέλι	K-54
Τον ήλιο είκες αγκαλιά, βασιλικό στο	K-231
Τον καλρό εκείνο τον παλιό	A-158
Τού 'παν θα βάλεις το χακί	K-89
Του αγοριού απέναντι	Γ-145
Του Βοτανικού ο μάγκας	M-73
Του ήλιου σβήστηκε το φως, εχάθη το	Γ-182
Του μικρού βοριά	Γ-222
Του χωρισμού η ώρα	Π-87
Τους καπουός και τις αναμνήσεις όλες	Π-165
Τούτες οι μέρες το 'κουνε, τούτες οι	A-79
Τράβα την κουρτίνα σου	Γ-55
Τράβα, τράβα, τράβα, καροτσέρη τράβα	Π-183
Τρεις μέρες κώ-, τρεις μέρες κάρισα	K-146
Τρελή κι αδέσποτη	Π-227
Τρελό καλοκαίρι	Γ-85
Τρελοκόριτσο	Π-11
Τρέξε μάγκα να ρωτήσεις, να σού πουν	M-34
Τρέξε μανούλα όσο μπορείς, τρέξε για	M-159
Τρέξε, μες στη συντροφιά μας να μπείς	A-176
Τρία παιδιά βολιώτικα	A-53

Τρίτη-Πέμπτη μακαρόνια	M-146
Τρίτος παγκόσμιος	K-88
Τρυγώνα	A-33
Τσιγάρο ατέλειωτο	K-48
Τσιγγάνα κάτσε δίπλα μου και τα	Γ-148
Τυρλικιώτισσα	A-98
Τύρα κλαίς, γιατί κλαίς	Π-175
Τύρα που είναι άνοιξη και τα	K-141
Τύρα που παντρεύεσαι	Γ-100
Τύρα που πας στην ξενοπιά	K-152
Τύρα τέτοια θα λέμε	Π-151

Υ

Υδροχόος	Π-218
Ύμνος των μαύρων σκυλιών	K-123
Υπάρχω	Π-116
Υποκρίνεσαι	Π-134
Υπομονή	Γ-176

Φ

Φαληριώτισσα	Π-61
Φάτα Μοργκάνα	K-1
Φεγγάρι, μάγια μού 'κανες	Γ-204
Φέρτε μιά κούπα με κρασί	Π-6
Φέρτε μου ένα μαντολίνο, για να δείτε	K-143
Φεύγαν οι εργάτες κι έφευγες μαζί	Γ-77
Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια	K-122
Φεύγω (Κάποτε έκτιζα ένα όνειρο)	K-36
Φύλα με στο στόμα, δε βαστώ	M-111
Φύλε μου, φύλε	A-173
Φύλε, τύρα που σε βρήκα λίγο στάσου	A-190
Φύλνσα δυό ξένα κείλια	Π-159
Flamenco	K-56
Φούστα κλαρωτή	Γ-148
Φραγκοκλοπιά	Γ-52
Φραγκοσυριανή	Π-69
Φρέσκο το χώμα, βροχή έκει πέσει	A-169
Φτάνει, φτάνει, φτάνει, μακρύ μου	Π-45
Φτιάχναμε καπέλα από χαρτί	K-14
Φτωχό κομπολογάκι μου	M-6
Φτωχολογιά, για σένα κάθε μου τραγούδι	Γ-187
Φύγε κι ασέ με	Π-173
Φύσα αεράκι	Γ-188
Φυσάει ο μπάπης	M-88
Φύσης έρωτας	Π-94
Φύσης ο Βαρδάρης	Π-229
Φωτοβολίδα	K-43

Χ

Χαιρετίσματα	K-84
Χαλκίδα	Π-217
Χαμένο κορμύ	P-149
Χάνομαι χωρίς ελπίδα μέρα-νύχτα στη	Π-217
Χαρά η τύχη μου δε μού 'χει στεύλει	K-174
Χαράζει η μέρα και η πόλη έκει ρεπό	K-23
Χαράματα η ώρα τρεις	M-61
Χαράτσι	Π-224
Χαρικλάκι	Π-198
Χαροκόπου 1942-53 (Εφτά νορά)	Π-30
Χάρτινο το φεγγαράκι	K-140
Χασάπικο 40	Γ-82
Χατζηκυριάκειο	Π-189
Χθες αργά με ψυκή φορτωμένη	A-146
Χθες μεσάνυχτα και κάτι κατηφόρησα	Γ-36
Χθες το βράδι Χαρικλάκι	Π-198
Χίλιες φορές	Π-140
Χόρεψε λεβεντόπαιδο	Γ-110
Χόρεψε Μπουρνοβαλιά μου, να σού	M-105
Χόρεψε όσο το μπορείς, κόρεψε σαν	Γ-84

Χορέψετε, χορέψετε	A-79
Χορός	Γ-84
Χριστινάκι	K-236
Χρόνια και χρόνια μες στην άμμο	K-228
Χρόνια και χρόνια τώρα τριγυρνώ	A-88
Χρόνια τώρα κάνουμε παρέα	A-155
Χρόνια τώρα μακριά σου λιώνω	Π-155
Χρυσοπράσινο φύλλο	Γ-202
Χωρίς την αγάπη σου θα ήμοιανα μόνος	Π-26
Χωρίς το σύννεφο βροχή δεν κατεβαίνει	Γ-41
Χωρίσαιε ένα δειλινό	M-58

Ψ

Ψάξε στην καρδιά σου να βρεις	A-175
Ψαριανή (Ωπαλα)	A-86
Ψαροπούλα	A-152
Ψηλά στου Διγενή τ' αλώνια	K-194
Ψιλή βροχούλα	M-5

Ω

Ωπαλα, ώπαλα	A-86
Ωραία που 'ναι την αυγή	A-70